1992. augusztus I. /Új/ évfolyam 1. szám

Baptista Teológiai Akadémia Könyvtára Budapest

SZOLGATÁRS

BAPTISTA LELKÉSZTÁJÉKOZTATÓ

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ KIADVÁNYA
Szerkeszti: Kolozs Nagy János és Lukács Tamás
Anyaggyűjtés lezárult: 1992. július 15-én.

KEDVES SZOLGATÁRSAK!

Isten előtti mély vágyakozással indítjuk útjára a Szolgatárs néven megújuló lelkésztájékoztató füzetet. Célul tűztük magunk elé, hogy imádságainkkal és szorgalmas munkával fogunk fáradozni az Úr szolgáinak egységéért, az ismeretben és a Szentlélek vezetése általi szolgálókészségben történő mind fokozottabb elmélyüléséért.

SZOLGATÁRS név alatt már 1954. augusztusától, Gerzsenyi László testvér gondozásában megjelent egy ehhez hasonló tájékoztató füzet. 1956. októberében azonban az akkoriban erőteljesen fokozódó politikai nyomás miatt meg kellett szüntetni. A hetvenes években - Győri Kornél testvér munkája nyomán -, Baptista Lelkésztájékoztató néven több évre megújult, majd 1976-ban ismét elhallgatott a tájékoztató.

Jelenlegi megújulásában e füzet nevét Pál apostol szókészletéből kölcsönöztük, aki munkatársait több levelében is e kifejezéssel illeti /vö. 1Kor 3:9, 2Kor 1:24, Fil 2:25, stb./, egyszersmind ilyen módon mutatva be azt a Krisztusban rendezett munkatársi kapcsolatot, melynek gyümölcse az evangélium győzelmes terjedése volt. Sokan kívánkozunk arra a biblikus megújulásra, melynek áldott jelensége a "munkatársaknak" egymáshoz tökéletesen illeszkedő szolgálata és ezzel együtt az evangélium terjesztésének gyümölcsöző kibontakozása lehet.

Szolgálatunk célkitűzése, hogy az egymástól esetenként túlságosan is nagy távolságra sodródott szolgatársak újra, vagy talán most először, de ezután igazán **szolgatársak** lehessenek, lehessünk. Olyan munkatársak, akiket Isten állíthatott egymás mellé. Akik nem egymás ellenében, nem a szolgatársak lejáratásával, megbélyegzésével, hanem egymás krisztusi értékeinek felfedezése által, végre összesíthetnénk erőinket Isten országa szolgálatára és dicsőséges Urunk kegyelmének méltó kifejezésére.

Ha ezzel a munkával egy kicsit is hozzájárulhatunk az Úr szolgáló népének gazdagításához, mindaz legyen elhívó Urunk dicsőségére.

A szerkesztők

T A R T A L O M:

Lelkipásztor imádsága 7

Közösségi életünk eseményei

M.B.E. Szövetségi Tanács ülése 9
Események a B.T.A.-n 13
A kiskörösi szeretetház életéről 16
A MABAVIT július 1-i üléséről 18

Teológiai tanulmányok

C. H. Spurgeon: Figyelem! 21
Molnár Géza: "Eggyé lesznek a kezemben" 28
Dr. Almási Tibor: Exegetikai megjegyzések 36

Sajtófigyelô

A New Age kihívása 50
Megtalálták Kajafás sírját? 51
Csodák Sopronban 53

Külföldi egyházi sajtó írásaiból

ùj együttmûködés kezdete? 56

Illusztrációk gyüjteménye 65

Vidám esetek 69

Gazdasági melléklet 70

M.B.E. címjegyzéke 77

Lelkipásztor imádsága

Uram, a vérem, szám, szívem
tisztátalan, beteg.
Ily állapotban én Igét
hogyan hirdethetek?

Bemocskolja ajkam Fiad
hôtiszta szavait.
Vagy az Ige mint égi szesz,
engem fertôtlenít?

Rám bíztad, bár méltó soha
nem voltam s nem vagyok.
ò, bár csak szentek hirdethetnék
s ártatlan angyalok!

Te mégis engem kényszerítesz,
számra Igét bízol.
S úgy kell kiállnom: Emberek,
Isten az, Aki szól!

Csodálatos a Te utad
Uram, s az eszközöd.
Erôd, erôtlenségen át is
gyôz, "erôsek" fölött.

Ezért hirdethette
Simon Péter égi szódat,
mert fiat támaszthatsz abból is,
ki Téged megtagad.

Az irgalomból nyert Saul
hitvalló életet,
s a samáriai parázna nô
így lett követed.

Add hát szivembe Lelkedet
hogy akik hallanak,
velem együtt mély hódolattal
Eléd boruljanak.

Maczi István

KÖZÖSSÉGI ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Beszámoló az MBE SZÖVETSÉGI TANÁCSÁNAK 1992. ápr.28-i üléséről

Jelen voltak:
Révész Árpád elnök
Győri Kornél főtitkár

valamint a jelenléti íven felsoroltak, összesen 24 fő.

Huszta Csabáné jkv.vez.

1. Győri Kornél főtitkár igei köszöntése után a napirend tervezetet ismertette, amit a jelenlevők elfogadtak.

2. Huszta Csabáné ismertette az 1992. február 22-i ülésről készült jegyzőkönyvet, melyet a jelenlevők egyhangúlag elfogadtak.

3. Az elnökségi szolgálat átadása
Dr. Viczián János testvér Isten iránti hálával emlékezett meg a nyolc évi szolgálatról, és segítő munkáját felajánlotta az új elnökségnek /1Kir 3:8a/.

4. Révész Benjámin testvér missziói körképet vázolt.
- Szlovák Tibor lp. testvér Gyuláról Rákospalotára,
- Vas Ferenc lp. testvér Galgagutáról Nyíregyházára költözött.
- Heténvi Lajos lp. testvér - közlekedési balesete nyomán - többféle törés és sérülés után felgyógyult.
- A Veres Imre testvérrel kapcsolatos Körösvidéki Missziókerületi levelet ismertette. Ügyében az Egyház a polgári per után kíván állást foglalni.
- Az Élet Szava Alapítvány Tóalmáson egy /baptista/ gyülekezetet szeretne elindítani. Kesjár Zsolt IV. éves teológiai hallgatót szeretnék e munkára beállítani lelkipásztorként egy évre.

Dr. Mészáros Kálmán dékán testvér ismertette az előzményeket, Pátkai Béla és Eric Murfhy testvérekkel történt beszélgetéseket.

Nemeshegyi Zoltán missziókerületi elnök egy nyugdíjas lelkipásztor segítő munkáját javasolná Tóalmásra és nem egy végzős teológiai hallgatóét. Nehezményezte, hogy a tóalmásiak a Bp-i Missziókerületet megkerülve, közvetlenül a Szövetséghez, illetve a Teológiai Akadémiához fordultak kérésükkel.

Ifj. Szilágyi Sándor szükségesnek tartotta volna tisztázni, hogy milyen kapcsolata van egyházunknak jelenleg az Élet Szava Alapítvánnyal, mivel az alapítók között egyházunk jelen volt. A kérdés mielőbbi tisztázását többen is szorgalmazták.

1. sz. határozat

A Szövetségi Tanács két tartózkodás mellett elfogadta és támogatja, hogy Tóalmáson baptista gyülekezet alakuljon. A SZMSZ 2 /2/ bekezdés értelmében a gyülekezetnek hivatalosan mielőbb jeleznie szükséges, hogy gyülekezetté szerveződtek.

- Révész testvér a Szigetszentmiklósi gyülekezet előljáróságával történt elbeszélgetésről is adott rövid tájékoztatást. Az ifjúság egy csoportja és a gyülekezet közötti feszültség megszüntetésére a vezetőség egyéni elbeszélgetések formájában keres megoldást. Egy év

múlva az eredményre visszatérnek.

- Miskolcon a pártoskodás okoz sok gondot. Május első felében ismét látogatást tesz az elnökség a gyülekezetben.

- Pestlőrincen a vezetőség szinte teljesen fiatalokból áll. Itt a sarkalatos baptista pontokat kellett meghatározni, ami nem igaz és nem baptista, abban változtatást kértek az Egyház vezetői. A kapcsolatot továbbra is fenntartják, a gyülekezet hajlandó a további beszélgetésekre.

- A virginiaiak budapesti, északi, déli és tiszántúli misszziókerületben tett misszziós szolgálatukról szólt.

5. Győri Kornél főtitkár a MABAVIT előkészítő munkáiról adott tájékoztatást, hangsúlyozva, hogy az állami támogatás mértékéig szükséges behatárolni a költségráfordítást. Mivel a szállásköltségen megtakarítás érhető el, ezért javasolta a Budapest 50 km-es körzetén belüli szállásmegoldási lehetőséget mérlegelni.

Ezt követően javaslatot tett a MABAVIT előkészítő bizottság igazgatói posztjára Dr. Viczián János testvér személyében. A jelenlevők ezt egyhangúlag elfogadták.

Ezután Révész Árpád testvér hivatalosan is felkérte Dr. Viczián János testvért a MABAVIT igazgatói teendőinek végzésére.

6. Dr.Viczián János beszámolt a partnermisszió múlt évi magyarországi tevékenységéről, a fizikai és lelki munkások szolgálatáról. Említést tett a vasárnapi iskolai anyagról, mely a San Antónióiak ajándéka.

7. Varga Boldizsárné az 1992. I. n. évi gazdasági és pénzügyi helyzetről adott rövid beszámolót. Ismertette a folyamatban levő építkezések pénzügyi helyzetét, biztatva a folyamatos, rendszeres adakozásra. Szükségesnek tartotta volna annak széleskörű ismertetését, hogy Balatonföldváron az üdülő misszziós centrumként fog funkcionálni.

8. Macher Tivadar MABISZ elnök a februárban lebonyolódott partnermissziós evangélizációs alkalmakról szólt, melyben hat gyülekezet vett részt. Említést tett a május 14-re összehívott MABISZ konferenciáról.
Bejelentette a MABISZ II. választó közgyülésének időpontját, mely szeptember 12-13. Újpesten lesz.
Javasolta, hogy a Szövetségi Tanács ülésének napirendi pontjai időben kerüljenek közlésre, a hatékony munka- és programszervezés érdekében.

Győri Kornél főtitkár indítványozta a kereső fiatalok adakozásának szorgalmazását, az e témakörben való cikkek életjelben történő megjelentetését.
Javasolta, foglalkozzon a lap a családi, gyülekezeti életre való neveléssel.

9. Révész Árpád elnök a SZATELLIT evangélizáció '93-mal kapcsolatos előkészítő programról szólt. 1993. március 17-21-ig Essenben evangélizál Billy Graham, az evangélizációt műhold segítségével fogják közvetíteni. Keresik a kisegítő munkatársakat. 1992 június 27-31-ig 1 hetes intenzív képzést nyújtanak a megyei szintű koordinátoroknak.

10. Győri Kornél főtitkári előterjesztésében a következőkről szólt:

- Ismertette a jelen szabályzat rendelkezését, amely a szövetségi elnökre és főtitkárra terheli a szaktitkárok személyére vonatkozó ajánlásoknak, javaslattételnek feladatát, amit a Szövetségi Tanács hagy jóvá.

- A misszióbizottság működőképességének érdekében Révész Árpád testvér a bizottság irányítását magára vállalta.

- Gazdasági igazgatónak Varga Boldizsárné testvért javasolta az Elnökség.

Szeretetszolgálati szaktitkárnak Varga Boldizsár testvér kinevezését.

Építésügyi szaktitkári szolgálatra ifj. Hargas Gyula testvért.

BéHi felelős szerkesztőnek László Imre testvért javasolta az Elnökség.

Nevezettekről külön-külön elismerő hangon nyilatkoztak többen is, majd titkos szavazással döntöttek megválasztásuk mellett 100% támogatással.

Lakati Ádám testvér javasolta, hogy átmeneti időszakra Dr. Viczián János testvért bízza meg a Szövetségi Tanács missziói titkári szolgálattal.

Révész Árpád elnök hangsúlyozta, hogy protokoll szolgálat betöltésére nincs szükség egyetlen poszton sem. Ezzel többen is egyetértettek.

2.sz. határozat
A Szövetségi Tanács két tartózkodás mellett elfogadta azt a határozatot, hogy Dr. Viczián János testvért megbízza a MABAVIT igazgatói feladatával, és a virginiai partnermisszióban érkező missziómunkásokat fogadja és kísérje. A munkájáért illetményét 1992. november 30-ig, a nyugdíjkorhatáráig folyósítja az egyház.

3.sz. határozat
Az Európai Baptista Misszió 1993. április 1-3-ig Magyarországon tartja közgyülését, melyre 80 személy várható. Füredi Kamilla missziónárius ez időben nem kíván hazautazni az ottani munkái miatt. A Szövetségi Tanács felhatalmazta az Elnökséget arra, hogy Elimar Brandttal közösen megbeszélve Füredi Kamilla testvér hazautazásának időpontját egyeztessék.

4.sz. határozat
Bayer György lelkipásztor 1 éves hamburgi ösztöndíj pályázatával a Szövetségi Tanács egyetért, amennyiben a családról való gondoskodást megnyugtatóan tudja rendezni. Ez esetben a Szövetségi Tanács megkezdi a tárgyalást a Hamburgi Teológiával.

Dr.Mészáros Kálmán dékán bejelentette, hogy a magyarországi protestáns teológiák megnyertek egy pályázatot a posztgraduális képzésre, melyen két helyet tartanak fenn a baptisták részére.

Nemeshegyi Zoltán testvér javasolta ezeket a továbbképzéseket kötelezően előírni /leendő/ teológiai tanároknak.

5.sz. határozat
A Szövetségi Tanács úgy határozott, hogy a Bibliatanácstól kapott 1000 db USZ. kisbiblia a gyülekezeti létszám arányában a lelkészek között kerüljön szétosztásra.

6.sz. határozat
A Napsugár Gyermekotthon Alapítvány társulttaggá nyilvánítá-sának kérelmét a Szövetségi Tanács egyhangúlag támogatta azzal a feltétellel, hogy az

1993. évi szövetségi közgyűlés elé terjesszék be a szabályzatban előírt, az együttműködés részleteit is kidolgozó megállapodást.

- Az ózdi körzet imaház ingatlan vásárlását tervezi. Egy kedvező vételi lehetőség ezt sürgőssé tenné. Az 1.650.000.- irányárból kiindulva, mintegy 800.000.- Ft IMÉKA kölcsön támogatást kér a körzet. Az eladóval való tárgyalás feladatát Hargas Gyula testvér kapta megbízásul.

- A seregélyesi imaház vásárlásához 300.000.- Ft kölcsönt kér a gyülekezet. Mivel a gyülekezeti taglétszám és a missziói kibontakozás is ismeretlen, a Dunántúli Missziókerület vezetősége kapta a megbízást a pontosabb és részletes információk beszerzésére, illetve Hargas Gyula építési szaktitkár a szakmai véleményezésre. A kölcsön visszafizetéséért a Misszíókerületnek kezességet kell vállalnia.

- Az EBF 5.455.- DM tagdíj befizetését kéri a Magyarországi Baptista Egyháztól, ez mintegy 250.000.- Ft, melynek befizetése legkésőbb ez év decemberében szükséges.

- Vadászi János dombrádi képviselő a dombrádi baptista imaház felújítását és a költségekhez való hozzájárulást kérte. Szilágyi Sándor misszíókerületi elnök testvér kapta a feladatot, tisztázni a tulajdonjogi és egyéb megállapodásbeli tényeket.

- Berekfürdői OLTT 1992. augusztus 24-28. Témája: Pneumatológia.

- Szövetségi Tanácsülés: 1992. június 30. kedd.

- A továbbiakban tájékoztatást adott Győri testvér a Benczur u-i volt egyházi ingatlanról, melyet Szövetségi Székháznak kíván felhasználni az Egyház, ahol helyet kaphatna a levéltár, a történelmi emlékgyűjtemény, BéHi szerkesztőség, Baptista Kiadó, BÉSZ központ, Férfi-Szövetség központja, valamint két függetlenített tisztségviselő /főtitkári, misszíótitkári/ szolgála-ti lakása és gondnoklakás. A jelenlegi Aradi u-i ingatlan egyéb hasznosításra kerülhetne ebben az esetben. Megyjegyezte, hogy az épület használatbavétel előtt felújításra, tatarozásra szorul.

7.sz. határozat
A Szövetségi Tanács egyhangúlag megszavazta, hogy az épület visszaigénylését kérje az Egyház, és nem fogad el sem más épületet, sem pénzbeli kártérítést.

Hargas Gyula építésügyi szaktitkár a három nagy építkezésről szólt röviden, ezek legközelebbi költségigényét ismertetve.

Dr.Mészáros Kálmán dékán a teológusok nyári kéthetes egyházi szolgálatban való részvételével kapcsolatban kérte az igények mielőbbi bejelentését.

8.sz. határozat
Győri Kornél főtitkár javaslatára a Szövetségi Tanács úgy határozott, hogy a BTA-n a régi épületben folytatni kell az építést 1992. nyarán.

11.sz. határozat
Révész Árpád elnök bejelentette, hogy május 8-án nyitott napot tartanak a Teológián. Örömmel adott tájékoztatást arról, hogy 22 személy jelentkezett a Misszióiskolába.

****

Egyházunk intézményeinek életét bemutatandó céllal kértük az alábbi ismertetéseket:

Dr. Mészáros Kálmán

ESEMÉNYEK A BAPTISTA TEOLÓGIAI AKADÉMIÁN

Teológiánk évközi eseményeiről általában a Békehirnök hasábjain adunk értesítést. A belső életéről pedig az évzáró ünnepen elhangzó dékáni jelentés ad összefoglalót, aminek kivonata a Békehirnökben látott napvilágot.

A tanévvégi események azzal kezdődtek, hogy 1992. május 8-ra újból "nyitott teológiai nap"-ot hirdettünk, ahol kb. 25-30 vendég jelent meg. A 6 tanítási órát végighallgatva, az épületeket végignézve nyertek betekintést az Akadémia életébe az érdeklődők, akiknek alkalmuk volt kérdezni és arra válaszokat is hallani. A vendégek között voltak most is, többen mint a múlt években a felvételre jelentkező érdekeltek is.

A még szeptemberben elkészített évi menetrend szerint 1992. május 11-től 1992. június 8-ig lehetett kollokválni, tantárgyanként számot adni.
Szigorlatokat görög nyelvből 1992. április 8-án tették le a II. és III. évesek, 14-en.
A IV. éveseink szakvizsgáira 1992. június 10-én került sor, melyeket a TAB 14 tagja /7 tanár és 7 bizottsági tag/ bírált el. A IV. évesekkel együtt **Molnár József** levelező hallgató /tiszagyulaházi felavatott presbiter/ is bírái elé állt és sikeresen vizsgázott. Sajnos a 4 IV. éves közül hármat engedett szakvizsgára a tanári kar. **Szabó László** családi és egészségügyi gondokra hivatkozva a II. félévi kollokviumait nem tette le, így a bizottság osztályismétlésre ítélte. Bár közben a vizsgái letétele reményében a miskei gyülekezet meghívta, és ő erre igent is mondott.

A 3 fő IV. éves sikeres vizsgát tett. **Katona Béla** Dömsödről és **Kesjár Zsolt** Békéscsabáról - mindketten a nyár folyamán tartják mennyegzőjüket, s a Misszióbizottságon keresztül várják az új szolgálati helyre való segítésüket. **Pénzes Zoltán** pedig a monori gyülekezet kérésére már 2. éve szolgál is a gyülekezetben, a tanulmányai folytatása mellett.

Az V. éves hallgatóink, akik az utolsó évet már gyakorlatban töltik, konzultációk segítségével készítették a szakdolgozataikat. Azt meg is védték 1992. június 11-12-én a Teológiai Bizottság előtt, ami után az ünnepélyes tanévzárón átvehették oklevelüket. A következő hetekben a hívó gyülekezetek kérésére történik meg a lelkipásztorrá avatásuk.

1. **Csiszár István** dolgozatát - dogmatika tárgykörében - "A csodák természete" címen jelesre védte, s a kétegyházi gyülekezet avatja lelkipásztorrá, 1992. augusztus 15-16-án.

2. **Frei Antal** a gyakorlati tanszéken "Gyermeknevelés a lelkipásztor-családban" címen védte meg jól szakdolgozatát, és a tuzséri gyülekezet avatja lelkipásztorrá 1992. július 25-26-án.

3. **Kottmayer Mihály** az Ószövetség tárgykörében, "Gondolatcsere Isten és ember között", jelesre védte meg dolgozatát. A lelkipásztorrá avatása Nagyvarsányban 1992. július 19-én lesz.

4. **Major Zsolt** is ószövetségi témát választott "Példabeszédek könyvének etikája" címen, elégségesre védte meg munkáját. A törökszentmiklósi körzet 1992. július 26-án fogja avatni lelkipásztorává.

5. **Meláth Attila** missziótörténeti tárgykörben "Pannonhalmi Béla élete és munkássága "címen írt munkáját közepesre ítélte a bizottság. A váci gyülekezet és körzet 1992. június 27-28-án avatja lelkipásztorrá.

6. **Papp János** is a Gyakorlati Tanszéken nyújtotta be szakdolgozatát - szolgálatához hűen - mint az Ifjúsági Szövetség titkára Az"Ifjúság szerepe a MBE gyülekezeteiben" címen, amit jól védett meg. A győri gyülekezet és körzet kéri felavatását 1992. június 20-21-re.

7. **Tenkely Béla** is égető kérdés kutatásához fogva, tényleg gyakorlati témát dolgozott fel "Mai karizmatikus mozgalmak hatása hazánk baptista közösségeire" címen, s a Gyakorlati Tanszéken jó eredménnyel védte meg. Avatását 1992. augusztus 15-16-án Pécs-Somogyon tartják.

Rendhagyó módon ez évben még a nagy vizsgák előtt 1992. június 9-én megejtette az 1992/1993-as akadémiai tanévre jelentkezettek felvételi vizsgáját is a Teológiai Bizottság.
Az évek óta hangoztatott magasabb - akadémiai - tanulmányi szint eléréséért hallgatóinknak komoly követelményeknek kellett megfelelni. Ez megmutatkozott abban is, hogy évközben ketten lemaradtak. Egy negyedévest nem bocsátott szakvizsgára a Kar, a szakdolgozatok mércéje is magas volt, amit a jegyek igazolnak. Reméljük, hogy az egyre nagyobb missziói elvárásoknak is jobban eleget tesznek majd e szigorúbb szűrőn átesett munkatársaink.

A felvételi vizsgák is a fentieknek megfelelően magasabb követelmények elé állították a jelölteket. Ezzel magyarázható az a tény, hogy az első évfolyamra jelentkezett 11 jelöltből csak 5 felelt meg a felállított mércének. Alfabetikus sorrendben mutatom be őket:

Gál János Békésről, **Lőrik Levente** Fótról, **Rabatin Gábor** Békésről, **Vasadi Teodor** Dömsödről és **Varga Sándor** Nyírbogátról. Az utóbbi testvért még a múlt évben vette fel a bizottság, de mert 100 birkából álló nyáját őszig nem, csak karácsonyra tudta eladni, így csak most kezdheti meg tanulmányait. Két ide jelentkező testvért a misszióiskolába irányított a TAB. Tervünk szerint a nyár végére **pótfelvételt** hirdetünk.

Az I. és a II. évre iratkozott hallgatók között van, aki lelkipásztori szolgálatra érez elhívást, s van, aki egyéb egyházi szolgálatra, pl. hittanárira, vagy diakóniára készül. Van néhány női hallgatónk is ilyen célmeghatározással.

A múlt években határainkon kívüli magyar baptista hallgatókat is vettünk fel, akik közül 8-an Erdélyből és 1 pedig Szlovákiából érkezett. Sajnos ez évben nem tudtuk fogadni a jelentkezéseiket, mert a részükre felállított alapítványi keretbe több hallgató segélyezése már nem fér bele. Pedig a Teológiai Akadémiára és a Misszióiskolába is ugyanennyien jelentkeztek volna.

Amióta a Gyülekezeti Munkásképző megszünt, keressük az un. középkáder képzési formát, hogy a Bibliaiskolának megfelelő anyaggal legyünk segítségére a missziónak. A Békehírnökben meghirdetett "Misszióiskola" indítására határoztuk el magunkat. A 25 jelentkező jelöltből 19-et vett fel a TAB 1992. május 27-én. Ezt megelőzően 1992. május 13-án megalakult - felhívásra - a baptista lelkipásztorokból verbuválódott misszióiskolai tanári kar is. Ennek összetétele még változhat, ezért később szólok róla.

Terveink szerint ez az oktatási intézmény is a Teológiai Akadémián kap helyet. A tanítás a délutáni órákban folyik. Hallgatói bejárnak, akik vidékiek, azoknak hívő családoknál albérletet keresünk. Az iskola főiskolai jellegű, 2+1 éves tanterv alapján főiskolai diplomát ad.

A misszióiskola tervezett szervezeti és működési szabályzatáról

SZMSZ 39.

1/ A Misszióiskola a Szövetség általános hitoktatóinak, gyülekezeti munkásainak elméleti és gyakorlati képzését, valamint továbbképzését szolgálja.

2/ A Misszióiskola irányító és felügyeleti szerve a Szövetségi Tanács, amely ezt az irányítást és felügyeletet a Tanügyi Bizottság és a Tanfolyam igazgatója által gyakorolja.

3/ A Misszióiskola **oktatóit** a Tanügyi Bizottság ajánlása alapján a Szövetségi Tanács nevezi ki. A Misszióiskola **igazgatóját** a Misszióiskola oktatói közül a Tanügyi Bizottság választja meg a Szövetségi Tanáccsal egyetértésben.

4/ A Misszióiskola szervezeti és működési rendjét külön szabályzat tartalmazza. /Ez a szabályzat még nem készült el. Nyers szövegként, kiindulásra fölhasználható a GYMT néhány éve alaposan átdolgozott, de vitára még nem bocsátott szabályzattervezete./

Nagy gondunk, hogy teológiánkon az építkezés anyagiak híján még nincs kész. Az IBLA-nak 3 évvel ezelőtt 5 évre bérbe adtuk az új épület két felső szintjét, amit még 2 évig ők használnak. Ez most nagyon kellene a Misszióiskolának. A régi épület átalakítás, korszerűsítés és tatarozás alatt áll. Itt alakítjuk ki az előadó termeket, illetve szemináriumi, tanszéki szobákat, a könyvtárat és a hivatali helységeket. De ha pénzünk lesz is, nem lesz könnyű a következő év, amig az építőanyagokban bukdácsolunk és az építkezőkbe beleütközünk. Kérjük testvéreinket, hordozzanak bennünket imakarjainkon, s legyenek segítségül az építkezés befejezésében is.

A fent nevezett I. és V. évre beírt hallgatók névsora mellé - a levelezők kivételével - közlöm a II., III. és IV. évre a Teológiai Akadémiára beírtak neveit is.

II. évfolyam

1. Bánsky Tibor
2. Chiciudean Miklós
3. Dani Zsolt
4. Giorgiov Adrián
5. Giorgiovné Kiss Ruth
6. Hajnal Zoltán
7. Juhász-Dóra Mária
8. Kulcsár Ferenc
9. Nagy István
10. Nagy Sándor
11. Stelkovics Gyöngyi
12. Szommer Hajnalka
13. Urbán Gedeon
14. Veress Ernő

III. évfolyam

1. Budai Lajos
2. Dan Zoltán
3. Dániel Zalán
4. Diménvi Ervin
5. Győri Máté
6. Mike Sámuel
7. Rácz Lajos

IV. évfolyam

1. Dan László
2. Eszes Zoltán
3. Grajzel András
4. Heizer Tamás
5. Paróczi Zsolt
6. Révész Lajos
7. Szenczy Sándor

A misszióiskola tanulói

1. Appel Éva
2. Balogh Barnabás
3. Barta Andrea

4. Beke László
5. Boltos Péter
6. Csongrádi Róbert
7. Fitz József
8. Király László
9. Kovács Veronika
10. Marton Zsolt
11. Nagy Enikő
12. Papp Mária
13. Raffael Viola
14. Sáfrány Tibor
15. Sellyei Imre
16. Sinai Magdolna
17. Szalma Mária
18. Szász Gábor István
19. Szekeres Eszter
20. Tóth Zsolt

****

BESZÁMOLÓ A KISKÖRÖSI SZERETETHÁZ MINDENNAPI ÉLETÉRŐL

/Csvila András gondnok testvér leveléből/

Röviden önmagunkról

1991.szeptember 1-től vezetjük a kiskőrösi szeretetházat. Már az 1960-as években volt indíttatásunk a szeretetház irányába. Ezekben az években ugyanis idősebb fivéremmel és feleségeinkkel ugynevezett mindenesek voltunk itt. Ez az időszak Tölgyes Izsák testvér gondnoki szolgálata alatt volt. Három évtizedes csendes várakozás után most itt vagyunk. A ránk bízott feladatot szeretnénk istentiszteletként végezni.

A kiskőrösi gyülekezetnek 1957 óta vagyok tagja. Gyermekségemtől az Úr házában nevelkedtem, ami egyben azt is jelenti, hogy szüleim komoly hívő emberek voltak. Hitben neveltek hat testvéremmel együtt. 1974 tavaszán beválasztottak a gyülekezet vezetésébe. Ugyanebben az évben diakónussá avatott a gyülekezet. Tíz éven át voltam a gyülekezet gondnoka, hét évig szolgáltam a pénzügyek intézésével. 1990. márciusában volt presbiteri felavatásom.
1960-ban kötöttem házasságot. Gyermekeink nincsenek. Ezért a mindennapi kegyelmet mindennapi szolgálatban szeretnénk eltölteni.

Magamról, magunkról írva, szólnom kell feleségemről, első számú segítőtársamról is. Az ő szívében született meg először a gondolat, a vágy, és lett egyre hangosabb, hogy Istent ezen a területen kell szolgálnunk. Elmondhatom róla, hogy rendkívül tettrekész, széles látókörű segítőm ő, aki isteni küldetésnek veszi és így is végzi a mindennapi, nem éppen könnyű feladatát. Évekig tevékenykedett a gyülekezet női körének vezetésében, hordozva a pénzügyekkel és a vendéglátás szervezésével járó felelősséget. Istentől kapott tálentumát most az idős testvérek között kamatoztatja.

A szeretetház életéről

Jelenleg negyven idős gondozottunk van. Ebből 36 nő. Érdekes számadatot kapunk, ha összeadjuk testvéreink életkorát. Ez jelenleg 3300 év, vagyis 82,5 év az átlagéletkor. E magas életkor is eredményezi, hogy gondozottaink nagy százalékban szellemileg már bizonyos leépülést mutatnak. Sok esetben tetteiknek, tetteik következményének nincsenek tudatában. Valójában az Úr kicsinyei ők, akik igen sok törődést, odafigyelést igényelnek.
Minden héten kedden rendszeresen orvosi látogatásban részesülnek gondozottaink. Ha szükséges, természetesen gyakrabban is.

Kapnak zsebpénzt is testvéreink, és ennek elköltéséhez lehetőséget, mert hetente megjelenik itt egy mozgó kisbolt.
Úgy látjuk, hogy minden testi szükségletünk ismert Istenünk előtt. Naponta hiánytalanul rendelkezésünkre ad mindent, ami kell. Érezzük, hogy Isten tenye-

rén vagyunk, és a másik áldott kéz, mint védelem van mindannyiunk felett.

A lelkiekről szólva

elmondhatjuk, hogy naponta háromszor van áhítat. Az esti áhítatot időseink önállóan végzik. Minden hét csütörtök délelőttjén a gyülekezet pásztora szolgál.
Az ünnepi alkalmak szolgálatait a gyülekezet szolgálattevői vállalták. Az elmúlt ősszel mi, szeretetháziak külön tartottunk hálaadó napot, melyen a gyülekezet is megjelent. Terveink vannak további közös istentiszteleti alkalmak megtartására. Az elmúlt rövid időszak alatt már nyolc temetésünk volt. A temetési istentiszteleteken a gyülekezet lelkipásztora szolgál. Hét új gondozottat fogadtunk.

Bemutatom dolgozóinkat

Jelenleg 13 alkalmazott dolgozik az intézetben, ebből 8-an nem hívők. Ez nem jó helyzet, de így kaptuk örökségként.
Név szerint is megemlítem őket:
Bolvári Lászlóné, 50 éves, konyhavezető, nem gyülekezeti tag.
Pivarcsi Istvánné, 36 éves, konyhai dolgozó, nem gyülekezeti tag.
Pivarcsi Margit, 21 éves, főnővér.
Szentgyörgyi Erika, 20 éves, nővér.
Grausza Mária, 21 éves, nővér.
Libor Gáborné, 32 éves, nővér.
Martinné Torgyik Mária 21 éves.
Csővári Mária, 40 éves, éjszakás nővér.
Dormán Jánosné, 50 éves, nővér.
Gémesi Józsefné, 50 éves, mosónő.
Szentgyörgyi Pálné, 62 éves, takarító.
Pivarcsi Pálné, 30 éves takarító.
ifj. Csvila András, 32 éves, általános karbantartó.

E fentiekben bemutatott munkatársakkal együtt végezzük a sokrétű, igen felelősségteljes, sokszor nem könnyű munkát. Mindenki igyekszik a maga posztján helytállni. Idős testvéreink szolgálatait is elfogadjuk. Természetesen ez nem kötelező.

Gazdasági életünk

Az otthon gazdasági életéhez hozzá tartozik a sertéstartás. 1992-es évben 10 db. sertés levágására kerül sor, mely igen nagy segítség az élelmezési ellátásban.
Az intézet tulajdonában van 1800 négyszögöl szőlő, amit magunk gondozunk, kezelünk.
Istennek legyen hála, anyagi gondjaink nincsenek.
Folyamatosan végezzük az otthon épületeinek állagmegóvását.

Végül egy kérés

Hadd kérjem testvéreimet egy fontos szolgálatra: az intézet életéért, szolgálatáért emeljék fel szavukat a kegyelem Istenéhez, hogy továbbra is legyen a Ő szeme ezen a házon.
Egy gondunkat is szeretném megosztani: az otthonnak nagy szüksége lenne egy mikróbuszra. Ez itt nem luxus, hanem szinte életszükséglet.
A kegyelem Istene áldja, őrizze meg minden szolgáló testvér életét, tegye gyümölcsözővé a szolgálatát a mennyekből.

Testvéri szeretettel, az otthon dolgozói nevében is:

Csvila András

Kiskőrös, 1992. június 22.

*****

==========

A MABAVIT 1992. JÚLIUS 1-ÉN MEGTARTOTT ÜLÉSÉRŐL

==========

EMLÉKEZTETŐ FELJEGYZÉS

Az ülés helye: M.B.E. központi székházában.
Kezdődött: 17.05 , befejeződött: 20.30 órakor
Jelen voltak: Dr. Viczián János, Győri Kornél, ifj. Kovács László, Szabó István, Kovács István, Szlovák Tibor, Császár S. Nemeshegyi Zoltán, Huszta Csaba, Surányi J.

A kezdéskor Viczián János, a befejezéskor Nemeshegyi Zoltán imádkozott.

1./ A COLOR-LUX által megmutatott díszítő jellegű ajándékok véglegesítésére visszatérünk 1992. júl.8-án, szerdán du. 5-kor. Néhány dolog végleges árát akkor közlik.

2./ Örömmel és hálával veszi tudomásul a MABAVIT Rendező Bizottsága, hogy a nagy pénzügyi probléma megoldódott azzal, hogy az eredetileg igényelt 15 millió Ft-ból 14 milliót kapott az Egyház.

3./ Tudomásul vette a Bizottság, hogy ezt az összeget teljes egészében csak a MABAVIT rendezvényére használhatjuk, mert elszámolási kötelezettséggel tartozunk az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottságának. Éppen ezért csak a kimondottan járulékos kiadásokat tudjuk elfogadni.

4./ A költségvetési tervezet I.-es pontja megértésre talált. Viszont a II.-es ponthoz kiegészítésként a következő javaslatok hangzottak el: mivel a 21-es pontban 500 000 Ft váratlan kiadásokra tartalékolt összeg, ezért megszavazta a Bizottság, hogy a Rákospalotai Baptista Gyülekezet kapjon az előkészítő munkák fedezésére 200 000 Ft-ot; kapjon Tahi 50 000 Ft új orgona vásárlására, és az Olimpiai Csarnokban tartandó alkalomhoz szükséges orgona bérlésére megszavazott a Bizottság 50 000 Ft-ot . Ezen feladatok lebonyolítására Beharka Pál és Kovács István testvéreket kértük fel.

5./ A szombat reggeli - aug. 22. - imaóra vezetője Révész Benjámin. Igényünk, hogy már ezen alkalommal is kapcsolódjék a központi témához. Ugyanakkor a különböző országok képviselőiből hívjon fel az emelvényre két-három testvért, és a mikrofon előtt imádkozzanak országaik problémáiért, valamint hálaadásra késztető dolgokért. Az imaóra felénél - 9.35-körül - gyülekezeti ének után pár perces újbóli buzdítás után kérje a testvéreket, akik közel lesznek egymáshoz, hogy 7-8 személy kört alkotva imádkozzanak.

6./ A szombati nap istentiszteleti beosztásán változtatni kell. A délelőtt legyen valóban istentiszteleti jellegű, igehirdetés a központi témában, de a délután már sokkal inkább egy panel jellegű beszélgetés legyen. Rövid ismertetés a különböző országokról, kérdések fölvetése és imádság problémák megoldódásáért, meg hálaadás.

7./ Az ebédidő kevés az ismerkedésre, ezért kívánatos lenne délután egy húsz perces szünet a Csarnokban, amikor az egymáshoz közel ülők megismerkedhetnek, címet cserélhetnek.

8./ Hasonlóképpen folytatódjék a szombat este, amikor főképpen a különböző szakterületek adhat-

nak hírt magukról. Például: lapok, teológiai iskolák, bibliaiskolák, presbiterek, női szerveződések.

9./ Feltétlenül javasolt a perselyezés, de csak abban az esetben, ha megjelölt célra történik. A MABAVIT kiadásaira nem szabad gyüjteni, de például Balatonföldvárra, a Teológia céljaira, Tahiban a táborért. Nem szabad elfeledkeznünk külföldről sem, hiszen már - valószínüleg - van lehetőség hivatalosan kiküldeni pénzt, ha pedig nincs, akkor az Ök. Tanács Szeretetszolgálatán keresztül történhet támogatás.

10./ Szükségesnek látja a Bizottság bérelt autóbuszok beállítását, különösen vasárnap reggelre, mert a fiatalokat másként nem tudjuk kiszállítani Tahiba. Ha szükséges, akkor együtt menjenek el a kollégiumból egy-egy gyülekezetbe, mert pl. Rákoscsabára eljutni nagyon nehéz, ha autókkal mennek a vendégek.

11./ Korrigálásra szorul a nagyváradiak vasárnap délelőttre tervezett rákospalotai szolgálata, mert őket már a Kispesti Gyülekezet foglalta le. Az aradi testvéreket irányíthatjuk Rákospalotára.

12./ Szó esett arról, hogy ha esetlegesen esős lesz 23., vasárnap, akkor Tahiban nagyon nehéz lenne megtartani a záró istentiszteletet. Ez esetben talán szóba jöhetne az Olimpiai Csarnoknak erre a délutánra történő lefoglalása is.

13./ A budapesti gyülekezetek testvériségét kérjük fel, hogy jöjjenek hajóval Tahiba, mert kb. 1200 fő fér el a hajón, ahol az étkezés is biztosított. Szükségesnek látszik a jegyeket arányosan elosztani a gyülekezetekben, és a külföldiek részére is jegyet adni, hogy a hajón a helyük biztosított legyen.

14./ A polietilén tasakok kiosztása alkalmával legyen regisztrálás, amely csak az érkező nevét és /gyülekezetének/ városának nevét írná fel a jelentkezési lapra. Szabó testvér vállalja ennek a megszervezését, mert 20-25 személy beállítása szükségesnek látszik.

15./ A perselyezés ne dobozzal történjék, -lásd EBF Kongresszus - hanem tegyük ezt is személyessé. A kijáratoknál nagyobb perselyező tányérral előljáró testvérek álljanak. Szabó testvér, mint a Csarnok belső rendezője, vállalja ennek előkészítését.

16./ A hajón feltétlenül szükségesnek látszik a hangosító berendezések használata. A majdnem két órás út alkalmat kínál a közös éneklésre, zenére és a bizonyságtételekre is.

17./ Fel kell hívni a magyarországi testvérek figyelmét is, hogy szombat délben és este 3-3 ezer ingyenes szendvicset fogunk kiosztani. De ebben a külföldiek legyenek az elsők.

18./ Kívánatosnak tünik a baptista vezető testvérek összehívása péntek délutánra - aug. 21. -, amikor az ismerkedés mellett a program megbeszélésére is jó alkalom kínálkozik.

19./ Szükségesnek látszik a külföldi vezető testvéreknek a Stadion Hotelben történő elszállásolása, és ne kollégiumokban, mert így a megbeszéléseket is ugyanazon a helyen lehetne tartani péntek délután.

20./ Jónak látszik a Bizottság előtt, hogy a magyarországi baptista lelkipásztorok, - nyugalmazottak is - kapjanak ingyenes étkezési jegyet szombat délben a

Stadion étteremben. Viszont fel kell emelnünk az ebédelésre fordítandó összeget 500 Ft-ra, hogy a lelkipásztor-feleségek is részesülhessenek ebben a kedvezményben.

21./ Az ingyenes jegyeket ne küldjük ki előre, hanem egy levélben értesítsük őket, és a szombati regisztrálás alkalmával adhatjuk át.

22./ A gyors étkeztetés miatt viszont szükséges lesz a menüt előre megrendelni, egyféle ebéd legyen mindenkinek. /Esetleges kivételt ugyanis változtatni tudják az étteremben. Számításaink szerint mintegy kétszáz ebédet kell rendelni.

23./ A különböző vezetők - csarnok, étkeztetés, hajó, parkírozás - maguk mellé vehe zás - maguk mellé vehetnek kisegítőket. Javaslat: legalább 20-20 személyt kell ezekre a tennivalókra felkérni. Mivel fáradsággal és áldozattal jár ez a szolgálat, szeretnénk őket is honorálni egy kisebb összeggel.

24./ A Bizottság feltétlenül szükségesnek látja a Központi énekkar, az Ifjúsági kórus és esetleg a Fúvóskar megvendégelését egy későbbi időben. Hiszen mindegyik alakulat sok áldozatot vállalt a különböző hangszalagok, hanglemezek elkészítésénél.

25./ A Zeneügyi Bizottságot felkértük, hogy feltétlenül készítse el az Új Evangéliumi Karénekes könyvet a konferenciára, valamint a kis énekeskönyvbe annyi éneket tegyenek, ami két napra elég lesz, és ad választási lehetőséget.

26./ Mivel Beharka Pál orgonalemezének elkészítését már a konferenciára nem látja lehetségesnek a Zeneügyi Bizottság, ezért szükséges a megjelölt összeg biztosítása egy-két hónappal későbbi időre.

27./ A Bizottság megerősítette Papp József és Papp Józsefné testvéreket a pénzügyek felelős vállalásában. A legelső ülésünk alkalmával - 1991. októberében - őket jelöltük erre a felelősségteljes szolgálatra. Az eddig elkészült kiadási terven nélkülük, valamint a MABAVIT igazgatója nélkül változtatást nem teszünk. Felelősek vagyunk az elszámolással.

28. Az istentiszteletek és szolgálattevők személye terén Nemeshegyi Zoltán lp. a felelős, hasonlóképpen ő, az igazgató és a Bizottság nélkül változtatást nem teszünk a tervekben, csak a Bizottsággal történő előzetes konzultálás után.

29./ Lehetőség szerint Nemeshegyi testvér javaslatot fog tenni a helyi gyülekezetek lelkipásztorainak a liturgia kérdésében is. Javaslat : ez alkalommal a vasárnapi istentisztelet egységesen 9 órakor kezdődjék minden helyen, mert 11-re be kell fejezni. A helyi gyülekezetnek nem szükséges semmiféle áldozatot hoznia - étkeztetés, kávé, stb. - mert mindezek a hajón megleszenek.

30./ A MABISZ rendezze meg a vasárnap délelőtti ifjúsági találkozót Tahiban, önállóan. Ebbe a MABAVIT nem kíván beleszólni. Legyen találkozás, beszélgetés, ige, ima, éneklés, de ne mi szabjuk meg a témát, a sorrendet, az előadókat, a beszélgetés menetét.

Dr. Viczián János

*****

Charles Haddon Spurgeon:

F I G Y E L E M !

/Lecke prédikátoroknak/

Hogyan nyerhetjük meg hallgatóink figyelmét? Meg kell nyernünk és fenn kell tartanunk figyelmüket, mert különben hiábavaló minden prédikálás. Nekünk a gyülekezet legkomolyabb, őszinte, éber és kitartó figyelmére van szükségünk. Ha az emberek sétára bocsátják gondolataikat, nem kaphatják meg az igazságot, ha pedig a szellem egészen tétlen, akkor majdnem ugyanaz történik. A bűnt nem lehet úgy kivenni az emberekből, mint Évát Ádámnak oldalából azalatt, míg ők alusznak. Vannak prédikátorok, akik számára meglehetősen közömbös dolog, hogy vajon figyelmesek-e hallgatóik vagy sem. Ha ők a meghatározott időben igét hírdetni tudnak, akkor nem tudakolják azt, hogy vajon a gyülekezet az örökkévalóságra nézve, vagy pedig csak hiába hallgat? Jobb volna, ha az ilyen prédikátorok minél előbb a temetőben aludnának és sírköveiken való mondataikkal prédikálnának. Némely testvérek a felső ablakon át beszélnek, mintha az angyaloknak prédikálnának, mások meg a könyvbe beszélnek, mintha gondolataikba elmélyedve és saját maguk hallgatói volnának, ezzel pedig magukat igen megtisztelve éreznék. Az ilyen emberek miért nem prédikálnak valami magányos lépcsőn a csillagok épülésére? Ha a prédikáció csak önmagával való beszélgetés, akkor a szónok számára a legmegfelelőbb állapot a teljes magány. De az okos prédikátorra nézve /sajnos, nem mind az/ fontos dolog, hogy összes hallgatója figyelmét a legöregebbtől a legfiatalabbig megnyerje. Nem szabad figyelmetlenekké tennünk még a gyermekeket sem. Azt mondtam, hogy: "Figyelmetlenekké tenni", hát ki teszi ezt? Azt mondom, hogy a legtöbb prédikátor ezt teszi, s ha a gyermekek nyugtalanok a gyülekezetben, ennek igen gyakran az igehirdető az oka.

Nem lehetne-e néktek a kicsinyek kedvéért egy történetet vagy egy hasonlatot elmondani? Nem lehetne-e néktek azt a kisfiút a karzaton és azt a kislányt idelenn, akik nyugtalanok kezdenek lenni, mosolygással körüllengedezni és ezzel őket megnyugtatni? Én gyakran beszélek a szemeimmel a szószékem alatt levő fiúárváimmal. Minden szemnek ránk kell irányulnia, minden fülnek számunkra nyitva kell lennie. Szintén zavar engem, ha egy vak nem fordítja felém arcát. Ha látom, hogy valaki forgatja a fejét, suttog, mozog, vagy az óráját nézi, akkor azt gondolom, hogy nem állok a feladatom magaslatán és valami módon fel kell ébresztenem az illető figyelmét. Ritkán lehet panaszkodnom, hogy nem figyelnek rám, de ha ez mégis megtörténik, úgy önmagamnál keresem ennek okát, és úgy vélem, nincs jogom figyelmet követelni, ha nem tudom őket elevenségbe hozni és ebben megtartani. Némely gyülekezetek olyan közömbösek, hogy azok figyelmét megnyerni nehéz dolog. A korholás semmit sem ér, legtöbbször pedig valaki más érdemelne korholást, mégpedig maga a prédikátor. Persze, hogy kötelessége a gyülekezetnek figyelni, de még nagyobb a ti kötelességetek a figyelmet felébreszteni. Nektek csalétekkel kell csalogatni a halakat, s ha ezek nem ízlelik azt meg, akkor a horgászt és ne a halakat dorgáljátok. Kényszerítsétek a hallgatókat, hogy egyideig legyenek nyugton és hallgassák meg, mit beszél az Úr az ő lelkükhöz. Egy lelkész azt tanácsolta egy asszonynak, hogy tubákoljon, s így ébren tud maradni. Erre a nőtől ezt a találó

feleletet kapta: "Ha önnek több tubák volna a prédikációjában, akkor egészen jól ébren maradhatnék". Kell hát, hogy jó sok tubákunk /burnótunk/ vagy valami még izgatóbb szerünk legyen igehirdetésünkben. Gondoljátok meg, hogy egyes embereknek nem könnyű az ébrenlét. Soknak nincs érdeklődése az ügy iránt: még nem működött szívükben a kegyelem és nekik nem látszik fontosnak az evangélium. Ti az Üdvözítőre vonatkozólag, akit prédikáltok, ezt mondjátok: "Nem indult-é meg egy sem közületek, kik itt átvonultok, ha Jézust a kereszten itt ellankadva látjátok?" Sokan el vannak nyomva a heti munka fáradalmaitól. Az Urra kellene vetni terhüket, de megteszitek ezt mindig? Elfelejthetitek-e az otthon szenvedő feleséget és a beteg gyermekeket? Bizonyos, hogy nagyon sokan jönnek Isten házába mindennapi dolgaik nyomásától megterhelve. A földmüves földjére gondol, amelyet megszántani és bevetni kellene. A vasárnap esős, s ekkor eszébe jut, hogy milyen sárgán néz ki a búza. A kereskedő szemei előtt látja lebegni a kifizetendő váltót, az iparos pedig adósságaira gondol. Nem kell csodálkoznunk, ha a hölgyek tarka szalagjai és a férfiak csikorgó csizmái némelyeket zavarnak. Hiszen vannak alkalmatlankodó legyek is. Belzebub, a legyek istene, gondoskodott arról, hogy ott, ahol az evangélium asztala meg van terítve, a vendégek mindenféle apróságokkal megzavarva legyenek. Sokszor megcsipik a lelki legyek az embert, mialatt ti nekik prédikáltok, és az megzavarva lesz mindenféle kicsinységekkel.
Szabad-é ezen csodálkozni? El kell üznötök a szúnyogokat, és a gondolatok folyamát a hétköznapi mederből a vasárnapi mederbe terelnetek. A ti prédikációtoknak megfelelő emelő erővel kell bírnia, hogy az embereket a földről, amelyhez hozzá vannak ragadva, felemeljék és a mennyhez közelebb vigyék.

Gyakran nehéz a gyülekezetnek figyelni a rossz levegő miatt, amely a templomot vagy a termet betölti. Ha nem jön be egy lélekzetnyi tiszta levegő, akkor elég tennivalójuk van a hallgatóknak a lélekzettel, és semmi egyébre nem gondolhatnak. Ha az emberek folyton azt a levegőt kénytelenek beszívni, amely már mások tüdejében volt, akkor az egész élettevékenység összezavarodik, és sokkal hamarabb kapnak fejfájást, mint töredelmes szívet... Imádkozzatok, hogy a mennynek ablakai megnyíljanak, de a ti imaházaitok ablakait magatok nyissátok ki... Némelyeknek nincs érzékük a rossz levegő iránt, és azt szokták mondani, hogy a rókának sem árt a büz az ő saját barlangjában. De én nem vagyok róka, a rossz levegő pedig álmossá tesz engem és hallgatóimat. Egy friss léghuzat alkalmasabbá tenné őket az evangélium befogadására.

Feltéve, hogy gondoskodtok jó levegőről, és az embereket illetlenségeikről leszoktatjátok, akkor ha figyelmes hallgatókat akartok szerezni, az első aranyszabály az, hogy **mondjatok nekik olyat, ami érdemes a figyelemre.**

A legtöbb embernek az az ösztönös elvárása, hogy valami jót halljon. De azután észre is veszik, - szintén ösztönösen, - ha csak üres szavakat adnak eléjük. Nem sokat mondok, ha azt állítom, hogy némely prédikáció sokkal több szót tartalmaz, mint gondolatot, a szavak pedig elfedik még azt a gondolatot is, amelyek talán előhozattak. Egy rakás polyva alatt van talán egy pár zabmag, de senki sem tudja, hogy hol. A gyülekezet nem türi ezt sokáig. Nincs ugyan arra parancsolat, hogy: "ne csináljl üres szavakat", de benne van a parancsolatban: "ne lopj!", mert

megcsaljuk a hallgatókat, ha lelki táplálék helyett csupán szavakat nyújtunk nekik.

Ahol sok a szó, ott a legjobb prédikátornál sem múlik el bűn nélkül a dolog. **Adjatok hallgatóitoknak valamit, amit haza tudnak vinni; alapos tanítást Isten igéjéből.** Adjatok nekik égi mannát, frisset és ne mindig ugyanazt... Adjatok nekik valami jelentőségteljeset, amelyért az ember még éjfélig is virraszt és egész napi utat megtesz. Ti ezt egészen jól megtehetitek. Tehát tegyétek meg és így folyvást figyelmes lesz a gyülekezet.

De a prédikáció jó tartalmát áttekinthetően elrendezve is adjátok. Ez nagyon fontos. A jó dolgoknak egész tömegét is rakásra lehet hányni. Amikor egyszer engem, mint fiút, egy kosárral a kereskedőhöz küldtek, hogy egy font teát, egy negyed font mustárt és három font rizst vegyek, hazafelé egy csapat kutyát láttam és kötelességemnek tartottam, hogy azok után árkonbokron nyargaljak, /amit gyermekkoromban mindig megtettem/, de aztán hazaérve azt láttam, hogy a vásárolt áruk összevissza keveredve voltak. Ettől fogva tudom, hogy a tartalmat jó, erős csomagocskákba kell csomagolnom, amelyek a beszéd zsinegével be vannak kötve és ehhez a módhoz kell alkalmazkodnom először - másodszor - harmadsorom. Nem szivesen iszunk teát mustárral és nem szivesen hallgatunk olyan prédikációt, amelynél annak fejét a farkától megkülönböztetni nem tudjuk, mivel annak nincs se feje, se farka. Adjátok át az embereknek az igazságot következetességgel rendezve, hogy azt jól megtartani tudják, s akkor szivesen el is fogják azt fogadni.

Beszéljetek tisztán és értelmesen. Mit ér a legjobb prédikáció, ha azt nem értjük! Ha ti olyan kifejezéseket használtok, amelyeket a hallgatók meg nem értenek, akkor éppenséggel úgy beszélhettek kínai nyelven is. Emelkedjetek fel egy szegény ember álláspontjához és bocsátkozzatok alá egy művelt ember értelméhez. Ti mosolyogtok, mert azt gondoljátok, hogy megfordítom a dolgot, de én azt hiszem, hogy sokkal inkább fel kell emelkedni avégből, hogy a tanulatlan ember minket megértsen; mindenesetre pedig nehezebb ez, s jobban hasonlít ahhoz a módhoz, amit az Üdvözítő tanított. Bölcs dolog olyan ösvényen haladni, amelyen a hallgatók követhetnek titket, oktalanság azonban lovon ülve az ő fejük felett tova száguldani. A mi Urunk és Mesterünk a prédikátorok királya volt és mégis, az ő prédikációjának tartalma, - eltekintve annak nagyságától és fenségességétől, - senki számára sem volt magas. Ő úgy beszélt, mint "az isteni gyermek Jézus". Adjatok jó anyagot, áttekinthetően elrendezve, tiszta, világos előadással és akkor biztosan a fülükbe, a fülükből pedig a szívekbe viszitek be azt...

Hogy a figyelmet megkössétek, beszéljetek olyan kellemesen, amint csak lehet. Beszéljetek váltakozva erősen és gyengén, magasan és mélyen, lassan és gyorsan, ünnepélyesen és szokásos hangon. Minden legyen, csak nem egyhangú! Persze, hogy némely prédikátoroknak az ő hiányos előadásuk mellett is van hallgatóságuk. Hisz tudjuk, hogy Mózesnek nehézkes nyelve volt. Talán Pál apostolnak is hasonló hiányossága volt, mert az ő ellenségeinek bírálata szerint megvetendő volt a beszéde. Nagy erővel beszélt és mégsem maradt minden hallgatója ébren, ha a prédikáció igen hosszú ideig tartott. Mindenesetre tudjuk, hogy az egyik elaludt, aminek rá nézve végzetes következménye volt. Nem az előadás a fődolog,

de mégis kár volna, ha a jó tartalom nem volna jól előadva. Nem szabad egy királynak szemetes kocsiban utazni; a kegyelem dicső üzenetét nem szabad hanyagul előadni. A király igazságának arany kocsiban kell utazni. Fogjátok be abba a ti legjobb tejfehér lovaitokat és ezüst harsonákat szólaltassatok meg előtte, amikor az igazság az utcákon átvonul.

Ne csináljatok hosszú bevezetést. Egy nagy bejárati csarnok nem illik a kis házhoz.Egy derék keresztyén nő egyszer Howe Jánost hallotta prédikálni, akinél a beszéd bevezetése egy óráig tartott. Ez a nő aztán azt mondta, hogy ama kedves úriember oly hosszú ideig terítette az asztalt, hogy elment az étkezéshez való étvágya. Végre azt gondolta, miszerint nem is kerül sor az evére. Terítsétek meg gyorsan az asztalt, hogy a tányérok és az evőeszközök csörrenése megszűnjék... Ne legyen a bevezetés egy előkészület a semmire, hanem első lépcső a még valami jobb dologhoz. Elejétől fogva legyetek élénkek.

Ne használjatok prédikációtokban ismétléseket. Hallottam egyszer egy lelkészt beszélni, aki egy tucat mondat után így szólt: "Amint már megjegyeztem", vagy: "Ismétlem, amit éppen most mondtam". Miután pedig a mondottak nem voltak fontosak, ezen ismétléssel azután csak a mezőnek terméketlensége nyilatkozott meg. Ha te valami jót erőteljesen szóltál, minek ismételed akkor? Ha pedig erőtel volt az, minek kell azt ismét előhozni? Néha ugyan hatást gyakorol, ha néhány mondatot ismételünk, de ez a néha jó kivételnek, rossz pedig szabálynak. Ha az emberek tudják, hogy még egyszer el lesz mondva, akkor természetesen nem figyelnek az előbb mondottakra.

Ne prédikáljatok hosszan. Egy öreg prédikátor azt mondta egy fiatal embernek, aki egy óra hosszat beszélt: "Én tőlem prédikálhat bármi felől, amint önnek tetszik, de sohase prédikáljon 40 percen felül". Ne prédikáljunk mi tovább 40 percnél vagy nem bánom 3/4 óránál hosszabb ideig. Ha valaki abban az időben el nem mondhatja azt, amit el akar mondani, mikor akarja tehát azt elmondani? De mondhatja némelyik, hogy neki magát az ő beszédje szövegéhez kell tartania. Úgy van, de kell, hogy a hallgatóihoz is igazságos legyen, vagy legalább részvéttel lenni irányukban, és sokáig fenn nem tartani őket. A lecke szövege nem tud panaszkodni, de az emberek tudnak. Vidéken a gazdáknak meg kell fejni teheneiket; egy gazda pedig keserűen panaszkodott nálam egy fiatalemberre, - azt hiszem ebből a prédikátori iskolából való, - hogy: "Neki négy órakor be kellett volna végeznie és ehelyett félötig folytatta beszédét, valamennyi tehénnek pedig várakoznia kellett a fejésre. Az neki sem tetszett volna, ha ő tehén lett volna". Ennek a gazdának teljesen igaza volt. Az állatvédő egyesületnek fel kellett volna jelentenie ezt a fiatal embert. Hogyan figyelhet a gazda a prédikációra, ha a szívén a tehenek feküsznek. Az anya pedig egészen meg van győződve róla, hogy ama 10 perc alatt, amellyel hosszabban tart a prédikáció, a gyermek visít vagy pedig a tűz kialszik; nem tud és nem akar tovább figyelni. Ti 10 perccel tovább tartjátok, mint ahogy ő ezt várta és ő ezt igazságtalanságnak találja. Bizonyos erkölcsi szerződés áll fenn köztetek és a gyülekezet közt, hogy ezt másfél óránál tovább fenn ne tartsátok és ha mégis megteszitek ezt, akkor bizonyos mértékben szerződésszegés és nem becsületes dolog, amivel nem szabad vétkezne-

tek. A rövidség olyan erény, melvet mindnyájan elérhetünk; ez nektek tiszteletet fog szerezni, s ezért törekedjetek rá. **Ha röviden akartok prédikálni, akkor alaposan készüljetek rá.** Ha több időre van szükségetek a prédikáció átgondolására, úgy kevesebb ideig kell azt megtartanotok. Akkor vagyunk leginkább a leghosszadalmasabbak, ha a legkevesebb mondanivalónk van. Olyan ember, akinek jól átgondolt anyaga van, ritkán fog negyven percnél tovább prédikálni; ha azonabnkevesebb mondanivalója van, akkor 50 percre van szüksége, ha pedig egyáltalán mit sem tud mondani, úgy egy óra kell neki előadásához. Vigyázzatok ilyen mellékes dolgokra, ezek oda segítenek, hogy a figyelmet felkeltsétek.

Azt kívánom, hogy a ti gyülekezetetek állandóan és alaposan figyelmes legyen; **ez csak akkor történik, ha Isten Lelke magasztos és buzgó állapotba hozza azt.** Ha a hallgatóitok szorgalmasan imádkoznak, ha tanulni vágyók, elevenek, őszinték és buzgók, akkor azzal a kívánsággal jönnek Isten házába, hogy innét áldást vigyenek maguknak. Ha üdülőhelyeikre mennek, kérik Istent, hogy általatok szóljon hozzájuk, minden szóra figyelnek. Éhezik az evangéliumot, mert tudják, hogy milyen édes a mennyei manna és örülnek míg az ő részük kiméretik nekik...

Egész életünk legyen a mi beszédünk kinyomata úgy, hogy a későbbi esztendőkben egy kitartó keresztyéni eljárásnak ellenállhatatlan beszélőtehetségével tudjunk működni és hogy a mi nyájunknak nemcsak a figyelmét, hanem a szeretetteljes tiszteletét is megnyerjük. Ha a mi munkáink, imáink és könnyeink által a mi gyülekezetünk lelkileg egészséges lesz, akkor nem kell félnünk, hogy az nem lesz figyelmes. Olyan gyülekezet, amely éhezi az igazságot és olyan lelkész, akinek a szívén fekszik az, hogy táplálja a lelkeket, drágaláttos egyetértésben fog működni; az pedig, amivel mind a ketten foglalkoznak: "az Úrnak igéje".

Továbbá: **Csüngjön a szívetek a munkán** és akkor másoké is csüngni fog rajta. Prédikációtoknak tartalma annyira feküdjék szíveteken, hogy annak előadására minden szellemi erőtöket megfeszítsétek; ha pedig a hallgatók észreveszik, magatok is meg vagytok telve a ti anyagotokkal, akkor ők is betöltekeznek vele. Csodálkoztok-e azon, hogy egy gyülekezet nem figyel egy olyan prédikátorra, aki nem érzi, hogy valami fontos mondanivalója van? Csodálkoztok-e, ha nem figyel egész füllel, mikor a prédikátor nem beszél egész szívvel? Csodálkoztok-e, ha a hallgatók gondolatai olyan dolgokra térnek át, melyek számukra valóságosak, mikor a prédikátor azokról a dolgokról, melyekről beszél, úgy tárgyal, mintha azok a képzelődésnek a szüleményei volnának? Egészen helyesen mondja Romaine, hogy jó dolog az, ha az ember a prédikálás művészetét érti, de fontosabb dolog a prédikátor szívét megérteni; azt a szívet, melyet egész lelkünkkel a dologhoz hozunk, azt a buzgóságot, mellyel úgy tusakodunk, mintha életünk volna, - ezzel aztán mihamar meg lehet nyerni a figyelmet. De az egyszerű buzgóság nem elég, ha valóban nincs mondanivalótok. Az emberek nem mindig állnak az ajtónál és hallgatják, hogy dalol valaki. Ők kijönnek és utánna néznek, mit akar az kikiáltani, ha pedig sok a zaj semmiért, ismét bemennek és becsapják az ajtót, mintha mondani akarnák: "No hiszen, te minket szépen rászedtél". Kell, hogy valami mondanivalótok legyen és kell, hogy komolyan és

szívből mondjátok azt el, akkor a gyülekezet füle a tiétek.

Nem először kell talán megjegyeznem, hogy jó a hallgatóság nagy tömegére, **ha a prédikációba mentől több képet szövünk bele.** A mi Urunk ebben is jó példával járt elől és a legtöbb nagy prédikátor sok képet, hasonlatokat és történetet hoz be prédikációjába. De túl sokat nem jó behozni. A szép történetek egészen helyén valók, nem szabad azonban, hogy a vonzerő ezekben legyen. Némely ilyen történetkéktől azért is kell óvakodnunk, mert már nagyon el vannak csépelve. Olyan gyakran hallottam egynémelyiket, hogy megszámlálhatnám azokat, de nem érdemes ezt tenni. Bár lennétek kegyelemben megóvva az ilyen raktáron tartott történetektől. Milyen unalmasak azok az elbeszéléések, melyekkel már a mi dédapáinkat mulattatták! Ha történeteket akartok elbeszélni, akkor legyenek azok frissek és kiválóak. Nyissátok ki szemeiteket és szedjetek magatok virágokat a kertben és a mezőn. Ezek sokkal jobban fognak tetszeni hallgatóitoknak, mint más emberek csokrainak hervadt virágszirmai.

Hozzatok prédikációitokban néha valami meglepőt. Ez nagyon elősegíti a figyelmet, hogy élénk legyen. Ne mondjátok azt amit minden ember elvár, ne utazzatok mindig ugyanazon a vágányon. Ha azt mondjátok, hogy: "Az üdvösség egyedül a kegyelemből jön", akkor ne minden alkalommal így folytassátok ezt, hogy: "és nem emberi érdemből", hanem változatosság okáért mondjátok egyszer ezt: "Az üdvösség egyedül a kegyelemből jön és sehol nincs olyan zúgocska, ahol az önigazságosság magát el tudná rejteni". Taylor egyszer ezt mondta: "...ha meg vagytok térve, akkor bizonyosan őszinte eljárásotok lesz és gondoskodni fogtok arról, hogy teheneitek ne menjenek be a szomszéd gabonájába". Az ilyen meglepetések által egyszer-másszor feszült figyelemben lehet tartani a hallgatókat.

Hasznosnak bizonyul egy-egy szünet tartása, mellyel a figyelmet leköthjük. Állítsátok meg néha a lovakat és a akkor a kocsiban utazók felébrednek. A molnár alszik, ha a malom jár, de ha a zakatolás megszűnik, felkel és elkiáltja magát: "Mi az?" Ha tikkasztó nyári időben nem lehet megzaboláznia az álmosságot, akkor csak röviden prédikáljatok, énekeltessetek többször, vagy szólítsatok fel néhány más testvért, hogy imádkozzék. Egy lelkész, aki látta, hogy népe alszik, leült és így szólt: "Látom, hogy mindnyájan nyugosztok. Azt gondolom, hogy egy kissé én is megnyugodhatnám."

Éreztessétek a gyülekezettel, hogy szavaitok fontosak nekik. Ennek jelentősége van, mert senki sem alszik, ha valami fontosat remél hallani. Hallottam már több különös dolgot, de soha sem hallottam azt, hogy valamely ember végrendelet olvasása alatt elaludt volna, amennyiben valamilyen örökségre várt; vagy pedig a fogoly a bíró záró szavai alatt, melyek életet vagy halált jelentettek számára. Ha az ember tudja, hogy a dolog reá nézve fontos, akkor bizonyosan ébren fog maradni. Prédikáljatok gyakorlati, sürgős, jelenvaló, személyes értékű dolgok felett és biztosan figyelmes hallgatóitok lesznek.

Én beszédem elején aranyszabályt tártam elétek arra nézve, hogy a figyelmet lekössétek és pedig ezt: "Mondjatok mindig olyat, amit érdemes meghallgatni. Végezetül még egy aranyszabályt adok néktek: **"Legyetek ti**

magatok is Isten Lelkétôl áthatottak, akkor nem is kell kérdeznetek, hogy vajon figyelmesek-e hallgatóitok vagy sem? Jöjjetek elô üde elevenségben a kamrából, az Istennel való társalgásból, hogy ôt lelketek teljes erejével az emberekhez közel hozzátok és akkor hatalommal fogtok felettük rendelkezni. Ha Isten beszél, az emberek kénytelenek hallgatni, még akkor is, ha valami szegény, erôtlen ember által beszél. Az igazság fensége kényszeríteni fogja ôket, hogy hallgassák. Bízzátok magatokat egy föld feletti erôre. Igyekezzetek tökéletességre a beszéd mûvészetében, ápoljátok az ismeretnek minden ágát, alakítsátok prédikációitokat tartalma és formája szerint lehetôleg tökéletesre, de mindig gondoljatok erre: "Nem erôvel, sem hatalommal, - nyittatnak meg és szenteltetnek meg az emberek, - hanem az én Lelkem által, azt mondja az ùr".

Testvéreim az ùr legyen veletek, amikor kimentek és kiáltjátok: "Akinek van füle a hallásra, hallja!".

AZ ÜDV ÜZENETE 9.SZÁM

C.H.SPURGEON PRÉDIKÁCIÒI

*****

Amikor az ùr Jézus tanítványait elhívta, azok vagy halásztak, vagy hálót javítottak. A lelkipásztor is tegyen így: vagy szorgalmazza teendôit, vagy javítsa tudását.

*

A megjavult orvvadászból lesz a legjobb vadôr, a megtért bûnösbôl lesz a legjobb lelkipásztor.

A meg nem tért lelkipásztor olyan, mint egy vak ember, akit tanárnak neveznek ki az optikai tanszékre.

*

A lelkipásztor élete legyen prédikálásának legfontosabb része. - Egy igazán megszentelt életû lelkipásztor hatalmas fegyver lehet Isten kezében.

*

Az igehirdetés szolgálata lehet az épülés eszköze és sok lelki áldás kútforrása. De aki nem fogadja el, annak nagyon fárasztó is lehet, vagy pedig jelentéktelen, mint a zengô érc vagy pengô cimbalom.

*

Az igehirdetô fellépése az ùr nevében történjék. Aki erre képtelen, az hallgasson és tûnjön el!

*

Az igehirdetô igazodjon hallgatósága értelmi szintjéhez. Krisztus Urunk nem azt mondta: "Legeltesd az én zsiráfjaimat", hanem: "Legeltesd az én bárányaimat!" Ne helyezzük ezért a bárányok takarmányát fellengzôs szónoklat által túl magas jászolba, vagyis hirdessük az evangéliumot egyszerû szavakkal.

*

Az igehirdetô, dacára isteni elhívatottságának, javarészt az, amivé hallgatósága teszi.

Spurgeon igehirdetéseinek forgácsaiból

E G G Y É L E S Z N E K A K E Z E M B E N

Ezékiel 37:15-28 magyarázata

BEVEZETÉS

Ezékiel könyve a Szentírás egyik legterjedelmesebb, mégis legegységesebb irata. Szerkezete könnyen áttekinthető:

1-24. fejezet: Próféciák Júda ellen
25-32. fejezet: Próféciák idegen népek ellen
33-48. fejezet: Próféciák a választott nép jövőjéről

Ezékiel szolgálatának idejét a próféciák alapján Kr. e. 593-572 közé tehetjük. Vita folyik afelől, hogy a Júda elleni fenyegető igéket hol mondta el a próféta, otthon-e, vagy Babilóniában. A könyv ezzel kapcsolatos bizonyságtétele ellentmondásosnak látszik, mégis arra enged következtetni, hogy Ezékiel végig Babilóniában szolgált. Jeruzsálem pusztulásáról is ott értesült.

Perikópánk jobb megértése érdekében szükséges látnunk Ezékiel teológiai gondolkodásának összetettségét: papi és prófétai szemléletét. Papi látásmódjáról nemcsak származása és őt a jeruzsálemi istentisztelethez kapcsoló státusza tanúskodik, hanem próféciáinak érdeklődése és a bennük található kultuszi szakkifejezések széles skálája is. Emellett a deuteronomista hatás is egyértelműen felfedezhető nála. Ennek lényege az, hogy az embert - népet - szövetségi hűtlensége miatt Jahve ítélete sújtja, s ebből az egyetlen kivezető út a bűnbánat és a megtérés, amelyre válaszként Isten bűnbocsátó kegyelmét adja.

Ezékiel teológiájában teljes egységet alkot az ún. Sion- és exodus-tradíció is. Júda előszeretettel hivatkozott Jeruzsálem kiválasztottságára és a dávidi szövetségre. Az északiak viszont - ezek híján az exodusra és a Sínai-szövetségre építettek. A próféta e két eszmét csodálatos harmóniában szólaltatja meg. Ezékielnek végül is meg kellett láttatnia népével, hogy semmilyen hagyomány és semmilyen eszme nem képes önmagában arra, hogy megmentse a pusztulástól, csak a teljes Isten felé fordulás.

+

A vizsgálandó szakasz a száraz csontokkal jelképezett Izráel feltámadásáról szóló látomás leírásához kapcsolódik. Istennek terve van a fogságban, szétszóratásban élő népével. Ezt a próféta megértette a látomás által, most neki kell ugyanezt megértetnie a néppel.

A szakasz felosztása

15-17. v. Felszólítás egy jelképes tettre
18-19. v. A jelkép magyarázata
20-23. v. A prófécia konkretizálása
24-28. v. További részletezés

Bibliafordítások

Alapszöveg: BHK Biblia Hebraika /Kittel/
ÚB Újfordítású Biblia /Magyar Bibliatanács/ 1992.

GNB Good News Bible /Today's English Version/, 1976.
KB Károli-fordítású Biblia
KJV King James Version
LXX Septuaginta
NASB New American Standard Bible
NIV New International Version
RSV Revised Standard Version
RTL Revidierter Text /M. Luther/, 1975.
SZIT Szent István Társulat bibliakiadása, 1976.
Megjegyzés: A magyarázatok előtt az ÚB szövege áll.

Szólt hozzám az ÚR igéje
15-17. v.

15/16 Így szólt hozzám az Úr igéje: Te emberfia(1), fogj egy fadarabot, és írd rá: Ez Júdáé és hozzá tartozó(2) izráelieké. Azután fogj egy másik fadarabot, és arra ezt írd: Ez Józsefé, (3)azaz Efraimé(3), és az egész hozzá tartozó Izráel házáé(4).
17. Illeszd(5) őket egymáshoz egy fává, hogy eggyé legyenek a kezedben.

1. בן-אדם = "emberfia", ember, emberi lény. GNB: "mortal man" = halandó ember. /Más hangsúlyt nyer a kifejezés a Dán 7:13-ban./

2. חבריו = "társai". Így hozza a KB. SZIT: "Júda és Izráel fiai közül, akik vele tartanak." Néhány hasonló megoldás: RTL: "...die sich zu ihm halten." KJV és NASB: "...his companions." NIV és RSV: "...associated with him." LXX: "...τους προσκειμενους επ, αυτον." A GNB, az egész mondatot leegyszerűsítve, egyetlen kifejezésként adja vissza: "The kingdom of Judah."

3-3. עץ אפרים = "Efraim fája". A BHK feltételezése szerint a kifejezés betoldás. A GNB elhagyja: "The kingdom of Israel", a többi fordítás hozza. /Ld. még: 19.v. 4-4./

4. A LXX a בית ישראל helyett בני ישראל-t /Izráel fiai/ olvas.

5. וקרב = "és közelíteni fogod". A Pi.perf. consec. az összefüggés alapján imperativusnak fordítható. A kifejezés az eggyététel aktusát hangsúlyozza.

Ezékiel szinte mindig így kezdi próféciáit, amint a 15. v. megfogalmazza. E bevezetés helyett, vagy a prófécia közben gyakran használja a korábbi próféták legitimációs formuláját is: "Így szól az ÚR" Ezekben a gyakori mondatokban az a meggyőződés jut kifejezésre, hogy amit a próféta mond, az az ÚR szava. Nem a saját elhatározásából beszél és cselekszik, nem a saját

gondolatait hirdeti, hisz neki, mint halandó embernek /"emberfia"/ nincs hatalma az események folyása fölött. Sőt még értelmezni sem tudja azokat helyesen, még kevésbé a jövőbe látni, ha Jahve nem nyilatkoztatja ki önmagát és terveit.

E megszokott formulák által hordozott tartalmat még jelentőségteljesebbé teszi az a körülmény, amelyben elhangzottak: fogságban, idegen országban. Jahve igéje elhat az idegen - látszólag győztes - istenek területére is, és ott az ÚR népét rősíti.

Gyakori /közel 100/ az Ez-ben az "emberfia" megszólítás. Jahve, aki egészen más, mint az emberi lény, megszólítja teremtményét. A szent Isten és a bűnös ember közötti szakadékot az ÚR igéje hidalja át. Ő a párbeszéd kezdeményezője.

Az ÚR egy jelképes cselekedetre szólítja fel a prófétát. A prófétai igehirdetést gyakran kísérte /vagy előzte meg/ valamilyen szimbolikus akció /pl.Jeremiás jármot vesz a nyakába/. Ennek gyökerei az ősi pogány hitvilágba nyúlnak vissza. Az emberek vadászatra vagy háborúba indulva megjelenítették /lerajzolták, eljátszották/ a küzdelmet és a győzelmet, s ennek a tettnek mágikus erőt tulajdonítva bíztak abban, hogy a valóságban is így lesz, tehát sikeres lesz a küzdelmük. A próféták már nem mágiaként gyakorolták, hanem igehirdetésük szemléltetésére. A kettő között az az óriási különbség, hogy míg a mágiában az akció akarja a jövő eseményeit befolyásolni, addig a prófétai szimbolizmus Jahve kijelentését /jövőbeli tervét/ adja szemléletes módon az emberek /népe/ tudtára. Az Ószövetség gyakran vette át a környezetéből formailag pogány elemeket, de azokat az izráeli hittel összhangban levő tartalommal töltötte meg. Ez volt a korabeli bizonyságtétel leghatásosabb eszköze.

Ezékielnek egy-egy fadarabra rá kellett írnia a két izráeli országrész nevét. Ez már önmagában is bizonyságtétel a fogság népe számára. Azt mondja ez el, amit Jézus Krisztus így fogalmazott meg: "Egy embernek volt két fia" /Mt 21:28, Lk 15:11/ - nem egy! /Bár Jézus ott a zsidó népet állítja szembe a pogányokkal./ E jelképes tett első mozzanatánál tehát arról van szó, hogy Isten nem feledkezett meg a másfél évszázaddal korábban /722-ben/ elbukott és szétszóródott népéről sem. Efraim éppen úgy "fia", mint Júda. Kimondja, fölvéseti nevüket: gondol rájuk, terve van velük /vö. És 49:16/. Hogy mi ez a terv, azt majd magyarázatában jelenti ki az ÚR. Úgy kell a prófétának összefognia a két fadarabot, hogy eggyé váljanak a kezében. Ebből természetszerűen az is következik, hogy csak akkor és csak addig lesz a két fadarab egy, amikor és ameddig a próféta a kezében tartja.

Magyarázd meg!
18-19.v.

18 Ha(1) majd ezt mondja neked néped: Magyarázd meg(2), hogy
19 mit jelent ez! - akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: (3)Én kezembe fogom(3) Józsefnek, (4)azaz Efraimnak(4) és Izráel hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinálok belőlük, és eggyé lesznek a kezemben.

1. כאשר = amint. A kifejezés nem egy feltételezhető, hanem egy biztosan bekövetkező eseményre utal, amelyet a prófétának azonnal ki kell használnia.

2. A héberben kérdőmondat áll: הלוא תגיד /Nem magyarázod-e meg?/ A jól ismert dolgokra való emlékeztetést gyakran így vezeti be a héber mondatszerkesztés: הלא = nemde? Pl. 2Kir 18:17 הלוא אמרתי אליך /Nem mondtam-e meg neked? = Hát megmondtam!/ Esetünkben a kifejezés a népnek azt a természetes elvárását jelöli, hogy a próféta magyarázza meg, amit tesz. נגד /Hi.perf./ = közölni, jelenteni, tudtul adni. A kinyilatkoztatás egyik - annak deklaratív jellegét hangsúlyozó - műszava.

3-3. הנה אני לקח = "Ime, én kezembe fogom". A הנה + participium az ÚR küszöbönálló cselekvését jelöli. Néhány fordítás erre hangsúlyt is helyez: RSV: "Behold, I am about to take..."; NIV és GNB: "I am going to take..."

4-4. Nehéz az אשר ביד-אפרים kifejezés értelmezése. A BHK itt is későbbi betoldásra gondol. Az általam használt fordítások általában pontosan követik a héber szöveget: "...mely Efraim kezében van." A GNB itt is egyszerűsít: "...the stick representing Israel..." A szó szerinti fordítások azonabn nem teszik világossá a kifejezés értelmét. Miért van József fája "Efraim kezében"? A törlés helyett azonban helyesebb a LXX fordítását figyelembe venni: την φυλην Ιωσηφ την δια χειρος Εφραιμ = "a József törzsét, amely Efraim által" /van, egzisztál/. A ביד "által" jelentése gyakori az Ószövetségben. Pl. Jer 37:2: אשר דבר ביד ירמיהו /amit szólt Jeremiás által/. E kifejezésben tehát a prepozíciót ב-instrumentinek kell tekintenünk /kezével/, s magát a kifejezést hebraizmusnak. Ez a nominális mellékmondat így az előtte álló את-עץ יוסף /a József fáját/ kifejezést magyarázza: Ilyen, mint "József törzse", nincs, hanem azt Efraim reprezentálja. Röviden tehát a mondat úgy hangzik, amint azt az ÚB hozza.

A szimbolikus cselekedet nem önmagáért van, hanem azért, hogy előkészítője legyen a prófétai igehirdetésnek. A 18. és a 19. v. indítása - "Ha majd /כאשר/..., akkor..." - azt jelzi, hogy a jelképes cselekedet eléri célját: felhívja az emberek figyelmét, akik készek arra, hogy meghallgassák a próféta közölnivalóját, s ekkor a prófétának el kell mondania /דבר/ Jahve kinyilatkoztatását.

/Keresztyén missziói munkánk során két kísértéssel kell szembenéznünk: 1. A talajelőkészítés nélküli vetni akarás. 2. Az előkészítés utáni vetés elmulasztása. A helyes út: Amint kialakulnak az ige befogadásának feltételei, azonnal fel kell használni a helyzetet a bizonyságtételre: vö. 1Pt 3:15./

Nem csak a szemléltetés módját, hanem annak tárgyát is az Úrtól veszi a próféta: "Én kezembe fogom..." Amint visszafordíthatatlan volt Jahve döntése afelől, hogy az ellenség kezébe

adja Júdát /Ez 6:3: הנני אני מביא עליכם חרב/, úgy az itt meghirdetett terve is teljes bizonyossággal megvalósul: újra egyesül népe. Ezt a bizonyosságot hangsúlyozza az eredmény kiemelése is: "...és eggyé lesznek a kezemben." Az egyesülés nem véletlenül és nem önerőből jön létre, hanem Jahve eggyé szerkesztő munkája /עשה/ által.

Egy néppé teszem őket
20-23. v.

20 Amikor szemük láttára kezedben lesznek azok a fadarabok, ame-
21 lyekre írtál, így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kihozom Izráel fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját föld-
22 jükre. Egy néppé teszem őket (1)abban az országban, Izráel hegyein(1), és egy király(2) fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két ki-
23 rályságra. Nem teszik magukat többé tisztátalanná(3) (4)förtelmes bálványszobraikkal(4) és sok vétkükkel(5). Megszabadítom őket minden vétküktől(6), mert elpártoltak tőlem, és megtisztítom(7) őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

1-1. בארץ בהרי ישׂ helyett a LXX ובארצי ובהרי עש-t olvas:"országomban és Izráel hegyein." Ezt az álalam használt fordítások közül csak a SZIT követi.

2. A LXX a מלך-et az αρχων = "fejedelem" szóval fordítja. Később /25. v./ az eredeti szövegben is נשיא áll. Ebben a szóhasználatban az a teológiai gondolat jelenik meg, hogy Izráelnek voltaképpen csak egy királya /מלך/ van: Jahve. A fejedelem a nép közül emelkedik ki, aki Jahvétól nyeri hatalmát.

3. A טמא /=tisztának lenni/ kultuszi műszó. Ezékielnek a bevezetésben említett papi érdeklődése többek között e szó gyakori használatában is látható. Ez az ige deriváltjaival együtt a Lev-on és a Num-n kívül az egész Ószövetségben 98-szor fordul elő,ebből az Ez-ben 43-szor.

4-4. בגלוליהם ובשקוציהם = "bálványaikkal és förtelmeikkel". Helyes azonban a jelzős szerkezet is, mivel szinonimákról van szó. Ez a következő parallelizmusból is kitűnik /ÚB/: "Vessétek el mindnyájan szemetek elől a förtelmes bálványokat /שקוץ/, ne tegyétek magatokat tisztátalanná Egyiptom bálványisteneivel /גליל/" /Ez 20:7/. Az 1Kir 11:5, 7 az ammóniak és a móábiak bálványát שקץ - nak nevezi. Jelzős szerkezetet használ a GNB is: "They will not defile themselves with disgusting idols." A גלול is elsőrenden papi kifejezés. Az összes előfordulási helye 48, ebből 39 az Ez-ben van.

5. A פשע ige a bűn vallási aspektusát fejezi ki: "pártot ütni", "fellázadni" Isten ellen.

6. מושבותיהם = "lakóhelyük". A BHK a Symmachus görög fordítása /200 körül/ alapján a משובותיהם, vagy a LXX fordítását /ανομια/

követve a תועבתיהם olvasatot ajánlja. משובה = hûtlenség, elpártolás. תועבה = útálatosság, förtelem.
KB: "...minden olv lakóhelvöktöl, amelvekben vétkeztek..."
KJV /és NASB/: "...all their dwelling places, wherein /in which/ they have sinned..."
RSV: "...all the backslidings in which they have sinned..."
NIV: "...all their sinful backsliding..."
GNB: "...all the ways in which they sin..."
RTL: "...allen ihren Abwegen..."
SZIT: "...a hûtlenségböl, amelvet elkövettek..."

7. A טהר is kultuszi szakkifejezés: levitikusi tisztaságot jelöl.

Ezekben a versekben fonódik össze olvan nagvszerûen a bevezetésben említett exodus- és Sion-tradició. Egv új kivonulást és honfoglalást készít elö az ÚR. Összegvûjti népét mindenfelöl. Nem lesz olvan helv, ahová keze el nem érhetne. Visszafordítja azt az átkot, amellvel sújtotta népét hûtlensége miatt /vö. Deut 28:63-64/. Jeremiás még azt írta a foglvoknak, hogv rendezkedjenek be az idegen földön úgv, mint saját hazájukban /Jer 29:5/. Ezékiel viszont már azt akarja tudatosítani népében, hogv Babilónia nem hazája.

Az új honfoglalással Jahve ismét összekovácsolja népét. A Zsolt 100:3 a régi Izráel hitvallását énekeli meg: "ô alkotott minket, az övéi vagvunk." Ezt a korábbi meggvözödést elevenîti fel a ועשיתי אתם /"teszem öket"/ kifejezés. Amint Isten teremtö hatalma nvilvánult meg a régi Izráel létrehívásában, úgv az új Izráel is ennek a hatalomnak lesz a bizonvsága. Az eggvé formált nép גוי אחד/ /22.v./ Jahve szövetséges népévé válik: והיו-לי לעם /23.v./.

A hajdani exodus nvitánva a rejtözöttségböl elölépett Isten bemutatkozása volt, aki így jelentette ki magát Mózesnek /Ex 3:14/: אהיה אשר אהיה /"Vagvok, aki vagvok"/. Ebben Mózes az ÚR állandó jelenlétének /velelételének/ ígéretét kapta. Most Ezékielhez szól hasonlóan: אהיה להם לאלהים /"Istenük leszek"/. Megismétlödik tehát Jahvénak az a kegvelmes cselekedete, hogv az idegen istenek birodalmában élö népének kijelenti magát; ezzel elveszi tôle isteneit, és önmagát adja azok helvett. Ezzel egvütt jár a nép megtisztítása, amit most nem a pap, hanem maga az ÚR fog végezni.

Jahve egvesítö és megtisztító hatalma olvan erös lesz, hogv többé nem következik be az a tragédia, amelv Salamon halála után bekövetkezett. Egvséges és maradandó királvság jön létre. Hogv miféle "királvság" lesz ez, azt a befejezö szakasz mondja el.

Szövetséget kötött velük
24-28.v.

24 Az én szolgám, Dávid lesz a királvuk; egv pásztoruk lesz
mindnvájuknak. Akkor az én törvénveim(1) szerint élnek,
25 rendelkezéseimet(2) megtartják és teljesítik. Abban az
országban laknak majd, amelvet szolgámnak, Jákóbnak adtam,
amelvben öseitek is laktak. Ott laknak ök, fiaik és unokáik

örökre, és szolgám, Dávid lesz a fejedelmük(3) örökre.
26 (4)Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek(4). Örök
szövetség lesz az. Letelepítem(5) és megsokasítom őket,
27 szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre. Hajlékom náluk(6)
28 lesz, Istenük leszek, ők pedig népem lesznek. Akkor megtudják
a népek, hogy én vagyok az ÚR, aki megszentelem Izráelt,
amikor szentélyem köztük lesz örökre.

1. משפט = jogrend, ítélet /שפט = bíráskodni, ítéletet tenni, egyenetlenségeket elrendezni/. A törvényfogalom társadalmi aspektusát fejezi ki.

2. חוק, pl. חוקים = kultuszi szokások és rendelkezések. A törvényfogalom vallási aspektusát jelöli.

3. Ld. a 22. vers 2. jegyzetét.

4-4. ברית שלום = békesség szövetsége, békeszövetség. Az általam használt fordítások a GNB kivételével szó szerint hozzák. A GNB körülírja a kifejezést: "I will make a covenant with them that guarantees their security for ever."

5. ונתתים = "és adom /helyezem?/ őket". A kifejezés a LXX-ból és a szír fordításból hiányzik. Helyette a BHK javaslata: וחנתים = "és megkegyelmezek nekik", vagy a Targum alapján: וברכתים = "és megáldom őket". Eltérőek az egyes fordítások is: KB: "és elültetem őket"; SZIT: "Megerősítem...őket"; NIV és GNB: "I will establish them"; KJV és NASB: "I will place them"; RTL: "Und ich will sie erhalten"; az RSV a Targumot követi: "I will bless them".

6. עליהם = rajtuk, fölöttük.

A maradandó, egységes királyság titka, hogy "Dávid" fog uralkodni az országban, akiről így nyilatkozik az ÚR: "szolgám". Megvalósul az ősi ígéret, mely szerint Jahve örök szövetséget köt a Dávid házával /2Sm 7:16/. Dávid az ÚR szolgája, mert hűséges az ÚR szövetségéhez, engedelmes, alázatos, szolgáló király. Ez az ÚRhoz való pozitív viszonyulás teszi alkalmassá a dávidi uralkodót, hogy Jahve megújított népét vezesse.

A dávidi király pásztor-király lesz. Az ókori Mezopotámia királyai is nevezték magukat pásztoroknak. A Hammurabi-kódex prológusában ezt olvassuk: "Hammurabi, a pásztor, Enlil elhívottja vagyok én." Hasonló elnevezéssel egyiptomi feliratokon is találkozunk /pl. III.Amenhotep/. A Biblia is pásztornak nevezi Mózest, Józsuét /Num 27:16 kk/, Dávidot /2Sm 5:2/, a nép vezetőit /Ez 34:1 kk/. Izráel legfőbb pásztora azonban Jahve /Zsolt 23 és 80/. A pásztor fölötte áll nyájának, azt vezeti, gondoskodik életfeltételeiről. Izráel eddigi pásztorai - Dávid kivételével - "magukat legeltették", a nyáj fölött "erőszakosan és kegyetlenül" uralkodtak, s hagyták azt szétszóródni; de ezeket megítélte az ÚR /Ez 34:1 kk/. A Dávid-házi király Jahve "szíve szerint" /1Sm 13:14/ fogja pásztorolni népét. Így a népnek mind társadalmi, mind vallási élete az ÚR akarata szerinti lesz. Jogrend /משפט/szerint él, az

istentiszteleti rendelkezésekhez /חוק/ ragaszkodik /שמר/, és azok szerint cselekszik /עשה/. A népnek ez a magatartása egyben feltétele is, hogy az országban lakjon.

Ezzel Isten és az ellene fellázadt nép közötti háború véget ér. Az ítélet végrehajtása után Jahve ismét kegyelmébe fogadja népét, s olyan szövetségre lép vele, amely által békében, biztonságban élhet, élete kibontakozhat, felvirágozhat /mindezt a gondolatot magában hordozza a שלום/. E szövetség nem zárható idői keretek közé, soha nem jár le. Nem tartalmában új ez a régihez képest, hanem abban, hogy másként viszonyul hozzá az ember. Ebben járva életelemévé válik az ÚR törvénye, mivel engedi magát megszabadítani, megtisztítani.

Ezzel az Izráellel közösséget vállal Isten, hozzá költözik. Az új Izráel nagysága nem faji alapon nyugszik, hanem Jahve szentélyének jelenlétén /כהיות/. A végső cél az, hogy a népek megismerjék és elismerjék /ידע/ az URat. Ez a cél azonban másként nem valósul meg, csak úgy, hogy Izráel megszentelt életével Istenét képviseli a pogányok között.

*

Ez a prófécia elvi jellegű. Ez azt jelenti, hogy a benne levő ígéretek túlmutatnak a szó szerinti értelmezésen. A beteljesedés a babiloni birodalom összeomlásával megkezdődött. A kyrosi ediktum lehetővé tette a hazatérést a zsidóknak - mint más népeknek is -, de nem tette kötelezővé. Az új exodus nem erőszakkal ment végbe, mint az első. Csak azok indultak el, akik engedték magukat az ÚRtól megragadni. Az összegyűjtött nép fölött azonban hiába keressük a dávidi pásztor-királyt. A hazatértek élén ugyan ott volt a dávidi származású Zerubbábel, akiben egy ideig a próféciák beteljesedését remélték /Hag 2:23, Zak 4:7/, de hamarosan ő is eltűnt a színről. 515-ben felépült a templom is, de dicsősége meg sem közelítette a salamonit. Később az ellenség tisztátalanná is tette /Antiochus Epiphanes/. A boldog jövő reménye azonban mindig élt a zsidó népben.

Ha továbblépünk az Újszövetség korába, rátalálunk arra a Pásztor-királyra, aki által Isten örök békeszövetséget kötött népével. Egyedül Jézus Krisztus nevezhette magát - katexochen értelemben - a jó pásztornak, aki még ma is gyűjti uralma és pásztorsága alá a népeket. Általa tette Isten eggyé "a két nemzetséget" /Ef 2:14/, a "közelieket" és a "távoliakat". Megjelenésével Isten "szentélye" költözött a földre /Immánuel/, s az uralma alá tartozók valóban meg tudják tartani az Úr "törvényeit és rendelkezéseit", amire a Fiú adta valóságos szabadság képesíti őket /Jn 8:32-36/. Ebben a kegyelmi állapotban válik a Krisztus népe képessé arra, hogy megismertesse a világ minden népével az Urat. S végül - keresztyén reménységünk szerint - eljön az az idő, amikor "lesz egy nyáj és egy pásztor" /Jn 10:16/, s tökéletesen megvalósul az újjáteremtett világban az Isten és ember találkozása és végleges együtt maradása /Jel 21:3/.

Molnár Géza

++

SEGÉDLET A VASÁRNAPI IGEI TEXTUSOK ÉRTELMEZÉSÉHEZ

++

Dr. Almási Tibor

EXEGETIKAI MEGJEGYZÉSEK

Augusztus 2. Rm 12:1-2.

1. vers

Figyelmeztetlek /παρακαλεῶ/ - Ezzel a kezdet kezdetén jelzi Pál a következő üzenet jellegét. A hangsúly a jövőre esik, de az előző tanítás alapján a jelen problémáira nézve.

Tehát, azért /οὖν/ - Az ÚT leggyakoribb következtető kötőszava /mintegy 400-szor/. Igaz, hogy kb. az esetek felében /pl. János elbeszéléseiben/ egyszerűen csak a gördülékenység elősegítője /"aztán"/, de ezen a helyen fontos következtető szerep hárul rá: az 1-11. fejezet tanításának etikai konklúziója következik. Ez arra figyelmeztet, hogy gyakorlati következtetésre jutni csak teológiai alapozásra építve szabad. Másrészt a teológiai alapvetésnek mindig el kell vezetnie a gyakorlati következtetésig. E kettős igényre utal a παρακαλῶ οὖν szótársítás.

titeket /ὑμᾶς/ - Direkt címzés. Nem róluk beszél másoknak, hanem önmagukról nekik /fontos pásztorációs elv!/. Az ügy fontos és sürgős. Már nem megelőzésről, hanem a káros folyamat leállításáról lehet csak szó. /A "ne szabjátok magatokat" pontosabb fordítása: hagyjátok abba önmagatok szabását (μη + praes. pass. imp.)./

testvérek /ἀδελφοί/ - Bár a birtokos névmás /μοῦ/ nincs kitéve, mégsem kétséges, hogy ebben a stádiumban még /!/ - amikor a figyelmeztetés eredményének esélye fennáll - Pál nemcsak a címzettek közötti kapcsolatot minősíti testvérinek, hanem a közöttük és önmaga közötti kapcsolatot is. Pál mindenesetre felelősséggel és nem eltúlzó, semmitmondó udvariassági gesztusként használja a "testvér" szót, példát mutatva ezzel nekünk is. /Sokszor nehéz megtalálni azt a pontot, ahol a testvérközösség kezdődik ill. végetér./ Pál eme megszólítása a remény hangja. Enélkül persze minden megszólalás eltaszító ítélkezés marad csupán.

Isten irgalma által - A διά ilyen értelmére nézve lásd: Thyer's Greek English Lexicon of the NT. 133. o. III./1. Itt nagy valószínűséggel nem Pál kérésének, hanem a rómaiak sürgetett önfeláldozásának alapja Isten irgalma. Az ÓT-ben is Isten megelőző áldásából kerül ki az áldozat. Itt méginkább hangsúlyt kap, hogy a megelőző irgalom alapján kerülhet sor önfeláldozásra. Ez kizárja az ÚT-i áldozat érdemszerző esélyét.

szánjátok oda /παραστῆσαι/ - A görög irodalomban az áldozat-felajánlás terminus technicusa ez /Josephus, Ant. IV.6.4./ v.ö. Lk 2:22, Rm 6:13, Kol 1:28.

magatokat /τὰ σώματα ὑμῶν/ - A σώμα itt szinekdoché-ként a résszel /test/ az egészet /ember/ jelzi v.ö. Mt 5:29, 6:22, Jk 3:6. Néha a ψυχή is használatos ilyen értelemben, pl Mt 2:20, Jel 18:13.
Önfeláldozásról van tehát szó, szemben az ÓT-i áldozással, mely még Ábrahám-Izsák esetében is csak közelít ehhez a magas igényhez.

áldozatul /θυσίαν/ - A visszavonhatatlan, teljes lemondással járó odaszánás értelmében. A görög accusativus-nak gyakran van ilyen irányú jelentése. Pl. Mt 1:20: "ne félj feleségül venni..." Az áldozatot két jelző segít beállítani a kívánatos pozicióba.

a./ *élő/t/* /ζῶσαν/ /praes. ptc. acc./ Szemben az ÓT-i lévita-áldozatokkal - melyek kötelezően "meghalt áldozatok" voltak. Ez az áldozat nem engesztelő /ok-/ jellegű, hanem hála-áldozat /okozat-jellegű/, hiszen megelőzte ezt Isten irgalmának kiáradása. Permanens módon /hála-/ áldozatként élni egészen más, mint /engesztelő/ áldozatként meghalni.

b./ *szent/et/* ἁγίαν - Ez épp oly szokatlan az ÓT-i áldozat jelzői között, mint az "élő". Ez is jelzi, hogy jelentős tartalmi differenciának kell lennie - az azonos elnevezés -áldozat- ellenére is - a kettő között. /Szent = Isten számára félretett, elkülönített, másra fel nem használható./

/Isten által/ elfogadható /τῷ θεῷ εὐάρεστον/ - A τῷ θεῷ dativus ethicus-i értelmű: Isten érdekelt, pontosabban érintett személy, aki őrül az önfeláldozás felett. E kitétel inkább összefoglaló értelmezője az eddigieknek (élő, szent áldozat), mintsem új aspektust vetne fel.

ésszerű, indokolt - szellemi, lelki /τὴν λογικὴν/ - Ez a szó mindössze kétszer fordul elő az ÚT-ban /még: 1Pt 2:2/. Szokatlan jelentésbeli ambivalenciával találkozunk itt. Persze nem bibliai háttéren szokatlan ez, hanem csak a mai, gyakran pseudokarizmatikussá deformálódó, vagy éppen racionalistává üresedő háttéren. Az ÚT-ban szépen megfér együtt /egyetlen szó-ban, egyetlen emberben, egyetlen önfeláldozásban!/ az ésszerű, megokolt és a szellemi, lelki. Sőt egyedül ez az Isten által elfogadható istentisztelet.
Az istentisztelet /áldozás/ alanyai és tárgyai is a címzettek /másokat olykor könnyedén áldozna fel az ember!/. Ez a fontos tény kap újra hangsúlyt /λατρείαν ὑμῶν/.

2. vers

Ne igazodjatok többé (formailag sem) - A σχῆμα és a közvetlenül ezután használt felszólítás alapszava (μορφή) közül az első jelentése: küső forma, a másodiké: belső tartalom (v.ö. 2Kor 3:18, Fil 3:21). A καί is, se sem jelentéssel kapcsolja az új gondolatot az előzőhöz. A formai hasonulás sem veszélytelen, hisz előbb-utóbb társulhat hozzá a tartalom kedvezőtlen változása is. A tiltó szerkezet a már meglévő káros folyamat megszüntetését célozza.

e világ(korszak)hoz /τῷ· αἰῶνι τουτω·/ - amelynek fejedelme a Sátán (Jn 12:31, 14:30, 16:11. Bár Jánosnál a κόσμος áll az αἰών

helyén.) A dativus sociativusi értelmű (valamihez kapcsolódik és így hozzá hasonlóvá lesz).

hanem /ἀλλὰ/ - Isten tiltása sohasem öncélú. Itt is azonnal követi a pozitív parancs (önmagában hordva a megvalósítás szavatolt lehetőségét is!).

változzatok át /μεταμορφοῦσθε/ - v.ö. Mt 17:2 és Fil 2:7. A belső tartalmi /de személyi azonosság elvesztésével nem járó/ átváltozás folyamatának kell felváltania a már meglévő sajnálatos igazodást. /Itt lesz világossá, hogy a formai torzulások korrekciója - egy idő után - csak tartalmi változások révén lehetséges.

az értelem /gondolkodás/ megújulása által /τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς/ - A megtérés /μετάνοια/ rokon fogalma áll itt. De míg abban a gondolkodás alapvető átprogramozására esik a hangsúly, itt a helyreállás igénye fogalmazódik meg. Ez a már megtértek esetében is olyan páratlan mélységű és -minőségű változás, hogy a νέος-szal ki sem fejezhető. Erre csak a καινός származéka alkalmas.

azért, hogy ti magatok megvizsgálhassátok /εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς/ - Az εἰς το + infn. szinte kizárólag páli idióma /50-szer/. Jelentése a célon /"hogy megvizsgáljátok"/ túl az eredményre /"hogy megvizsgálhassátok"/ is utal. A ὑμας elkerülhető használata hangsúlyt helyez a megvizsgálás átruházhatatlanságára /persze egyszersmind a képesség meglétére is.

mi Isten akarata? / τί τὸ θέλημα του Θεοῦ / - Néha az akarat-szükség, néha meg a -bőség miatt kell kutatni ezt. Az alapelvek e két versben fellelhetőek. A részletekre nézve azonban további, távolabbi kontextus-analízis szükséges.

Ez az akarat mindig jó /ἀγαθός/, elfogadható /εὐάρεστος/ és a célnak megfelelő /τέλειος/. Az életét odaszánó, önmagát a világhoz nem igazító, értelmében megújuló ember ilyennek is tartja - igaz, sokszor nehéz harcok után - Isten akaratát.

Augusztus 9. Rm 15:1-6.

A 14. - karakterisztikus, szókimondó - fejezet után az ellentétes kötőszó /δέ/ jelzi, hogy a tagadhatatlan tények szigorú konkretizálása nem lesz egyenlő a szeretetlen ítélkezéssel és a gyengék elhagyásával /otthagyásával/. Mint ahogy a segítőkészség sem mellőzheti a megelőző valós helyzetfeltárást és a sajnálatos tények néven nevezését.

1-2. vers

kötelesek vagyunk, tartozunk /Ὀφείλομεν/ - Nem nagylelkű, választható viszonyulási lehetőségről, hanem a tartozás megfizetéséhez hasonlítható kötelességről van szó.

mi /ἡμεῖς/ - Bár a kitett személyes névmás nélkül sem volna szüntaktikailag csonka a mondat, mégis tudatosan használja Pál a

"kettőzést". Ez felhívja figyelmünket arra, hogy Pál - az általában mások kötelességeit /és maguk jogait/ hangsúlyozókkal szemben - magát is a kötelezettek közé számolja /persze egyszersmind az álkegyességtől is mentes marad: "mi erősek"/.

erőteljesek - erőtelenek / δυνατοι - ἀδυνάτοι / - A kontextus világossá teszi: az erősek a júdaizmus /érdemszerző célzatú/ törvényeit nem vegyítik a hithez. Nem így az erőtelenek! Páléknak igazuk, de éppen ebből fakadóan kötelességük is van. /Ezt a párosítást nem könnyű megtanulni. A közvélemény szerint: akinek igaza van, annak kötelezettsége nincs/. Az erősek ne arra használják erejüket, hogy vele lerázzák, elnyomják, otthagyják az erőteleneket, hanem hordozzák /cipeljék/, magukkal vigyék őket /nem megbotránkoztató módon, túlzott tempóval, hanem az erősek szabadságának szeretet által vállalt korlátai között /v.ö. 14:19-22/. Így nem szakadnak le a gyengék, hanem bírják a lépést tartani.

ne önmagunk tetszését keressük /μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν/ - Erőfölényükben a gyengéknek ne a lehetetlenné tételén, hanem felzárkózásuknak, lépéstartásuknak lehetővé tételén fáradozzanak az erősek. Igaz, hogy önmaguk óemberének az előbbi tetszene, de a gyengéknek feltétlenül az utóbbi /v.ö. 2. vers/. Ez persze - a kollektív vállaláson belül - személyes feladatokat is ró a közösség tagjaira /ἕκαστος ἡμῶν/ = mindegyikünk/.

3-4. vers

Mert Krisztus sem /καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς/ - Más megoldást nem is keres /persze nem is találna!/ Pál. Az erősek talán szeretnének mást hallani /pl. ha te leszel majd erőtlen, akkor meg ő fog téged vinni/, dehát aki Krisztus-követő, annak mégiscsak ez a döntő szempont: mit tett /tenne/ Jézus? Mit nem tett /tenne/ Jézus? Akinek ez nem elég hivatkozási alap, azt más érvelés sem győzi meg.
Jézus jóval követői előtt járt. Akiket bűneikkel együtt ő hordozott, azok ezt nem megköszönték, mégcsak nem is közömbösen "eltűrték", hanem szidalmazásukkal tették még nehezebben hordozhatóvá önmagukat. Jézus mégis vállalta a gyengéket. Az Ő példája így lesz a mai Krisztus-követők szolgálatának ismert-, vigasz-, remény- és erőforrásává /4. vers/.

5-6. vers

Kétségtelenül több kívántatik meg az erősektől /az egész 14. fejezet címzettei is ők/. Itt azonban a kölcsönösség szükségessége kerül előtérbe. Ezt csak Isten adhatja /5. vers/, de a felek elronthatják. A "cipelt testvér" elhordozhatatlan nehézzé teheti önmagát, akár lehetetlenné is téve hordozójának dolgát. Ennek elkerülése érdekében neki éppen úgy kell törekednie az Úrhoz /s ezzel az őt elhordozó testvérhez/ való jó viszonyulásra, mint hordozójának. Az egymás mellé rendeltség ne feszültség-forrást jelentsen. Ellenkezőleg: az Isten iránti együttes dicsőítés közös forrásává lehet és kell válnia. Ez a különböző lelki szinten élő testvérekből álló gyülekezet reális lehetősége a torzsalkodás és versengés helyett. Persze csak textusunk üzenetének közös vállalása útján érhető el.

Augusztus 16. Rm 16:17-20

17. vers

De figyelmeztetlek benneteket testvérek /παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί/ - A 12:1 élén is ez áll. A különbség csak a δέ /ott: οὖν/. Ennek az eltérésnek kontextuális oka van. Itt nem az előző elvi jelentőségű fejtegetés etikai következtetéseként illeszkedik a figyelmeztetés az előzményekhez. A befejező, köszöntéseket tartalmazó szakasz váratlan megszakítása után, mintegy beszúrásként hangzik a páratlan fontosságú figyelmeztetés.

tartsátok rajta szemeteket /σκοπεῖν/ - Kezdeti stádiumában olykor nehezen állapítható meg, hogy a megújulás áldott, "kovásznyi" kezdetéről, vagy a szakadás első mozzanatairól van-e szó. A Pál által vizsgált állapot azonban már egyértelmű. Maga a σκοπεῖν is - Pál szóhasználatában - a kritikai célzatú szemmel tartást jelenti. A szemmel tartandó személyek jellemzése aztán meg is erősíti mindezt.

akik okoznak /csinálnak/ τοὺσ... ποιοῦντας / - A negatív mozgalom - ügyesen és "alázatosan" háttérben maradó - szellemi vezetőinek megállapításáról és szemmel tartásáról van szó. Ez ugyanakkor arra is utal, hogy másként kell bánni a szakadást okozókkal és az áldozatokkal. Figyelemre méltó, hogy Krisztus testében az egység természetes állapot. A szakadást a benne élő vagy oda járó embereknek aktívan csinálniuk kell ahhoz, hogy a Sátán terve megvalósuljon.

a tudomány mellett /παρὰ τὴν διδαχὴν/ - Nagyon fontos a képes helyhatározói utalás. A παρά + acc. jelentése: mellett, paralel. A szakadás és /bűn/ csapda nem veszélyeztet, amíg az igaz tanítás mellé nem kerülünk. Ellenkező esetben azonban - legyen szó bármennyire hasonló, párhuzamos, alternatív látszatú tanításról is - szabad tér nyílik a szakadást okozók és csapdát állítók számára. Ha egy közösség nem örködik éberen a tanítás tisztasága felett, akkor csak idő kérdése, hogy a szakadás /ha egyenlőre nem is formálisan - ami persze végül még mélyebb sebeket ejt, mint az időben vállalt, vagy szükség esetén ki is kényszerített formális elválás!/ mikor következik be.

és hajoljatok el tőlük /καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν/ - A levél kontextusából tudjuk, hogy az igazi "tanítással paralel" kifejezés mit is jelentett Rómában /14. fejezet/. A hitben erőtelenek Krisztus áldozatát "kiegészítették", "bebiztosították" bizonyos rituális törvényekkel. A legveszélyesebb tévtanítások éppen ilyenek: nem leszűkítik, hanem kibővítik a kötelezettségek körét. Ez által azt sugallják, sőt hirdetik a jószándékú többre vágyóknak, hogy ez a lelki fejlődés útja. A valóság éppen a fordítottja. Krisztus áldozatának lekicsinyléséről, elégtelennek minősítéséről van itt szó. Alapos és kritikus megfigyelés segíthet csak a "hajoljatok el, térjetek ki előlük!" parancs időben történő teljesítésében.

18.vers

Pál - példát is mutatva testvéreinek - rajta tartotta /távolról is/ szemét a szakadás munkálóin. Igy születhetett meg a néven nevező, kendőzetlen leleplezés, amely nagy segítség lehetett a formálódó, tapasztalatlan, jámbor - de épp ezért befolyásolható - közösség számára.

19. vers

A rómaiak engedelmesek. A ὑπακούω ige jelentése: meghallani, és alávetni magát a hallottaknak. Az engedelmesség azonban attól lesz pozitív, vagy negatív értékű, hogy micsoda a tárgya: az igaz tanítás vagy a "paralel-" azaz tévtanítás.

20. vers

Akik az igazi tanítás mellett egyre gyakrabban felbukkanó "alternatív" tanításoknak engednek, azokkal nem kisebb veszedelem történik - legjobb szándékuk ellenére is! - minthogy úrrá lesz rajtuk a Sátán. Akik viszont az igaz tanításnak engedelmeskednek - amelybe beletartozik textusunk is - azoknak lába alá kerül a Sátán. Ez a bátor mozdulat kell ahhoz, hogy Isten elvégezze azt, amire már az iránta legengedelmesebb ember sem képes: "megrontja a Sátánt... hamar".

Augusztus 23. Fil 1:1-11

A levél helyes értelmezésének egyik feltétele: a címzettek valós állapotának lehetséges rekonstruálása. Az izagógikai munkák J.A. Bengel óta szinte kizárólag az öröm leveleként értelmezik. Néha azonban említés történik a gyülekezetre leselkedő veszélyekről is. A gondos tanulmányozás vitathatatlanná teszi, hogy a fő motívum, az öröm mellett Pál már látja a legalábbis közelgő, de itt-ott már jelen is levő veszélyt /1:27, 2:1-4, 2:14, 4:2kk/, a belső lelki egyensúly megbomlását. Általános tapasztalat, hogy ahol örömre van ok, ott a Sátán már elkezdte újabb akcióit.

1-2. vers

Az első szó /mint Pál összes levelében/ az író neve. Timóteus Pál társa, de nem társszerző /3.személyben szól róla - 2:19-23/. Nem igényel fiatalabb munkatársától elütő megnevezést /szolgák, de nem a gyülekezet, hanem Jézus Krisztus tulajdonai/. A gyülekezet testvériségét "szent"-nek nevezi, de nem a hálás utókor által adományozott címként, hanem Jézus Krisztusben mindenki által elérhető, szövetségre utaló, viszonyító értékű megnevezésként használja a szót, mint az ÚT általában.
A címzettek lakóhelye Filippi /lásd: Act 16:6-40/. Az első európai gyülekezetnek szól a levél. A püspökök és diakónusok csoportja belesimul a gyülekezet egészébe. Ugyanúgy címzettei a dicséretnek, mint ahogy tárgyai az aggódásnak!
A korai keresztyén köszöntés /kegyelem néktek és békesség/ jelzi, hogy a helyreállítás /de legalábbis a megőrzés/ érdekében mindig szükséges e két ajándék. Ezért csírájában már észlelhető és teljességre jutni törekvő lelki bomlás ellen a jelenlegi örömre okot adó helyzetben is szükség van a megbocsátó kegyelemre és a harmóniát munkáló békességre.

3-4. vers

A létfontosságú adományokat küldő gyülekezet sem számíthat arra, hogy Pál nekik lesz hálás. De nem is tőlük független, róluk megfeledkező, ok nélküli hálaadás Pálé. Finoman érzékelteti ezt megfogalmazásában. Nem hálát ad nekik, hanem könyörög érettük. Bár az előbbi kívánatosabb lenne az önérzet számára, az utóbbi a hasznos. A könyörgés módhatározói jelzője /örömmel/ igen szokatlan ebben az összefüggésben. Inkább a hálaadáshoz szokott társulni. Abban az estben természetesen inkább a megelőző áldások motiválják. Itt - sajátosan és igen sokatmondóan - az adományok "viszonzása" az adakozókért elmondott könyörgő ima.

5-6. vers

E két vers az Isten iránti hálaadás és a gyülekezetért elmondott jutalmazó könyörgések indoklását tartalmazza. A kulcsszó: κοινωνία = közösség. Ez azt jelenti, hogy a benne részvevők szükségét érzik, hogy egymás hiányosságait a maguk áldozatával pótolják ki. Ezért éppen a különböző hiányokban szenvedő illetve különböző bőséget élvező felek koinóniája lehetett hatékony. Pál szellemi kincsei és anyagi szükségei találkoztak a Filippi gyülekezet szellemi szükségeivel és anyagi lehetőségeivel /2:25, 4:16, 4:18/. A missziós fellendülés egyik - ma újra felfedezésre váró - alapelve ilyen felek egymásra találásának gyakorlati munkálása.
A könyörgés másik oka: még nem érkezett célba a gyülekezet /Pál egyedül a tökéletes (τελείως) Istennek hálás/. A célba érkezés garanciáját azonban nem a segítőkész partnerben, hanem Istenben látja az író.

7-8. vers

Az igazi koinónia kettős jelentésű képével találkozunk a 7. versben. A τὸ ἔχειν με ἐν καρδίᾳ, ὑμᾶς éppúgy jelenti: "szivemben bírlak /hordozlak/ titeket", mint "szivetekben bírtok /hordoztok/engem". Az ilyen mértékű kölcsönösség alfája s egyszersmind ómegája is.
A fogságból való szabadulásnak nem oka, hanem célja van Pálnál. Ez az önzetlenség csúcsa.

9-11. vers

Az adakozó kritikátlan szeretetnek ki kell még bővülnie a kritikus ismeret és értelmesség irányába. Enélkül épp a legadakozóbb gyülekezet esne leginkább áldozatul a tévtanításoknak /15-16. vers/. Amilyen szükséges, hogy az adakozó kritikátlan legyen, éppoly végzetes a tévtanítások kísértésében tanusított kritikátlanság. A korábbi "jó" és az újabb "jobbnak" állított rossz között tudni kell disztingválni. Ennek készsége a Filippi gyülekezet felelőssége, a képességet viszont az Úr adja. Amely közösség a készsége révén kapott disztingváló képességgel él, az gyümölcsözik "Isten dicsőségére és magasztalására".

Augusztus 30. Fil 1:12-18

12. vers

A gyülekezet okkal gondolta, hogy Pál fogsága kárára van az evangélium ügyének. Ő azonban másként értékeli a dolgokat. Szerinte egyenesen hasznára van a jelenlegi helyzet az Úr ügyének. És ez nem valamiféle kegyeskedő önkisebbítés. Másról van szó. Az "előmenetel" szószerinti jelentése "/valaki/ előtt utat vágni". Talán a hadsereg vagy az expedició haladását lehetővé tevő favágók munkájára utal az őserdőben. Eszerint Pál "dolgai" /= a felette úrrá lévő körülmények/ az evangélium útját munkálják, méghozzá olyan területeken, ahova ez útvágás nélkül nem jutott volna el az örömhir. Pál nem a fogságnak örül. Az nehezére esik. De az ennek révén készített új utakat örömmel konstatálja és vállalja.

13-14. vers

Ezekről az új utakról konkrétan is szó esik. Ezek egyike a császári testőrség /πραιτῶριον/ felé vezetett. Fogságának híre /és oka!/ bejárta a mintegy 9000 katonából álló testőrgárdát. Pál szállása talán helyileg is közel esett a pretoriánusok laktanyáihoz. Emellett - mivel hetente másik katonához láncolták - jó alkalma adódott a személyes bizonyságtételre. Ezek a katonák persze akaratlanul is kénytelenek voltak végighallgatni Pál látogatóinak szóló bizonyságtételét, sőt leveleinek írásánál is jelen voltak. Az egyhetes szolgálat lejárta után pedig vitték társaik közé a hírt.

15-17. vers

A megnyilt utak másik csoportja nem a kivülállók felé, hanem a szolgatársak előtt adatott. Mindkét említésre kerülő csoport evangéliuma helyes volt. A tévtanításoknak nyilván nem örülne Pál. A két csoport közötti különbség lelkületben, szándékban és célban jelentkezett. Az egyik csoport tagjai - akik talán a nagy Pál oldalán túl kicsiknek érezték magukat - érezve a kialakult szükséghelyzetet, felbátorodtak a félbemaradt munka folytatására. Mások viszont - talán éppen azért, hogy bebizonyítsák: nem áll meg az élet Pál nélkül - versengésből álltak be a sorba, azt remélve, hogy ezzel Pál fogságának terhét megnövelhetik. Nagy személyiségek körül - hasonló helyzetben - gyakran fellelhető azóta is ilyen kettős csoportosulás.

18. vers

Nyilván nem könnyű Pálnak eljutnia arra a véleményre, hogy a vele - most egyenlőtlen pozicióból - versengő, nem tiszta lelkű /16. vers/ hírnökök munkájának örülnie kell. Persze ez az öröm semmiképpen sem a tisztátalan lelkületnek, hanem a tiszta evangéliumnak szól. Mert úgy látja Pál, hogy a tiszta evangélium /még tisztátalan lelkű hírnökök útján terjedve is!/ a hallgatók üdvösségét munkálhatja. Pál nem önkényesen merészkedett erre az álláspontra. Jézus Krisztustól tanulhatta ezt /v.ö. Mt 23:2,3/. A fentiek mellett persze az is tény, hogy az "akár... akár" egyáltalán nem jelenti azt, hogy a rossz lelkülettel, indítékkal és céllal prédikálókat a hírdetett tiszta evangélium

autómatikusan szentté teszi. Ellenkezőleg! A "tudtad /sőt hírdetted!/ gonosz szolga és mégsem cselekedted" fenyegető ítélete éri utol őket /v.ö. Mt 7:22-23/.

Szeptember 6. Fil 1:27-30

27. vers

A 18. vers olvasásakor a címzettek ezt gondolhatták: Pál szerint nem az a fontos, hogy milyenek vagyunk, hanem csak az, hogy mit hírdetünk /lásd 18. vers magyarázatát/.
Az ilyen irányú félreértés korrekciójául szolgál ez a vers. Nemcsak egyszerűen fontos a lelki háttér /az evangéliumhoz méltó élet/, hanem egyenesen ez a legfontosabb /**μόνον**/. Legalábbis az igehírdető üdvössége érdekében!

A méltó /**ἀξίος**/ szó súlyukban /értékükben/ egymáshoz illő, egymással összhangban álló felek viszonyára utal. Az itt felállított pár egyik tagja Krisztus evangéliuma, a másik pedig a gyülekezet. A "viseljétek magatokat" kifejezés az állampolgári magatartást jelenti / a **πόλις** ill. **πολίτης**-ből származik/. A Filippiben élő címzettek pontosan értették, hogy mi a feladatuk. Városuk római kolóniaként - de távol Rómától! - vállalta státuszát és mindent megtett azért, hogy tartalmilag és formailag egyaránt érzékeltesse római elkötelezettségét. Az evangélium elfogadása mennyei polgárjogot adott a címzetteknek. Ennek - az előbbihez hasonló - vállalására, bemutatására buzdítja Pál az olvasókat. Mivel nem "Pálhoz méltó élet" a cél, ezért nem Pál jelenléte vagy távolléte szűkíti, vagy bővíti a hűség mozgásterét, hanem Jézus Krisztus állandó jelenléte határozza meg azt.
Idegen környezetben vállalni a menny képviseletét semmivel sem könnyebb, mint Macedóniában rómainak maradni. Nincs is rá másként esély, csak ha a túlerős, ellenséges környezetben a maroknyi kisebbség lélekben egységes. Ez persze nem a személyi identitás feladásával, hanem az evangéliumhoz /s ezáltal Jézus Krisztushoz/ való "méltó" illeszkedéssel érhető el.
Az "evangélium hite" közelebbről meg nem határozott többesélyes szerkezet. Éppúgy jelenthetné azt, hogy az evangélium forrása, eredete a hitnek /genitivus originis/, minthogy tárgya /genitivus objectivus/. Itt valószínűen az utóbbiról van szó. A prepozició nélküli dativust /**πίστει**/ leginkább a harc céljaként értelmezik /dativus commodi/, de elvileg jelenthetné a viaskodás segítő eszközét /dativus instrumenti/ is. Mindenesetre a "kolónia" idegenben élő, csak ellenséget látó népe számára egyedüli bátorságforrás az "anyaországhoz" fűző hit.

28-29. vers

A félelem kész vereség. A bátorság fél győzelem. A látható túlerővel szemben a hihető "hátország" lehet az ellenség vereségét eredményező bátorság alapja. Itt kifejezett behelyettesítést nyer a "győzelem" /= üdvösség/. Ennek forrása Isten /éppúgy mint az ellenség vereségének is/.
A római katonai kolónia hívő lakói számára természetes volt a Krisztusért vállalt harc. Az érte vállalt szenvedés azonban nem tartozott ilyen érthető módon a "fegyvertárukba". Pál ezért

külön is szól a szenvedés kivételes mennyei adomány-értékéről. Persze félreérthetetlen hangsúly esik arra is, hogy a szenvedés fő ismérve: "Ő érette".

30. vers

Pált a Filippi gyülekezettel nemcsak az öröm, hanem a hasonló küzdelem /ἀγωνία/ szálai is összekötötték. Kár lenne találgatni, hogy melyek /voltak/ erősebbek. Egy biztos: a kettő együtt felülmúlhatatlan!

Szeptember 13. Fil 2:1-4

1. vers

Négy hiányos, tömörített feltételes szerkezetből áll ez a vers. A többféle feltételező változat közül azzal él Pál, amely jelenbeli realitást sugall. Fordítása: "Ha valóban /amint ti is állítjátok/ létezik..." A helyes hitelveket azonos értékű gyakorlatnak kell hitelesítenie. A 27. vers értelmező részletezése következik itt.
a./ A "figyelmeztetés" elhangzott a 27. versben. Ha ennek van létjogosultsága, kellően alázatos fogadtatása, akkor a fogságban lévő Pál öröme hiánytalanná, teljessé lesz. Feltűnő, hogy nem a maga szabadulása tenné teljessé örömét, hanem a rábízottak gyakorlati felzárkózása a helyes elmélet mögé!
b./ "a szeretet meggyőzése" - Nem közömbös hangú veszély-jelzés történik Pál részéről, hanem szeretet-motiválta meggyőzési kísérlet. Ha ennek helyt adnak a címzettek, akkor lesz teljessé Pál öröme.
c./ "a szív, a könyörületesség" megnyilvánult a Pálnak küldött adományokban. A felvetődő kérdés kettős: 1./ A könyörületes szív mutat-e érzékenységet az intés elfogadásában is? 2./ A kifelé irányuló szivesség hogyan működik az egymáshoz közel élők között?

2-4. vers

Pál örömének teljessé válását a gyülekezet belső légköre, tagjainak egymáshoz való helyes viszonyulása munkálhatja. Ezekben a versekben három vonatkozásban szól erről az író.
1./ Az "egyenlő" /a feleket egymással összhangba állító/ indulat, szeretet, érzés említésére valószínűen a már fellelhető belső személyválogatás készteti Pált. De arra is utalhat, hogy a Pál iránt tanusított szeretetnek kellene a belső, egymás közötti kapcsolat mértékévé is válnia.
2./ Az előbbi, általános /nehezen konkretizálható/ pozitív buzdítás most konkrétabb tiltó formát ölt /3. vers/. A versengés és a hiábavaló /üres/ dicsőség a "nem tiszta lélek" jellemzője /1:15a és 16a/. Az "egymás különbnek tartása" nem az egyik fél álkegyes, a reális összehasonlítást mellőző vagy annak eredményét eltorzító ügyködés eredménye, hanem a kölcsönös alázat gyümölcse.
3./ A kölcsönös alázat útja /s egyszersmind eredménye is/, hogy mindenki a másik érdekét, hasznát /is/ célként szeme előtt tartja és nem /csak/ a magáét /4.vers/. Ez persze nem válik

senkinek a kárára, hisz - a Pál által kért - kölcsönösség esetén mindenki érdekei képviselve lesznek, csakhogy nem önmaguk, hanem testvéreik által. A következő versekben bemutatott krisztusi magatartás /5-11. vers/ természetesen nem mértékében és hatásában, hanem tendenciájában lehet számunkra követendő példa.

Szeptember 20. Fil 2:19.30

A levélíró Pál nagyon fontosnak tartja a gyülekezettel való személyes kapcsolatápolást. Amikor lehetett /s ha majd újból lehet/ akkor újból személyesen /24. vers/, ennek kényszerű hiányában pedig munkatársai /Epafroditosz és Timóteus/ által.

19-24. vers

Pál Timóteusban olyan küldöttet választ, aki mindkét érintett fél bizalmát élvezi /20. és 22. vers/. Ez alapfeltétele a kölcsönös és hiteles tájékoztatásnak, amely nélkül egyik fél sem érthetné meg a másikat /19b és 23. vers/.
Itt kitűnik, hogy a Pálhoz közvetett úton eljutó információk beárnyékolják az apostol örömét. Bízik azonban abban, hogy a direkt és hiteles tájékozódás pozitív irányú elmozdulást tesz lehetővé /19b/. Hogy mennyire erre vágyik Pál, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy nem egy sunyi, szaglászó, kárörvendésre hajlamos nyomozót küld hozzájuk, hanem "azt, aki igazán szívén viseli" a gyülekezet ügyét. Ez különösen értékes lelkület, és persze ritka is /21. vers/. Kipróbált szolgatársról van szó, aki a távoli gyülekezetet is hitelesen fogja tájékoztatni Pál helyzetéről, lelkiállapotáról, földi eseményeiről. Azért kell még várnia az indulással, hogy több konkrétummal rendelkezzék önmagáról Pál és majd - Timóteus útján - a gyülekezet. Pál tudja, hogy a bizonytalan találgatások több kárt okoznának, mint egy kis késedelem.
Persze az is világos Pál előtt, hogy a közvetett pásztorációcsak csonka kényszermegoldás, és nem helyettesítheti hosszú távon a személyes találkozást /24. vers/.

25-30. vers

Ezután Pál azt magyarázza el, hogy ha Timóteus küldésével késik, akkor miért küldte idő előtt haza a gyülekezet követét, Epafróditoszt. Kitűnik itt, hogy Pál a fogság nyomorúságában is lelkigondozói magaslaton áll. A maga és a misszió /látszólagos, de legfeljebb rövidtávú/ érdekeit alázatosan és bölcsen hajlandó szolgatársai egyéni /s ezzel a misszió hosszútávú/ érdekeinek alávetni! Pál tudja, hogy a misszió nem emberellenes, de nem is eszközellenes. Önmagával szemben maximalista maradt, de ezt a maximalizmust nem erőlteti szolgatársaira. Feléjük egyre nagyobb megértést tanusít. Kész figyelembe venni a gyülekezet küldöttének még a honvágyát is, amelyet a halálos betegség persze még érthetőbbé tett. Mennyire más Pálnak ez a szemlélete, mint a missziót sohasem igazán fellendítő, inkább megterhelő munkás-ellenes - de legalábbis a munkások egyéni és családi helyzetét figyelmen kívül hagyó, "minden áron" jelszavú - "robot-misszió"!
Pál éppen emiatt védelmébe veszi Epafroditoszt a "szigorú" gyülekezeti fogadtatás biztos tudatában. Az emberi érzések, vágyak, gyengeségek nem vádoló kritikai célpontjai, hanem a

megértő és közbenjáró szeretet tárgyai /29. vers/.
Az áldozatos szolgálatban vagy az élet küzdelmében elgyengülő, sebet kapó, sőt meghátráló szolgatársaknak van-e ma közöttünk ilyen megértő tekintélyes védelmezője? Legalább egyetlenegy...

Szeptember 27. Fil 3:12-16

12. vers

Az élet és a halál keresztútján álló Pálnak talán már nincs sok ideje hátra /v.ö. 1:20-24/. E háttéren szemlélve még súlyosabb ez a kijelentés: "nem hogy már elértem" /e sajátos vallomás helyesbítést jelent a másként gondolkodókkal szemben - 4:11,17/. A célba érés esélye és a céltévesztés veszélye az utolsó földi pillanatig fennáll. Ezért jogos a remény és megokolt az igyekezet.

13. vers

Itt kezdődik a 12. versben felvetett jelen-értékelésnek és a jövő tervének a részletezése. Belső, őszinte önvizsgálat követi a hirtelen bejelentést. Az ilyen önvizsgálat eredménye mindig kétesélyes. Pálnál a deklaratív, tanító célzatú kijelentés és az őszinte, személyes vallomás /valószínűen nem minden harc nélkül!/ teljes összhangba kerül /az ellenkezők veszélyére nézve lásd 1:15-18 magyarázatát/. A "még nem" helyes irányt is sejtet és reményt is áraszt.

14. vers

Aki úgy érzi, hogy célba jutott, annak háta mögé /figyelmén kívül/ kerül a cél. A beteljesítetlen, de megvalósítottnak vélt cél multtá lesz, elérhetetlenné válik /v.ö. 2Thessz 2:2-3!/. Pál jól disztingvál: a múlt háta mögött van, a cél előtte! Sokan letargikus, nehéz helyzetükben ellenkezőleg látnak: a cél hátuk mögé kerül, múltjuk pedig eléjük!/ Pál múltja a Krisztust és testvéreit üldöző, törvnyeskedő farizeus-mult. Célja pedig nem egy állapot, hanem maga Jézus Krisztus.

15. vers

A 12. versben Pál tagadja, hogy tökéletes /τέλειος/ lenne, itt viszont a tökéletesek közé számítja magát. A két szóhasználat különbözősége, a jelntésbeli differenciáltsága oldja fel e látszólagos ellentmondást. A τέλειος a 12. versben "tovább fejlődni már nem képes, befejezett állapot"-ot jelent. Itt viszont a "célba tartás" értelmében szerepel /az alapszó: τέλος = cél, vég/. A szó itteni - előbbitől eltérő - jelentésére figyelmeztet az "ilyen értelemben" kitétel, amely a 14. versre utal vissza.
Pál számol azzal, hogy olvasói között lesznek olyanok, akik a maguk tökéletességéről másként vélekednek. Vagyis, hogy magukat perfekt, tovább fejlődni már nem képes /kész/ állapotban érzik. Ez az önértékelés aztán természetesen mindenkinél különbnek mutatja be az embert. Pál jól tudja, hogy a gyülekezet ilyen tagjai /bármilyen alapon állva tartják is legkülönbnek önmagukat/ emberileg meggyőzhetetlenek, hisz mindenkit illetéktelennek

tartanak arra, hogy őket "kritizálja". Ezért nincs más lehetőség, mint Isten kijelentése. Csak ez lehet meggyőző, ha egyáltalán valami még segíthet.

16. vers

Persze az is gyakran megesik, hogy valaki /elvileg/ elfogadja a kinyilatkoztatás igazságait, de amikor azt alkalmaznia kellene a maga életében, épp akkor, a gyakorlati vizsgán bukik meg a kiváló elméleti teszteket produkálni képes keresztyén.
Ha az a kevés, amiben a gyülekezet egyetért, egységes gyakorlattá válik, akkor újabb elvi igazságok egységes elfogadása válik lehetővé. A legfőbb baj nem is annyira az ismerethiány /bár itt is van komoly pótolni való!/, hanem az, hogy a meglévő /egységes/ ismeret nem mindig teremti meg a koinóniát.

Október 4. Fil 4:10-23

A levél befejező szakaszában tér csak rá Pál az anyagi segítségnyújtás témájára és az adomány nyugtázására. És mindezt úgy teszi, mint aki tudja, hogy a neki küldött adomány végeredményben áldozat, méghozzá Istennek odaszánt és Neki tetsző. A koldús-hálálkodásnak ezért semmi helye. Pál úgy fogja föl az ő - egyébként örömöt okozó - megsegítését, mint ami az adakozóknak nem lesz veszteség /19. vers/, ellenkezőleg: gyümölcsöző lesz számukra /17. vers/.

10-11. vers

A segítőkészség effektív megnyilvánulása mellett az áldozatkészség gondolati melengetése is dicsérő visszaigazolást nyer itt. Éppúgy, mint ahogy önmagának a gyülekezet iránti elvi készségét is kiemeli Pál, bár a megvalósítás lehetőségét még nem ragadhatta meg /1:8, 2:24/.
Nem az önző vágy motiválja az apostolt. Ő nem is élt azzal a lehetőséggel, hogy a gyülekezetek tartsák el. A címzettektől is csak azért fogadta el a támogatást, mert biztos lehetett abban, hogy ők nem élnek vissza ezzel. /Ritka lelki magaslat az, ahol ezt remélni lehet. Pál a sok általa alapított és gondozott gyülekezet között valószínűen csak ezt az egyet találta ilyennek. Ma is hasznos vizsgálódás tárgya lehetne ez a téma./

12-13. vers

Pál számára - épp az előzőek miatt - ismeretlen volt az állandó szintű anyagi biztonság. Néha bővölködött /egyszer talán kétkezi munkája eredményeként, máskor meg a címzettek adománya révén/, néha viszont szűkölködött, sőt éhezett/ talán éppen a nagy missziós foglalatosság közepette/. Tudni bővölködi és szűkölködni, ez két külön tudomány. A legtöbb ember egyiket sem képes elsajátítani egy életen át. Persze Pál sem mondja, hogy: gyerekjáték az egész! Sőt a Krisztusban elrejtett élet titkos, de valós erőforrására hivatkozik.
Megjegyzés: A "Bővölködő élet" nem bűnös kategória. Persze egyszersmind Krisztustól nyert erő kell ennek kísértései között is /pontosan ugyanez igaz a szűkölködő életre nézve is/.

14-20. vers

Az apostol vigyáz arra, hogy a gyülekezet az előbb említettek ellenére se azt olvassa ki soraiból, hogy neki teljesen mindegy, hogy bőségben vagy szükségben él /10. majd 14. vers/.
Emellett nem fél attól, hogy a kizárólagos támogatók elbízzák magukat, ha kiemeli buzgóságukat /méghozzá más gylekezetek mulasztásának hátterén - 15. vers/. Persze azt sem hallgatja el álszerényen, hogy a koinóniának természete szerint - ha más jellegű adománnyal is, de - ő is viszonozta a Filippi gyülekezet segítő tetteit /15b/.
A korábban megkapott, Thesszalónikába érkezett adományok nyugtázása után - most is nagyon vigyázva mondanivalójának egyensúlyára - újra jelzi, hogy ezek az adományok Istennek szánt áldozatnak minősülnek.
Mivel így már /közvetlenül/ Istentől érkezett a segítség, neki is ad hálát érte, a gyülekezetnek csak nyugtázza. Ez a szemlélet eredményezi, hogy a lekenyerezés leghalványabb esélye sem áll fenn. Sőt az is evidens, hogy az áldozó csak addig végezheti ilyen irányú szolgálatát, ameddig lelkülete alkalmas marad rá, nem pedig addig, amig Pálnak szüksége van rá.
A lekenyerezés leszegényítené a címzetteket. Az áldozat viszont - bár pillanatnyilag hiányt, veszteséget támaszthat - hosszú távon gyümölcsöző /19. vers/.

21-23. vers

A befejező köszöntés bizonyítja, hogy Pál római fogsága valóban előmenetelére volt már eddig is az evangélium ügyének. A szentek táborába sorolt császári hivatalnokok említése nagyon fontos tényező. A "fizető" gyülekezet hajlamos lesz érdemei hangoztatására. Az "áldozó" gyülekezet élni fog a kívánt és szükséges kegyelemmel /23. vers/.

==========

SAJTÓFIGYELŐ

==========

A NEW AGE KIHÍVÁSA

A New Age egy jelentős kulturális folyamat következménye, amely a Nyugatot a saját materialisztikus értékei megüresedése és csődbe jutása idején éri. Szellemisége és áramlatai hazánkban is megjelentek és egyre szélesebb körben hatnak. Hogyan tudunk mi, keresztyének erre a kétségtelenül nagy kihívásra válaszolni?

A biblikus válasz erre mindig mélyen az igazság ismeretében gyökerezett, úgy, hogy a hívőt ne tudatlanságból téveszthesse meg más. Az eredeti keresztyénség gazdag, érett és szívbéli megértése tiszta fényt fog vetni a hamis alternatívákra.

1/ Első lépésként ahhoz, hogy szembe szállhassunk a New Age-dzsel, érett és hatalomteljes keresztyén hitet kell biztosítanunk gyülekezeteinkben. A hívőknek újra fel kell fedezniük az evangélium mélységeit és gazdagságát, amelynek gyökerei már az Ószövetségben megtalálhatók. A biblikus világkép jó megértése adja azt a keretet, amelyben más hitet és világnézetet kritikusan megítélhetünk. Egy ilyen megértés felszabadíthatná és kihívhatná a keresztyéneket arra, hogy átadhassák saját kulturájukat az evangélium teljességének felmutatásával.

2/ A második lépés, hogy biztosítsuk a Szentlélek hatalmának eredeti keresztyén tapasztalatát. Ez nem csak része annak az örökségnek, amelyet Krisztusban elnyertünk, hanem a New Age hamis csoda-erőivel és tapasztalataival szemben létfontosságú.

3/ A harmadik lépés, hogy elég ismeretet és tudást biztosítsunk a New Age-jelenségekkel kapcsolatban. Csak ezeknek birtokában tudunk eredményesen válaszolni a kihívásra. De a hangsúlyt mégis mindig inkább a Krisztusért való bizonyságtételre, mint a New Age elleni küzdelemre kell fektetnünk. El kell azokat ismernünk és támogatnunk, akiket Isten különösképpen felkészített és elhívott, hogy rámutassanak a New Age által történő megtévesztésekre, de nem szabad gyülekezeteinket olyan tudással túlterhelni, amelyet nem tudnak feldolgozni.

4/ Negyedik lépésként a keresztyéneknek meg kell érteni azt a viszonyt, amelyben Krisztus szerint a világhoz állunk. Meg kell értenünk az elkülönülés, az átalakulás és a megtartás fogalmait, és emlékeznünk kell arra a tényre, hogy mi a kihívó, és nem egy világtagadó vagy világhelyeslő hitnek a képviselői vagyunk. Ez lehetővé teszi azt, hogy kiegyensúlyozott és engedelmes életet éljünk, és segít, hogy a különböző New Age praktikákat és befolyásokat értelmes és biblikus módon megítélhessük és visszautasíthassuk. Mindezek során törekedjünk arra, hogy pozitív módon bontakozzon ki Krisztus evangéliuma, és a keresztyén gondolkodás egyre erőteljesebben hasson ki az élet különböző szféráiba. Ezért határozottan, de alázattal hirdessük szeretetben az igazságot!

TAL ÉS KENDŐ /keresztyén orvosok lapja/ 1992. március

Sipos Attila

MEGTALÁLTÁK KAJÁFÁS SÍRJÁT?

Röviddel az Öböl-háború kitörése előtt láttak napvilágot azok a sajtójelentések, melyek szerint izráeli régészek megtalálták a Máté- és János-evangéliumban többszörösen említett /Mt 26:3, 57, Jn 11:9, 18, 13 kk. 24. 28/ Kaifás főpap családi sírboltját. Bár a háború miatt a bejelentés nem keltett szenzációt, mégis biblikusok és régészek körében a "felfedezés" több érdekes kérdést vet fel. Ezek némelyikére világítunk rá Rainer Reisner tanulmánya alapján.

A sírra a mai Jeruzsálem óvárosától másfél kilométerre déli irányban fekvő Tajelet-domb lejtőjén, az arabok által lakott Talpia keleti előnegyedében bukkantak rá. A kriptát már korábban kirabolták és részben lerombolták ugyan, de még épségben találtak meg tizenkét kisméretű kőkoporsót. Az ilyen ossziáriumok a halottak csontjainak második temetésére szolgáltak. A koporsókon fellelhető - héber betűs - feliratok nevekről is árulkodnak: "Bar Kajpha", "Jehosaoh Bar Kajpha", valamint "Salom","Sem", "Mirian Barah Simeon". A sírhely létesítésének időpontja viszonylag pontosan meghatározható: az egyik koporsón ugyanis egy I. /Heródes/ Agrippa zsidó király /Kr. u. 41-44/ uralkodása idején, Kr. u. 42-ben vert érmét találtak. Közismert, hogy a jeruzsálemi ősegyház üldözése is ekkor folyt /vö. ApCs 12. fej./.

A legmegdöbbentőbb a "Kajpha" névnek ebben a formában való kétszeri előfordulása. Josephus Flavius szerint a Valerius Gratus által valószínűleg Kr. u. 18-ban hivatalába beiktatott, majd 37-ben Vitellius által leváltott főpapot Josepos ho Kaiphas-nak hívták /vö. J. Flavius: Ant XVIII 35. ill 95/. Amennyiben a szóbanforgó temetkezési hely valóban ezé a főpapé volt, akkor a felirat a korabeli szokásnak megfelelően "Kaifás fia"-ként értelmezhető.

A talált lelet azonosítása szempontjából további támpontot jelent földrajzi elhelyezkedése. Josephus Flaviusnál megtalálható a Kr. u. 70-ben a Titus által építtetett, sánccal körülvett erődfalnak /circumvallatio/ a leírása /vö. Zsidó háború 503-504/. Ennek nyomán nagyon sok kérdés merül ugyan fel, az itt szóban forgó helymeghatározás szempontjából azonban értékes támaszt nyújt. Ugyanis e szerint Ananosz főpap /aki Annással, Kaifás apósával azonosítható - Jn 18:13/ síremléke a circumvallatio közelében volt, vagyis már az újszövetségi korban létezett Jeruzsálemtől délre egy főpapi temetkezési hely. A 30-as években már G. Dalman, akinek Jeruzsálemről és környékéről írott könyvét 1972-ben újra kiadták /Jerusalem und sein Gelande, Hildesheim, 1972/, sejtette, hogy az Annás-féle kripta a Kaifás-család temetkezési helye is volt.

Tanulmányunk szerzője szerint nem tekinthető megalapozottnak az a topológiai érv, melyet a Die Welt c. napilap 1992. január 5-i számában közölt: "A Sion-hegy környéke, mely akkoriban az előkelő réteg lakónegyede volt, s ahol nemrégiben egy bizonyos Josephus Kaiphas házát is kiásták, megerősíti azt a nézetet, mely szerint a két, név szerint is megnevezett halott - ha nem is egészen a szóban forgó főpapi dinasztia szűkebb családi köréhez, de legalábbis - az ügyintézői köréhez tartozott...". Ez a megjegyzés az M. Broshi által az örmény temető területén folytatott ásatásokra hivatkozik, amely egyáltalán nem szolgáltat semmiféle bizonyítékot arra a középkortól elterjedt hagyomány-

ra vonatkozóan, mely szerint Kaifás háza valóban ezen a helyen állt. Az Újszövetségben a főpapi palota nagy valószínűséggel a Sion keleti lejtőjén /az asszumpcionisták Szent Péter-templomának környékén/ lehetett. Minthogy azonban mindkét esetben a megtalált sírtól való távolság mintegy 2 kilométer, ezért ebből semmiféle következtetés sem vonható le.

Az a szokás, mely szerint a halott csontjait a rothadás után ismét összegyűjtik és ossziárium-ban újra eltemetik, a Kr e. 2. századra vezethető vissza. A ferences régészek feltételezésétől eltérően tehát nem sajátosan keresztény, zsidó-keresztény szokásról van szó, jóllehet ők is átvették. 1942-ben E.L. Sukenik zsidó kutató a Kedron völgyében megtalált egy ossziáriumot, mely feltehetően Sándornak, cirenei Simon fiának /Mk 15:21/ a csontjait tartalmazza. A másodszori temetés gyakorlata valószínűleg farizeusi körökben keletkezett, s elsősorban a testi feltámadásba vetett hitet kívánta hangsúlyozni. Ebből még semmiféle probléma sem keletkezik a síremlék azonosítását illetően, bár a Kaifás-család ahhoz a szadduceus párthoz tartozott, amely a testi feltámadást elvetette /Mt 22:23-34. vö. ApCs 23:8/. Korábbi leletek azonban azt mutatják, hogy az ossziáriumot a szadduceusok is használták. Ez is alátámasztható-ja Josephus Flavius megállapítását /Ant XVIII 15/, mely szerint a farizeusok befolyása fokozatosan növekedett. További magyarázatra szorul az egyik koponyán talált érme ténye is. A hellenista kor pogány szokása volt, hogy a halott szájába pénzérmét tettek, hogy az alvilágban Kháronnak, az alvilág révészének a Styx folyón való átszállítás díját meg tudja fizetni. Az a tény, hogy csak egy érmét találtak, erre a szokásra utalhat. Ennek a pogány szokásnak a megléte inkább szadduceusi, mint farizeusi eredetre utal. Lehetséges azonban, hogy két érme volt, de az egyiknek a két temetés közötti időszakban nyoma veszett. A szemeknek érmével való lezárása /vö. Ter 46,4/ a középkori zsidóságnál volt szokásos. E tekintetben egy alaposabb antropológiai vizsgálat bizonyára pontosabb felvilágosítást nyújthat.

Összességében a kripta végérvényes azonosítása elhamarkodott lenne. Ugyanakkor a megtalált temetkezési hely megint csak előhozta a zsidók és keresztények közti kapcsolat érzékeny pontjait. Szerzőnk atekintetben utal a Daily Telegraph 1991. január 5-i számának szalagcímére, mely véleménye szerint bizonyos keresztény körök tapintatlanságára utal: "Megtalálták annak a papnak a családi sírboltját, aki elárulta Krisztust". Ez valószínűleg jobban illenék Júdásra vagy esetleg Péterre, mint Kaifásra. Az Annás- és Kaifás-családok hatalmi politikája miatt nem csak Jézusnak és a jeruzsálemi ősegyháznak kellett szenvednie, hanem nagyon sok más nézeteket valló, jószándékú zsidónak is. - Bibel und Kirche /Stuttgart/, 1991/2.szám

(MÉRLEG 1992/1)

SZERETETTEL KÉRÜNK BENNETEKET KEDVES SZOLGATÁRSAK, HA TALÁLTOK OLYAN CIKKEKET, ÍRÁSOKAT, MELYEKRE A SZOLGATÁRSI KÖZÉRDEKLŐDÉS IGÉNYT TARTHAT, SZÍVESKEDJETEK EZEKET ELKÜLDENI SZÁMUNKRA. ELEGENDŐ A KIVÁGOTT CIKKRE A LAP NEVÉT ÉS SOROZATSZÁMÁT FELÍRNI ÉS ÍGY ELJUTTATNI HOZZÁNK.

KÖSZÖNJÜK!

AZ ALÁBBIAKBAN EGY "CSODATEVŐRŐL", JIM SANDERS-RŐL SZÓLÓ, KIMONDOTTAN ELFOGULT ÚJSÁGCIKKET KÖZLÜNK.

E SZEMÉLLYEL ÉS TEVÉKENYSÉGÉVEL KAPCSOLATOSAN AZ MBE. SZÖVETSÉGI TANÁCSA ÁLLÁST FOGLALT, MELYBEN ELHATÁROLJA MAGÁT JIM SANDERS MINDEN TEVÉKENYSÉGÉTŐL.

/A cikk olvasása előtt tanulmányozzuk át a Mt 7:21-23, 24:5, 11; Luk 21:8 szakaszokban található, előre felkészítő krisztusi üzenetet!/

CSODÁK SOPRONBAN

Amerikai gyógyító misszionárius Magyarországon

++++++++++++++++++++++++++++++
++++++++++++++++++++++++++++++

Könnyen kiejthető ez a szó: csoda. De vigyázni kell vele, mert a szavak, amelyeket leírunk, kimondunk, önálló életre kelnek. Az olvasóban, hallgatóban különböző lelki folyamatokat indítanak el, és ezek mindmind következményekkel járnak. Ezt Indiában úgy mondták: mantra. A szent, gyógyító mantrák működnek a buddhizmusban, a kereszténységben: az összes vallásban, hitben, gondolkodásban. Mindezek után most mégis azt kell mondanom, hogy csoda tanúja voltam Sopronban, a Sportcentrumban.

++++++++++++++++++++++++++++++
++++++++++++++++++++++++++++++

Barátaink tanácsára a találkozó kezdete előtt egy órával már ott voltunk a fedett csarnokban, ahol már gyülekezik a hallgatóság, de azt is mondhatnám: jönnek a hívők. Jönnek idős emberek botra támaszkodva, fiatalok kéz a kézben, tolókocsis beteget tolnak, a hatalmas csarnokot lassan betölti a várakozás, a kíváncsiság, a hit, a reménykedés légköre. Öt óra előtt néhány perccel már nincs üres hely, sőt, fent, az állóhelyek is csaknem mind foglaltak.

Szomszédom is Budapestről érkezett, ő már látta prédikálni Jim Sanderst, akinek az érkezésére most már mintegy 1500-2000 ember vár izgatottan, de nagyon fegyelmezetten. A bibliai gyógyításokról és gyógyulásokról beszélgetünk, a krisztusi csodákról, aztán a keleti vallások mestereiről. Tudom, hogy a történelmi Buddháról szóló legendák is beszélnek elefánt megfékezéséről , arról, hogy Buddha tekintetétől megigazult és megtért Angulimála a rablóvezér, de most én is és barátaim is tudjuk, hogy ez az alkalom más. Most a történés kellős közepén ülünk: velünk történik, ami történik.

Aztán öt órakor meglátjuk Sanderst, aki ötven körüli ősz, középmagas átlagos külsejű férfi, szürke öltönyt és barna pulóvert visel. Kísérője és egyben tolmácsa jelenti be. A "gyógyító" kedves szavakkal köszönti a megjelenteket, biztatja őket, hogy jelenlétük és hitük segíteni fogja őt. Elmondja, hogy kézrátétellel fog gyógyítani, de a gyógyuláshoz az is kell, hogy a gyógyulni vágyó hittel és Jézus Krisztusban való bizakodással forduljon felé, mert nem ő gyógyít, hanem

Krisztus: ő csak a testét, kezét adja hozzá - hangsúlyozza. Azután az ateistákhoz szól. Ő maga is hitetlenül élt, - mondja - de aztán részesévé vált a gyógyító erőnek, 16 évvel ezelőtt, és megtért. Gyógyító közvetítése főként a gerincbetegségekben szenvedőkre van jótékony hatással, de természetesen más betegekre is hat. Márk evangéliumából idéz: (16.fejezet, 17-18):

"Azok pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek, új nyelveken szólnak. Betegekre vetik kezüket és meggyógyulnak."

Rövid, közös ima következik, aztán már három sornyi ember áll előtte, a tolmácsnő elmagyarázza, hogy lazán álljanak, mögéjük habszivacs szőnyegeket helyeznek, és több fiatalember, ún. "segítő" áll a páciens háta mögé. Nekik fontos szerepük van, ugyanis Sanders odalép mindenkihez, két tenyerét az illető arcára, nyakára vagy vállára helyezi, rövid imát mond, aztán gyakran a delikvens egyszerre csak, mint akit villám talált el, hanyattesik. Behunyt szemmel fekszik. Akad, aki csak néhány percig, de aztán látok olyat, aki több mint fél órán keresztül. Sanders már a harmadik sorral is végzett. Az emberek lassan tápászkodnak fel, arcukon zavarodottság, mosoly, de a legtöbb arcon öröm és csodálkozással vegyes elragadtatás. Van aki nem esik hátra, de az ő arcukon is ugyanaz az élmény látható. A zuhanókat elkapók folyamatosan dolgoznak, Sanders néhány szót mond megint, aztán a tolmácsnőn keresztül a betegség jellege után érdeklődik. Néha hangosan kiáltja Jézus nevét. Nem néz az illető szemébe, mert amint később megtudom, a gyógyítás személytelen, mindenkinek szóló, mindenkire érvényes.

A kisgyermekes anyákkal elbeszélget. A gyermek a szülő hitén és szeretetén keresztül gyógyul meg - mondja. A teremben fokozódik az izgalom, hiszen egyre többen újságolják, hogy jól érzik magukat, a fájdalmuk enyhült. Egy idős asszony felmegy a dobogóra, és félénken a mikrofonhoz lép: "Köszönöm, köszönöm - mondja, már nincs szükségem a botomra, könnyen tudok járni!"

Nagy taps köszönti az ilyen nyilvános vallomást. Dadogva jön a szó, kipirult arccal, örömmel újságolják, főként igen idős emberek: nem fáj a hát, a láb, könnyebben megy a járás... A teremnek most olyan az atmoszférája, amilyent csak nagyon ritkán tapasztaltam életemben. Ilyen volt az '56-os forradalom napjaiban, és ilyen szeretettel, gondoskodással közeledtek egymáshoz az emberek néhány éve télen, amikor az a nagy hó volt. Odamegyek egy hatvan év körüli, ősz hajú férfihoz, aki sokáig feküdt a földön. Most a felesége mellett áll, mosolyog, kipirult, szinte fénylik az arca. Néhány éve balesetben mindkét lába megsérült, ráadásul súlyosan depressziós. Nem emlékszik, hogy mi történt, csak egy elektromos ütést érzett, amely hátrafelé lökte. Nem tudja, hogy mennyi ideig tartott a dolog, de most könnyedséget, bizsergést érez, könnyebben megy a járás...Mások is hasonló élményről számolnak be. Végre én is ott állok az egyik sorban. Behunyom a szememet. Arra gondolok, hogy az én utam, amely eddig a keleti vallásokon keresztül vezetett, talán egyszer megint Jézushoz visz. Könnyű, kellemes, villanyos érintést érzek, rövid angol nyelvű fohász szavait,

aztán Sanders már tovább is lépett. Én nem estem el, de átjárt valami kellemes érzés. Mintha valami fontosat tudtam volna meg.

Jim Sanders este nyolcig minden érdeklődővel személyesen találkozott azon a soproni estén. A terem lassan kiürül, a "segítők" összeszedik a matracokat, néhány eldobott botot is látni. Sanders nem látszik fáradtnak, pedig nagyon sok munkája volt. Végre beszélni is tudok vele. Közelről furcsa mélységek látszanak a szemében. Arra gondolok, hogy milyen egészséget sugározhat a tolmácsnőre, aki gyakran vele van. Elmondja, hogy texasi családból származik, apja farmer volt, családja, mint általában a texasiak, református.

Dallasban tanult, mindenféle foglalkozást kipróbált, míg egyszer a Biblia-iskolában egy nagy tekintélyű lelkésszel került kapcsolatba. A saját gyógyító erejéről úgy szerzett tudomást, hogy egyszer imádkozni kezdett egy súlyos vesebetegért, aki hamarosan meggyógyult. Járt Izráelben, a felesége ausztrál, de Ausztráliában Sanders nem érezte jól magát: bár ott is sikerrel gyógyított, egy belső hang ösztönzésére Európába jött. Előbb Erdélybe, Szlovákiába, majd hozzánk. Úgy érzi, hogy itt találta meg a helyét: itt, Közép-Európának ebben a részében akar gyógyító szolgálatot végezni.

"Csak olyan vagyok, mint egy konnektor. Általam jutsz áramforráshoz, a krisztusi gyógyító erőhöz, a gyógyító szeretethez. Nem az én érdemem, ami történik. Csakis az övé."

Másnap délelőtt a Lövérekben egy hivalkodóan szép ház előtt népes társaság gyűlt össze. Azt mondják, hogy egy megjövendölt jelenésre, "csodára" vártak. Krisztus újbóli eljövetelére. A csoda azonban már egy nappal azelőtt lezajlott, ott a soproni Sportcentrumban. Talán csak néhányan nem vették észre.

Tábori László

*

Jim Sanders a gyógyító misszionárius legközelebb az alábbi helyeken végez gyógyító szolgálatot: április 9. csütörtök 18 óra Budapest IX., Halle u.27. (volt Hámán Kató út) Ferencvárosi Műv. Ház; április 10. péntek 18 óra Kunszentmiklós Damjanich u. 7. Művelődési Központ; április 18 szombat 15 óra ismét Sopron, Sportcentrum. Ezen kívül minden vasárnap 10 órakor és kedden 11 órakor, valamint 18 órakor a Láng Művelődési Központban (Budapest, XIII., Rozsnyai u.1.)

A gyógyítás ingyenes, mindenkit szeretettel várnak.

ÚJ MAGYARORSZÁG, 1992. ÁPR. 8.

******

"Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok az Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba."

1Jn 4:1

==========
KÜLFÖLDI EGYHÁZI SAJTÓ ÍRÁSAIBÓL
==========

W. Bühne:

ÚJ EGYÜTTMŰKÖDÉS KEZDETE?

A nürnbergi kongresszus

I. A konferencia lezajlása és légköre

Nürnberg modern városterén, 1991. november 7-én kezdődött az első közös konferencia /voltak, akik így nevezték: Az óriások mennyegzője/, az amerikai AGGA /Gyülekezet-növekedési Mozgalom/ és a német GGE /Evangélikus Egyház Gyülekezeti Ébredése/ rendezésében.

Sokakat hívtak hónapokig. A meghívóknak széles teret biztosított az "Idea" című lap és több más evangéliumi folyóirat. A jókora részvételi díjak /200 DM a konferencia teljes részvételéért, 50 DM naponként, 10 DM egy estére/ ellenére 4620 résztvevő jelentkezett, a vendégekkel együtt, így telt ház volt.

A résztvevők 94%-a Németországból jött, a többiek Ausztriából, Svájcból és más országokból. A legnépesebb csoport /1087 fő/ 26-tól 35 éves korúakból állt, de a 65-ön túliak is 804-en voltak.

A Frankenhalle-ban tartott fő konferenciai ülésen kívül tartottak egy "tizenkét konferencia egy fedél alatt" alkalmat is, ahol az alábbi témák valamelyikét egyidőben tárgyalhatták: Szellemi fegyverkezés, ima, prófétai szolgálat, új gyülekezetek alapítása, házi összejövetelek, stb.

E rész-konferenciák közül a legnagyobb érdeklődést, 675 látogatót a "prófétai szolgálatra", 608-at "a szellemi fegyverkezésre", míg az evangélizációra viszonylag kevesebbet jegyeztek be, mindössze 124 résztvevőt.

A konferencia célja

A konferencia nem elsősorban új gyülekezetek alapítását célzó vállalkozás volt, hanem a már létező gyülekezeteknek, elsősorban az Evangélikus-Lutheránus Egyháznak kívántak segítséget adni.

Mindenek előtt azonban az evangélikál és pünkösdi vagy karizmatikus csoportok között akartak "hídépítést" elősegíteni. Az egység volt a cél minden áron; ezért foglalkoztak a Berlini Nyilatkozattal és a sajtókonferencián Klaus Eickhoff nyilatkozatával, amennyiben jól értettem: "Minden, ami hátráltatja az egységet, alulról való".

Referensek

A konferencia céljával egyezően az evangélikálok, a lutheránusok és a karizmatikusok soraiból kerültek ki a referensek, összesen negyvenen.

Voltak egyesek az evangélikál referensek közül, akik kifejezetten állították, hogy nem szolidárisak a karizmatikus mozgalommal, közreműködésük csupán a kiegyenlítődést segítené elő, illetve korrekciót kívánnának. Ebből bizonyos félreértések is származtak.

A főreferens C. Peter Wagner volt, aki a világszerte ismert gyülekezet-növekedési Mozgalom /AGGA/ vezető egyéniségének látszott, az ugynevezett "harmadik hullám" vezetői között. Magát "hídépítőnek" nevezte az evangélikálok, pünkösdiek, karizmatikusok és liberálisok /!/ között, majd egy prófétikus ige hatására "katalizátornak" jellemezte magát, a keresztyén hívők egyesítése érdekében.

Érdekes volt megfigyelnünk, hogy tudomásom szerint egyetlen pünkösdi sem volt a referensek soraiban, miközben több szabadegyház - baptisták, metodisták, nazarénusok, stb. - referensekkel nyert képviseletet.

Tájékoztató kiállítás

Ugy 120 keresztyén bibliaiskola, testület, kiadó és hasonló szervezet épitette fel információs standját az előcsarnok felületén, és biztosított áttekintést keresztyén tevékenységének széles palettájáról. Voltak köztük konzervatív katolikus Mária-tisztelők, a Bibliához hű evangélikál iskolák, extrém karizmatikusok, mint a "Teljes Evangélium Üzletemberei" és Wolfhard Margies "Filadelfia-Gyülekezete"-i.

A légkör

A kitünő szervezés és előkészítés következtében, a résztvevők nagy száma ellenére semmiféle említésre méltó probléma nem volt.

A légkör teljesen barátságos, emócionális és családias volt. Csupán a nagy főkonferencia ülésén lehetett mérsékelten karizmatikus dolgokat látni. Sokat énekeltek, tapsoltak, örvendeztek és nevettek. Felemelt kezekkel imádkoztak és éneklés közben le- föl ritmikusan mozogtak. "Nyelveken éneklést" gyakran lehett hallani, de viszont nyelveken szólást alig. Lazán, szivélyes hangulat volt, nem tünt szembe semmiféle extatikus jelenség, mint Frankfurtban, a Wimber-kongresszuson.

Föltünt viszont, hogy a főkonferencia összejöveteleken szinte senki sem hozott magával Bibliát. Talán azért, mert a bibliaórák előadásai kivételével, amelyeket Klaus Vollnertól hallottak a főreferátumban, szinte csak történeteket és tapasztalatokat mondtak el.

Felvonulás Jézus Krisztus tiszteletére

A konferencia csúcspontját a szombati felvonulásban képzelhetjük el, amely Nürnberg belvárosában zajlott le. Ennek a napnak a történelmi dimenzióit az alábbiak szemléltetik:

1989. november 9. A berlini fal megnyitása

1938. november 9. A Birodalom hírhedt "kristályéjszakája"

1923. november 9. Felvonulás a "Hadvezérek csarnokába"

Zászlók, transzparensek és plakátok között vonultak föl úgy 8500-an. Énekeltek, imádkoztak, örvendeztek Walter Heidenreich vezetésével, miközben hangosbeszélőkön nyilatkozatra hívták föl a tömeget:

Vezető: Kinek van mentő hatalma?
Tömeg /négyszer tapsolva/: Jézusnak!
Vezető: Kinek van üdvözítő ereje?
Tömeg /négyszer tapsolva/: Jézusnak!
Vezető: Ki az uraknak Ura?

Tömeg /négyszer tapsolva/
Csak Jézus!
Halleluja!

A felvonulás a piactéren, záróigehirdetéssel végződött, amelyen mindenkit fölhívtak szolgálatra Németországért és Jézus Krisztus uralmáért Nürnbergben.

A felvonulást "Isten népe régi, bibliai tradíciójával" indokolták, a körmenetek, processziók egyházi tradicióival, melyeken az emberek énekelve, imádkozva vonultak át városokon és falvakon.

A sajtókonferencián arról tájékoztatott Walter Heidenrich, hogy ezek az újszerű Jézus-felvonulások 1987-ben már Angliában megkezdődtek, ahol 1990-ben hatvan felvonulást rendeztek. A felvonulásokon úgy egy millió ember volt.

Ezekkel a felvonulásokkal offenzivába kívánnak lépni, egységet akarnak demonstrálni, le akarják rombolni a hamis elképzeléseket, ünnepelni szeretnék a keresztyénséget, a Szentlelket kívánják meghívni, és magukat Isten rendelkezésére óhajtják állítani.

1991. november 9. - nagy szellemi fordulat?

Biztos nem a Jézus-felvonulás volt a legtöbb résztvevő számára a konferencia csúcspontja, hanem a "megbékélési istentisztelet" volt tulajdonképpen, este.

Mindjárt azon csodálkoztam, hogy miért nyomnak a kezembe egy zászlócskát az esti összejövetel előtt. Egyszer csak a felvonuláson megjelölt zászlókat és transzparenseket kihívták, majd a Brockhaus Kiadó és az Abakus Kiadó díjaival jutalmazták. Ezt **C.P. Wagner** előadása követte, melyben hangsúlyozták, a délelőtti felvonulással **démoni** hatalmakat törtek meg, és Isten Lelke ma este megmutatja, hogy mi Dániel 9 előképe szerint együtt térünk meg.

Ezt aztán egy figyelemre méltó mondat követte: "A **szellemi harc** el fogja dönteni, hogy az evangélikálok és a karizmatikusok közötti szakadék eltűnik!"

Ha jól emlékezem, ezután az előadás után, a Bad-gandercheimi bibliaiskola "Barátság olaja" elnevezésű ima-tánckara fény-effektusokkal, zászló lobogtatással, énekkel és ünneplléssel, Jézus Krisztust szimbolikusan "megkoronázta".

A sajátos azonban ezután következett, amikor Klaus Eickhoff, mint az AGGA első előljárója, négy evangélikál, a karizmatikus és a pünkösdi mozgalmak nevében, mint közbenjáró kérte az Úr bocsánatát minden múltbeli ítélgetés, negatív megítélés, stb. iránt.

Friedrich Aschoff mondott ezután választ a megbocsátásra, a maga részéről a karizmatikusok nevében, hogy minden gonosz beszédéért bocsássanak meg nekik, amit a nem karizmatikusokról mondtak. Ezek után megmagyarázták, hogy az ördög elvesztette a csatát Németországban azon az estén, majd fölhívtak minden jelenlévőt az alábbi imádság elmondására, együtt:

"Jézus, felismerem és beismerem, hogy Te vagy a gyülekezet feje. Jézus, bevallom, hogy szeretetlen magatartásommal ártottam a Te nevednek. Kérlek arra, hogy adj nekem változást, testvéreimnek pedig a bo-

csánatát kérem. Legyen ez érvényes mind a látható, mind a láthatatlan világban, ámen."

Ezután Paul Toaspern feloldozást közvetített, "mint Jézus felavatott szolgája"; Klaus Wollmer 2Kor 5:20-21 rövid feitegetése után felhívta a hallgatóságot, hogy akinek lenne még beismerni való személyes bűne, jöjjön a lelkigondozókhoz.

1909-ben ebben a helyiségben volt a "Berlini Nyilatkozat", épp ezen az estén; anélkül, hogy tudomásom szerint erre utaltak volna, Klaus Eickhoff záró igehirdetésében, vasárnap délelőtt erről is szólt.

A konferenciai résztvevőknek ezt a teológiai kérdést adta föl útravalóul, hogy az akkori testvérek mennyire komoly átgondolással írták alá a "Berlini Nyilatkozatot", vagy tévedtek, és valami "alúlról való lélek" befolyására írták alá a pünkösdi mozgalmat. Eickhoff arra kívánt emlékeztetni, hogy a Szentlélek minden "testre" kiöntetett, és Istenben el kellene ismernünk minden mozgalmat. C.P.Wagner úgy értékelte ezt az estét, mint "Németország egyháztörténetében jelentős időpontot".

II. Az igehirdetések tartalma

Miután az egész konferencia kereteit tekintve viszonylag mérsékelt karizmatikus jellegű volt, így több referens nem titkolta meggyőződését, világosan kinyilvánította a karizmatikus mozgalom elveit és gyakorlatát.

"Németország,Németország..."

Érdekesnek minősül, amit Loren Cunningham /a "Fiatalság egy misszióban" vezetője/ és C.P. Wagner ismételten hangsúlyozott: Isten és a karizmatikus vezetők az egész világon állítólag figyelmüket Németországra fordították.

L.Cunningham elmondta például, hogy Isten 1991 áprilisában "fölénk érkezett" és "megtört szívvel sírt Németország felett". Azt mondta, hogy ő megegyszer kiöntené Lelkét, ha a hívők egyesülnének.

Cunningham egy "próféciával" fejezte be előadását a megnyitó estén, amit értelemszerűen adok vissza:

> "Isten szeret titeket, mint nemzetet, elmúlt már a pusztai zarándoklástok ideje, és ha hitben haladtok előre, Isten visszaadja nektek a világelsőség felelősségét. Jézus pedig még egyszer kiönti Lelkét. Egy új nap virradt rátok."

A hallgatóság ezekre a szavakra spontán tetszésnyilvánítással reagált.

C.P. Wagner is kijelentette első előadásában: "Németország történelme ezután a konferencia után megváltozik."

Sajtókonferenciáján arra a kérdésre, hogy konkrétan mi fog megváltozni, így felelt:

> "Meg fog gyógyulni az ország, emberek térnek meg nyilvánosan Jézushoz, a pornográfia, a korrupció, az erkölcstelenség és a magzatelhajtás alábbhagy.. Németországban az egyik legnagyobb csoda a fal leomlása volt. Ennek szelle-

mileg a hátterében a menynyei helyszínek változása van."

Előadása során azt mondta C. P. Wagner a Manila '89 Lausanne Mozgalom konferenciájáról, ahol 4500 vezető volt jelen az egész világról és bizonyságot tettek arról, hogy ott miként jutottak egységre az evangélikálok a karizmatikusokkal meg a pünkösdiekkel. Ott Isten különösen munkálkodott, mivel együttműködtek minden síkon a konferencián a pünkösdiek meg a karizmatikusok. Tiltakozást csak Németországból és Japánból jelentettek akkor úgy, hogy az volt az emberek benyomása Manilában, hogy Németország "zárva van" a Szentlélek előtt. Most azonban megváltozott a kép, miután az Úr használni kívánja a német hívőket, hogy tanítsa általuk az egész keresztyénséget; legalább is így mutatja a "szellemi harc".

Ezek a szavak érthetővé tették, miért jött szóba a nürnbergi konferencián ismételten az 1909-es Berlini Nyilatkozat. Valóban elhitte sok hívő, hogy a **Berlini Nyilatkozat** miatt - amikor Németországban előtört a pünkösdi mozgalom, az akkori gyülekezeti és aliánsz vezetőket "nem felülről, hanem alulról való lélek" vezette - mindez pedig a mai napig ellene volt a Szentlélek nagy hatásának, ami világszerte működik.

"Prófétai szolgálat"

Ez a téma mindig a legnagyobb érdeklődést kapta, bár C.P.Wagner úgy véli, hogy a "prófécia" a nyolcvanas évek dolga volt, a kilencvenes években pedig a Szentlélek a "szellemi harcot" helyezi a középpontba.

Erről a témáról a konferencián F. Aschoff és K. Warrington beszélt. A próféciát "inspirált beszéd" és "annak aktualizációja vagy konkrétizálása, amit Isten ki akar nyilvánítani" értelmében definiálták.

Kijelentették, hogy **a prófécia szava egy ember szájából aktuálisabb, mint az irott Ige.**

Tényleg az volt az ember benyomása, hogy a konferencián az Isten Igéjénél aktuálisabbnak tünik a látomások és inspirációk szava.

A **"prófétálást"** a bevezető referátumok után, kisebb csoportokban végezték. Az embernek az a benyomása támadt, hogy a szellemileg fölvetődő látásokat tekintik mindenek előtt a Szentlélek hatása alattinak; amelyek persze a legtöbbször nem voltak negatív próféciák, hanem a testvéri közösség építésére és serkentésére szolgáltak.

A kis, 4-6 személyes csoportokban cserélték ki az emberek egymással látásaikat, benyomásaikat, amikhez néha kézrátétel kapcsolódott.

A teljes ülésen viszont nem türtek a publikum részéről semmiféle próféciát. Amikor egy este egy "próféta" előre ment és a mikrofonhoz lépett, hogy a színpadi meztelenkedés elleni bünbánatra hívja föl az Evangélikus Egyházat, élve jogaival, akkor néhány rendező szeretettel ugyan, de félreérthetetlenül félbeszakította és levezette.

A szellemi harc vezetése

Miközben nekem a prófécia fordulata sem többnek, sem kevesebbnek nem tünt, mint könnyelmű pszichológiai játéknak a csoportlélektani elemekkel,

semmi köze sem lévén sem a bibliai prófétasághoz, sem az emberi fantáziához; sőt az volt a benyomásom, hogy lényegében annak van messze kiható következménye, amit a konferencián a "szellemi harc vezetése" címén ajánlottak.

A jelenlevő referensek egyike már évekkel előbb kijelentette: "Nincs ébredés szellem-keresztség nélkül". Nürnbergben C.P. Wagner most azt mondta: "Nincs ébredés szellemi harc vezetése nélkül".

A "szellemi harc vezetésén" azt értik, hogy démonokat - melyek egy adott területen /házban, utcán, városokban, vidéken/ illetékesek, - imádsággal, vagy látomással lehetőleg név szerint azonosítják, majd ezután Jézus nevében meg is kötözik. Ennek állítólag az a következménye, hogy ébredés és evangéliumi áttörés lesz. Ennél a témánál elsősorban a **territoriális démonokról**, angyalokról és más szellemi lényekről volt szó, melyek - így értesültünk - egyesek által már a tanácskozási nagyteremben is láthatók voltak.

A "szellemi harc vezetése"és a felvonulás Jézus Krisztus tiszteletére

Nürnbergben nyílvánvalóvá lett, hogy a felvonulásokat a "szellemi harc vezetése" nézőpontjából kell megvizsgálnunk. Az ilyen demonstrációktól is elvárható, hogy ennek a városnak a territoriális démonjait megtörik, majd Jézus uralmát fogják proklamálni.

Már most megállapították a legközelebbi felvonulásról: 1992. május 23-án lesz Berlinben és Európa legtöbb fővárosában. A hívők az utcákra mennek, hogy előbbre vigyék Európa evangélizációjának tervét 2000-ig. Addig megalapíthatnak egy "Felvonulás Jézusért Egyesület" -et /ném.rövidítés sz.: E.V./, amelynek fenntartó köréhez római katolikus, evangélikus és anglikán karizmatikusok tartoznak, de vannak köztük baptisták, pünkösdiek, meg olyan extrém csoportok közül is, mint a "Hit szava", illetve a berlini "Filadelfia Gyülekezet" tagjai közül.

Hogy miféle mágikus gondolatok játszanak szerepet a "szellemi harc vezetésében", az néhány év múlva kiderül, Wagner stratégiájából:

1994 májusában, Szöulban nemzetközi vezetői találkozót tart a Lausanne-i Mozgalom, körülbelül 5000 résztvevővel. Wagner, mint az "A.D. 2000" koordinátora a világ minden tájáról mobilizált imaköröket, a program támogatására. Az a céljuk, hogy 5000 gyülekezetet mozgósítsanak éjszakai imádkozásra, e konferencia idején.

Más csoportok negyven napig fognak böjtölni. 1994. június 25-én, a konferencia utolsó napján a világ minden fővárosában megkezdődik a "Jézus-felvonulás", amelyben 25 millió ember megy majd az utcára, hogy proklamálja Jézus uralmát a világ felett. A "Fiatalság egy misszióban" akkor a "Föld négy sarkát" imádsággal el fogja foglalni, és meg fogja törni a démonok hatalmát.

C.P.Wagner szószerint: "Ez a nap meg fogja változtatni a világot!"

Lényegében csak örülni lehet annak, hogy oly sok gyülekezet egy éjszaka imában merül el. Akár elkezdhetnénk a mai napon, nem 1994-ben. Azt azonban sehol

nem találjuk a Bibliában, hogy hozzunk olyan javaslatott - amit már jó előre kitervezték - amikor egy adott napon imaéjszaka lesz, ezt mindjárt kombináljuk Jézus-felvonulással a világ minden fővárosában, nemzetközi vezetői konferenciával, stb. Csak azért, hogy ébredés legyen programozható, a mennyei csarnokokat megtisztítsák, a démonokat megkötözzék. Ez a stratégia inkább hasonló egy pogány, mágikus szertartáshoz.

Beszélgetés C.P.Wagnerrel

Akik nekem erre a konferenciára költségmentes részvételt biztosítottak, a konferenciai vezetőség előzetes ellenzése ellenére, akiket én mindig követtem, közölték velem, hogy C.P.Wagnerrel beszélhetek közvetlenül a Jézus-felvonulás előtt. Ezen a beszélgetésen elsősorban a következő pontokról volt szó:

A kinyilatkoztatás Wagner által tanított forrásai: Biblia és keresztyén tapasztalat;

- saját magáról vallott véleménye, hogy "katalizátor a karizmatikusok, evangélikálok és liberálisok egyesítése végett";
- Wagner barátsága és együttműködése olyan emberekkel, mint Yonggi Cho és Robert Schuller;
- a "szellemi harc vezetésének" megalapozása bibliai és újszövetségi alapokon.

Az első pontról Wagner felfogása megnyilvánult a kinyilatkoztatás két forrásáról, hogy minden új kinyilatkoztatás Isten szavával vizsgálandó meg, mivel a Biblia a kinyilatkoztatás végső mértéke.

Ami az egyesülést illeti a keresztyénség liberális szárnyával, nagyon feszülten beszélt arról, hogy az miként is menjen végbe. Minden esetre semmi lényegesebb perspektívát nem látott már Walter Wink által, az utóbbi években az USA-ban képviselt "felszabaditási teológia" szociál-liberális csoportja előtt, az utóbbi évek politikai fejlődése után; vagyis nem jöhetnek szóbe ezután. Még a "lélek" is hiányzik náluk.

Y. Cho és R. Schuller személyével kapcsolatban megjegyezte Wagner, hogy ezeknek az embereknek néhány tanításáról tud, néhányat közülük hamisnak tart, de - ahogy Wagner mondta - "egyébként áldott szolgálatukat elismeri és becsüli". Mivel mindnyájan követünk el hibákat, jó tanulnunk egymástól, és a baráti kapcsolatok által segítjük egymást.

Ebben a témában legtöbbször legújabb könyvére utalt, és nevetve mondta el, hogy az ismert amerikai prédikátor, John MacArthur őt mágusnak nevezte.

III. Kísérlet vélemény kialakítására

C.P.Wagner hatása

A konferencián világossá vált előttem, hogy Németországban C.P. Wagner hatása sokkal nagyobb és messzebb terjed, mint gondoltam. Miután Nürnbergben hallottam őt, mégis csak keveset értek meg, például azt, hogy az egyébként konzervatív evangélikálok hogyan maradnak semlegesek Wagnerrel szemben, sőt hogyan ajánlhatják a könyvét.

Biztosan van valami mondanivalója néhány olyan fontos dologban, mint "szellemi ajándékok", és "gyülekezet fejlesz-

tés", bár a Bibliából levezetett elvei, illetve a stratégiája az **evangélikál közösségekre nézve végzetes**. Az volt a benyomásom, sok minden visszavezethető az úgynevezett **"fehér mágiára"**, leginkább akkor, amikor Wagner gyakorolja a "szellemi harc vezetésének" elveit.

Semmi köze nincs Efézus 6-tal a "szellemi harc"-nak, mármint, hogy azonosítsák a démonokat és megkötözzék őket; ott igaságos, becsületes evangélizációról, Isten Igéjéről, a hitről és imádságról van szó.

A "harmadik hullám" keretében felhasználják Ef 6-ot bibliai értelemben, de más tartalommal töltik meg, amit egy második, nem bibliai kinyilatkoztatási forrásból, a "keresztyén tapasztalat"-ból merítenek. Gal 1:8 "átkot mond" az ilyen, Isten Igéjéhez kapcsolt "más kinyilatkoztatásra".

A Biblia mellett más kinyilatkoztatási forrás teóriája a végidőkben ajtót nyit a tévtanítások előtt.

Eljön az a nap, amikor a mennyekből levettetik a Sátán az ő angyalaival. Akkor valóban megváltozik majd a világ, de isten ítélete így hangzik: "Jaj a Földnek!" /Jel 12:12/.

Ami a próféciákat és a "szellemi harcot" illeti, a Berlini Nyilatkozattal csak egyetérthetünk: "Ennek a mozgalomnak a szelleme bevezeti ugyan Isten szavát, de a háttérben az úgynevezett `jövendőmondás` áll".

Már Jeremiás idejében ez volt a jövendőmondó, hamis próféták szavának eredménye: Látásaik és jövendöléseik által Izráel népe elfelejtette Isten szavát. Kérem olvassák el Jeremiás 23-at!

Bár a fellépésük barátságos, toleráns, nem tartják magukat hibátlanoknak, előttem C.P.Wagner csak egy előrelátó, hideg stratégának tűnik; amikor kész a kompromisszumokra, tartózkodik az elkülönüléstől, a maga szerinti világébredést és mások beolvasztásával járó egységet céloz meg, ami meggyőződésem szerint csak végzetes eltévelyedéshez vezethet.

Ha tényleg **elismerik jelentős vezetőnek C.P. Wagnert az evangélikálok, akkor tragikus és súlyos következményekkel terhelt folyamat előtt állnak** az evangélikál gyülekezetek.

Az a benyomásom, hogy az evangélikálok Németországban teljességgel gyanútlanul manipuláltak a Lausanne-i Mozgalom által, a "harmadik hullám" irányában, ezt bizonyította a nürnbergi kongresszuson Friedrich Aschoffs felhívása a Lausannei Mozgalom német ágának vezetői körében, és Paul Toaspern beszéde az aliánsz vezetőségében.

Bizonytalanság és frusztráció

Az is feltűnő volt Nürnbergben, hogy többen az általam megszólított referensek közül nem látták át pontosan a "harmadik hullám" elveit, illetve egyáltalán nem ismerték azokat. A konferencia egyes vezetői maguk is beismerték, hogy ők például a "szellemi harc vezetése" elmélettel még nem foglalkoztak.

Más lelkészek azt mondták, sajnálják ugyan, de elegük van már a vitatkozásokból, amit egyházi vezetőkkel és nem hívő lelkésztársaikkal vívtak. Hálá-

sak lennének, ha végre találhatnának karizmatikus szinten testvéreket, akikkel egyek lehetnének evangéliumi dolgokban és végül buzgón, egymást is ösztönözve dolgozhatnának.

Egyes referensek, közöttük is elsősórban Klaus Eickhoff, már amennyiben ezt én megítélhetem, becsületes és igazi érdeklődést tanusítanak a valóságos ébredés iránt. Eickhoff nem riadt vissza, hogy az Evangélikus Egyházban tapasztalható keresztségi fétisizmust nyíltan és egyre élesebben megbélyegezze. Előadásában és a vele való beszélgetésekben is egyértelműen éreztem a vágyakozását a szellemi egység iránt, és a szellemi áttörés iránt hazánkban.

Sok hívő keresztyént ismertem meg, akik csalódtak /frusztráltak/ az egyházukban, és személyesen kiábrándultak a hívő élet keresgélésében, az Úr igazi, elkötelezett, odaszánt gyermekeit, testvéri szeretetet már meg sem találva. Miért nem találták ezt meg nálunk, úgynevezett "nem karizmatikusok" között?

A nem karizmatikusok kihívása

A GGE és vonzódása a római katolikus miszticizmushoz /lásd például a "Gyülekezeti megújulás 4/91"-et/, és világos hitvallásuk a Biblia történelmi-kritikai értelmezéséhez, soha nem képes tartósan csillapítani a hívő élet iránti vágyat.

Az "AGGA"-ben a "szellemek", akiket C.P.Wagner és elvei által előhívtak, nem szabadulnak el olyan gyorsan, és ennélfogva a nürnbergi konferencia nekünk mindnyájunknak nagy kihívássá kell váljon, hogy egészséges, bibliai, ébresztő és hívő alternatívát alakítsunk ki.

Ha mi isten segítségével az ilyen frusztrált keresztyének szemét fel tudnánk nyitni a mi Urunk Jézus Krisztus uralmára, az ő szavaira, és őket a szeretet, a megértés melegével haza tudnánk vezetni, akkor valószínűleg nem lennének érdekelve abban, hogy bezárt szemekkel várjanak látomásokra és homályos inspirációkra.

A világos evangéliumi igehirdetés, az Úr iránti égő szeretet, az Ige iránti tisztelet és az utca elveszettei iránti mentő érzület jobban fogja őket vonzani, mint valami elmélet a territoriális démonok megkötözéséről vagy mennyei helyekről.

Ha minket valóban elismernek, mint akik minden napon az Úr Jézus Krisztussal járják útjukat, akkor ez az időszakonkénti Jézus-felvonulás, mindenféle szinpadias kellékeivel meglehetősen nevetséges lesz.

Röviden: Ha mi nem többet, mint a gyakorlati életben megvalósíthatnánk mindazt, amit zászlainkra írunk, mint a Bibliához hű keresztyének, miközben könyveket szerkesztünk és különböző előadásokat tartunk, akkor az egész karizmatikus mozgalomnak - és erről szilárdan meg vagyok győződve - nincs semmi esélye.

*****

Wolfgang Bühne
a CVL /Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Keresztyén Irodalom Terjesztő Egyesület/ bielefeldi szerkesztője után:
Szebeni Olivér, 1992. február hó. Megjelent: Fest und treu. ifjúsági evangéliumi folyóirat. 1992.I.szám 16-20-ik oldal.

Illusztrációk
G. L. gyûjtése

Egy kisgyermek utazott az óceánon és állandóan kérdezte édesanyját, hogy mikor láthatná meg a tengert. Az anya rámutatott a körülöttük levô vízre és ezt mondta: "Gyermekem, ez a tenger", de a kisgyermek nem értette. Neki az csak víz volt. Ugyanígy vagyunk mi a százszorszéppel, a csermelyekkel és a naplementével, és csak a természetet látjuk mindaddig, amíg Krisztus által fel nem ismerjük benne mennyei Atyánkat. (Isten dicsôsége)

Valaki így tett bizonyságot a benne végbemenô változásról: "Botanikus vagyok ötvennégy év óta. Amikor kisfiú voltam, ösztönösen hittem Istenben. Imádkoztam hozzá, személynek láttam ôt elképzelésemben. Amint idôsödtem, arra a következtetésre jutottam, hogy nincs Isten. Kirekesztettem ôt az univerzumból, és csak azt hittem el, amit láttam, hallottam vagy éreztem. Természetrôl és Realitásról beszéltem... Most pedig úgy tûnik, hogy nincs más,csak Isten." (Isten dicsôsége)

A hitet így magyarázta egy üdvhadsereges leány: "Nem tudom, mi van a jövôben, de tudom, hogy a jövô az Úré, és tudom azt is, hogy én az Úrban vagyok." (Hit)

Tolsztoj mondta: "A hit az élet hajtóereje." (Hit)

Isten figyelmeztetésekkel oktat minket, ostorral tanít és vesszeje a mi igazgatónk. (Próba)

Valakit megkérdeztek csodálatos aktivitásának titka felôl, és ô egy történettel válaszolt: Valamikor a fôvárosba vezetô egyik úton sokkal több ló pusztult el, mint a többin, és a kutatás felderítette, hogy az az út teljesen sima volt. Következésképp, a rajta haladó állatok csak izmaik egy részét használták. Az emelkedôkkel tarkított utakon haladó lovak viszont minden izmukat igénybe vették, ezért tovább éltek. A szenvedések hegyein és szakadékain átvezetô úton messzebbre juthatunk. (Próba)

A jerikói vak meggyógyításáról szóló festményt vizsgálta egy festômûvész és egy költô. A festômûvész ezt kérdezte: "Mit látsz legkiemelkedôbbnek ezen a képen?" A költô így válaszolt: "Minden tökéletes, Krisztus alakja, az emberek csoportjai, az emberek arckifejezései, és így tovább." A mûvész azonban máshol találta a festmény legkifejezôbb pontját: "Látod ott azt az eldobott botot?" "Igen, de az mit jelent? "Nos, azokon a lépcsôkön ült a vak ember, bottal a kezében. Amikor azonban meghallotta, hogy Krisztus megy arrafelé, bizonyos volt benne, hogy meggyógyítja ôt, ezért otthagyhatja a botját, mert úgysem lesz rá tovább szükség. Odasietett az Úrhoz, mintha már látott volna. Ugy-e, milyen csodálatos kifejezôdése ez a hit általi bizalomnak?" (Hit)

Amikor dr. Paton az Újszövetséget egy sziget nyelvére fordította, nehézséggel találkozott a "hit" szó átültetésében. Mikor az egyik napon irodájában dolgozott, bement hozzá egy bennszülött tanító, aki nagyon fáradt volt a hosszú gyaloglástól. Odavetette magát az egyik székre, és lábait keresztbe téve, ilyen szavakat használt: "Teljes súlyommal megpihenek itt." Dr. Paton azonnal megtalálta a helyes kifejezést a hitre. A szigetlakók most már tudják, hogy a hit nem más, mint amikor valaki elméjének és szí-

vének minden terhét Jézuson pihenteti. (Hit)

Az egyik hitetlen földmûves dicsekedett a hitetlenségével, és levelet írt az egyik helyi újságnak a következô szavakkal: "Uraim, kísérletet hajtottam végre. Vasárnap szántottam a földem, vasárnap vetettem be. Mindig vasárnap kapáltam, és vasárnap szedtem a gyümölcsöt. Vasárnap vittem haza a termést a magtáramba. És most mi az eredmény? Nagyobb az átlagtermésem, mint bármelyik szomszédomé október végén." Azt várta, hogy a szerkesztô majd dicséretet ír neki, de váratlanul ezt a választ kapta: "Isten nem mindig októberben egyenlíti ki a számlát." (Jutalmazás)

"Uraim," kiáltott fel egy idôs tanár, amikor elbocsátotta hallgatóit az elsô félév végén, "sokan boldog új évet kívánnak majd önöknek. Tanáruk azonban boldog örökkévalóságot kíván." (Jókívánság)

Egy áldott életû keresztyén haldoklott, és valaki érdeklôdött életének titka felôl. A haldokló hivô így fogalmazta meg válaszát: "Életem titka az, hogy sohasem mondtam nemet Krisztusnak." (Engedelmesség)

Egy nagy csata után a kapitány megtárgyalta a napi eseményeket a tisztjeivel, és megkérdezte tôlük, hogy ki teljesítette a legjobban a parancsot. Beszéltek a bátor harcosokról, de a kapitány ezt mondta: "Nincs igazatok. A harctéren az a katona tette a legtöbbet, aki éppen fölemelte a kardját, hogy lesújtson az ellenségre, amikor hallotta a takarodót, és nem sújtott le, hanem leeresztve kardját, azonnal visszavonult. Ez a tábornok parancsának való tökéletes és készséges engedelmesség volt a legnagyobb tett a mai napon." (Engedelmesség)

A Szentlélek, bár süketek, vakok és némák vagyunk, igyekszik elérni minket. Azt akarja, hogy a süket halljon, a vak lásson és a néma beszéljen. Felébreszti a lelkiismeretünket. Egyszer egy vak ember a barátja társaságában meglátogatott egy jól ismert képtárat. Mind a ketten megálltak a képek elôtt, kart karba öltve, és a vaknak elmagyarázta barátja a festményeket. Némelyiknél a vak szinte ujjongott örömében, és csodálta a festményeket, amelyeket kebelbarátjának a szemével látott meg. Jóllehet mi önmagunkban vakok és segítségre szorulók vagyunk, de a Szentlélek a mi vezetônk és vigasztalónk, és ô nyitja meg lelki szemünket a valóságok meglátására és felismerésére. (Szentlélek)

Egy hitetlen próbálta zavarba hozni az egyszerû keresztyént a Bibliában található ellentmondásos részek által, és megkérdezte, hogy hogy lehetünk mi Lélekben és a Lélek meg mibennünk. Válaszul ezt hallotta: "Emiatt ne fájjon a feje. Ez olyan, mint ez a vasrúd. Beteszem a tûzbe, és a tûz bemegy a vasba." Egy nagy teológus sem tudott volna jobb választ adni. (Szentlélek)

Dan Crawford misszionárius mondta el egyszer élményét, amikor visszatért az afrikai misszióföldrôl. Egy folyón kellett átkelniük, ami megáradt és nem volt csónak a kezük ügyében. Sürgôsen menniük kellett tovább, ezért lesátoroztak és imádkoztak. Rövid idô múlva a folyó partján álló egyik hatalmas fa recsegve-ropogva ledôlt, és hídként átívelte a folyót. A misszionárius felkiáltott: "A menny királyi mérnökei pontonhidat

építettek Isten szolgáinak." (Gondviselés)

Két lelkipásztor beszélgetett: "Ma a legcsodálatosabb módon éltem át Isten életmentô kegyelmét. A lovam megbotlott, és Isten különös gondviselése révén megmenekültem a biztos haláltól." A másik lelkipásztor így folytatta: "Még nagyobb okom van a hálaadásra, mert az én lovam egyszer sem botlott meg." A Bibliában olvassuk, hogy "aki hálával áldozik, az dicsôít engem.." Ez arra az állandósult hálaadásra mutat, amely minden órában, minden körülmények között magasztalja Istent a gondviselésért. (Gondviselés)

Egy keresztyén báró hátrahagyva birtokát és címeit, elment a szigetvilágba misszionáriusnak, és ott egy üres kriptában lakott. Ezt mondta magyarázatul: "Mit ér nekem az, hogy bárónak születtem, amikor újjászülettem Krisztusban? Mit ér nekem az a cím, hogy "úr", amikor Krisztus szolgája akarok lenni? Mit ér nekem az, hogy "kegyelmesnek" szólítanak, amikor Isten kegyelmére van szükségem? El ezekkel a hiábavalóságokkal! Én mindezeket Jézus lába elé teszem, hogy semmi akadály ne legyen az útamban, amikor ôt szolgálom." (Önfeláldozás)

Egy keresztyén kínai szánalomra indult a dél-amerikai bányákban dolgozó honfitársai iránt, ezért öt évre rabszolgának adta el magát, és elvitte társaihoz az evangéliumot. Ez Istennek tetszô áldozattá lett! (Önfeláldozás)

Egy idôs pogány hajósról szól a történet, aki a viharos tengeren vezette hajóját. A végveszélyben felkiáltott: "Neptunus atya, elsüllyeszthetsz, ha akarod, vagy megmenthetsz, ha akarod, de bármi történjék, a kormányrudat el nem eresztem." Az odaszenteltség segít nekünk a kormányrúd megtartásában. (Kitartás)

Az egyik nagy ország elnöke valamikor tímár volt. Nem szégyellte egyszerû eredetét, de nagyon félt attól, hogy elbizakodottá válik. Azzal óvta magát a gôgtôl, hogy tímárruháit mindig látható helyen tartotta a szobájában. (Alázatosság)

Pénzre volt szüksége az egyik egyetemnek. Az épületek romosak voltak, a munkabéreket nem tudták kifizetni. Ekkor egy idegen érkezett az egyetem területére, és megkérdezte a munkásruhában ott dolgozó embert, hogy hol találhatná meg az egyetem elnökét. "Azt hiszem, irodájában található déli tizenkét órakor", válaszolt a munkás az idegen kérdésére. A látogató tizenkét órakor bement az elnökhöz, és benne felismerte a munkásruhás dolgozót. Másnap levél érkezett az egyetemre egy hatalmas összegû csekk kíséretében. (Alázatosság)

Egy zeneszerzô mondta: "Zenésznek születtem. Már akkor ismertem a muzsikát, mielôtt olvasni tudtam volna. Ezt az ajándékot a Gondviseléstôl kaptam. A zene túl szent ahhoz, hogy áruba lehessen bocsátani. Jövedelmemet soha nem tekintem sajátomnak. Ez csak rám bízott pénzalap, hogy megfelelôen beosszam. Szükségleteimet a minimálisra csökkentem. Erkölcsileg bûnösnek érzem magam, ha drága ételt eszem, mert ezzel valaki mást megfoszthatok egy szelet kenyértôl - talán egy gyermeket egy pohár tejtôl. Szeretett feleségem is hasonlóan érez ezek felôl a dolgok felôl. Úgynevezett sikeres éveimben nem építettem házat magunknak. Aközött és köztünk ott van a világ minden hajléktalanja." (Felebaráti szeretet)

"Két lányom van, akik felváltva takarítják a lakásomat. Amikor a kisebbik jön, mindent ragyogóvá tesz, de úgy érzem, hogy szörnyû teher vagyok neki. Amikor a nagyobbik jön el, bármilyen rossz is a hangulatom, mindent kedvessé varázsol, és úgy érzem, szeret velem lenni. Mindketten keresztyének, de nagy különbség van köztük. Az egyiknek szeretô szíve is van." (Szeretet)

"Miért választotta ki az ùr Júdást?" "Nem tudom, de van egy nagyobb kérdésem: vajon miért választott ki engem?" (Kegyelem)

Az egyik takarítónô így írta le megtérésének bizonyítékát: "Most már fölemelem a bejárat elôtti szônyeget és alatta is sepregetek, de korábban csak körülötte sepertem össze a szemetet." (Megtérés)

Nem sokkal Müller György halála elôtt egyik barátja meglátogatta, és emlegette Müller életmûvét és csodálatos hitét. Müller ezt mondta: "Én nem sajátítottam ki Isten kegyelmét. Ugyanez az élet van nyitva elôtted és mindenki elôtt!" (Kegyelem)

A bölcsesség nem a sok tudományban, és nem is az alapos ismeretben rejlik, hanem annak követésében, ami a legbiztosabban vezet a tartós boldogsághoz és igazi dicsôséghez. (Bölcsesség)

Spurgeon-höz ment egy napon egy fiatal teológiai hallgató azzal a gonddal, hogy szerinte a Biblia olyan verseket tartalmaz, amelyeket nem tud megérteni, és amelyek miatt nagyon sokat aggódik. Istennek ez a nagy embere így válaszolt az ifjúnak: "Fiam, hadd adjak neked egy jótanácsot. El kell fogadnod, hogy Isten tud olyan dolgokat, amelyeket te nem értesz." A diák a bölcs szavakat a szívébe véste. (Bölcsesség)

Atyánk tökéletesíteni akarja övéit a szentségben, és ismeri a tisztítótûz értékét. Egy ôszinte keresztyén munkással nagyon kegyetlenül bántak, és emiatt összetört szívvel síránkozott. Hivô szomszédja bement hozzá, és kezét vállára téve nyugodtan mondta: "Isten azért engedte meg ezt, mert valami szomorítja ôt az életedben, és meg akar tôle tisztítani. Amikor az aranykovács megolvasztja az aranyat, elôször vonaglik az megolvadt arany teteje, majd lassan megnyugszik úgyannyira, hogy az aranymûves megláthatja arcát a megtisztult aranyban." (Szenvedés)

Isten az öröm forrásait gyakran a bánat ásójával ássa ki. (Szenvedés)

Egy idôs néger nagyon hûségesen járt a gyülekezetbe. Egy hideg, esôs napon arra próbálták rávenni barátai, hogy maradjon otthon, nehogy súlyosabbá váljék a reumája. Az öreg néger ezt válaszolta: "Mennem kell. Ki tudja, milyen áldást kapok ma az ùrtól, és én nem akarom elszalasztani." (Gyülekezet)

"A múlt vasárnap megszavaztam az imaház bezárását; nem szándékosan, nem rosszakarattal, hanem talán gondatlanul, lustán, érzéketlenül. Arra szavaztam, hogy ne tegyenek ott bizonyságot és ne nyissák fel a Bibliát a szószéken, azt a könyvet, amelyet a mártírok kezébôl vettünk át, hogy olvassuk. Azzal szavaztam meg ezt, hogy bár elmehettem volna, és el is kellett volna mennem, de nem mentem imaházba. Az elmúlt vasárnapon távol maradtam a gyülekezettôl." (Gyülekezet)

Vidám esetek
G. L. gyûjtése

Valamelyik gyülekezét énekkara mély átéléssel játszotta az istentiszteleten a "Jöjj Megváltódhoz, ó jöjj, siess!" kezdetû éneket. A hallgatók sorában az egyik látogató sírni kezdett az ének hallatára. Megkérdezte tôle a mellette ülô atyafi, hogy talán azért sír mert meghatotta az ének. Amaz így válaszolt: "Nem, hanem azért, mert zenész vagyok."

"Miért nem jársz mostanában az énekkarba?"

"Azért, mert egy vasárnap hiányoztam, és azt gondolták a testvérek, hogy megjavították az orgona hibás sípját."

A gyülekezeti hirdetôtáblán a következô nagybetûs hirdetést lehetett olvasni: "Kiskórusunk a gyülekezeti tagok köszönetnyilvánítása mellett búcsúzik a nyári idôszakra."

A "lábfújtatós" orgonák korában egy nagy orgonahangverseny után odaszólt az orgonafujtató fiúcska a híres orgonistához: "Ugy-e csodálatosan játszottunk?"

Az egyik prédikátor, aki nem nagyon szerette a sok éneklést és zenét a gyülekezetben, ezzel érvelt: "Urunkról csak egyszer olvassuk, hogy énekelt, és ez azon az éjszakán történt, amikor halni készült."

Valaki így érvelt a sok éneklés ellen: "Ha az ùr azt akarta volna, hogy énekeljünk, akkor tollakat is adott volna reánk."

Egy látogató elôször ment imaházba. Az istentisztelet után megkérdezte tôle a lelkipásztor, hogy hogy tetszett neki az elsô alkalom. A vendég így válaszolt: "Ugy vélem, a zene jó volt, de az ön hirdetései nagyon sokáig tartottak."

Jegyespár érkezett a lelkipásztor irodájába öt perccel az istentisztelet kezdete elôtt ezzel a kéréssel: "Szeretnénk házasságot kötni. Nem végezhetné el a szertartást most azonnal?" A lelkipásztor így válaszolt: "Most nem érek rá, de amikor az istentisztelet végén eljön a hirdetések ideje, azt fogom mondani, hogy akik házasságot akarnak kötni, jöjjenek elôre. Akkor önök fölkelnek, elôre jönnek, és én hivatalosan összeadom önöket." A hirdetések idején a lelkipásztor ígéretéhez híven járt el, és azonnal három agglegény és 23 "éltes" hajadon ment az emelvény elé.

Az egyik imaházban két szószék volt, és a prédikátor mindkettôt használta. Az egyik szószéken felolvasta a bibliai részt, a másikon meg prédikált. Két kisleány töprengeni kezdett azon, hogy vajon miért kell két szószéket használni. Az egyik elôtt hirtelen megvilágosodott a titok: "Azért van szükség két szószékre, mert amit prédikálnak, az elég messze van attól, amit a Bibliából olvasnak..."

A lelkipásztor az elöljárósági órán felolvasta a gyülekezeti tagok névsorát, néhány név után ezzel a rövidítéssel CsTC. Az egyik elöljáró megkérdezte, hogy mit jelent a rövidítés. A lelkipásztor ezt mondta: "Azt, hogy "Csak Temetési Célokra."

* * * * *

A következô számokban is szeretnénk a vezérfonal témájához kapcsolódó illusztrációkat és vidám történeteket közölni, kitûnô forrásból: Dr. Gerzsenyi László testvér gyûjteményébôl.

GAZDASÁGI MELLÉKLET

Az M.B.E. gazdasági igazgatójának, Varga Boldizsárné testvérnek a 271/92. számú, a Gyülekezetek Pénztárosainak címzett körlevele mellékleteként közlünk példát a gépkocsi költségelszámolásának segítéséhez.

KÖLTSÉGELSZÁMOLÁS A MUNKÁLTATÓTÓL KAPOTT KÖLTSÉGTÉRÍTÉSSEL SZEMBEN 1

A magánszemély a munkavégzés feltételeként előírt 1000 km-es gépkocsiátalányt kapott a munkáltatótól a 142/1989-es MT rendelet alapján. A gépkocsi használata április elseje után is alkalmazási feltétel, így a rendelet hatályon kívül helyezésétől függetlenül a munkáltató fizeti rá a költségátalányt. /Számunkra, lelkipásztorok számára a gépkocsi használata ugyan nem alkalmazási feltétel, de általában a gyülekezetek adnak egy bizonyos költségáltalányt, ezért az itt leírtak érvényesek. A Szerk./ A Lada Samara típusu gépkocsit 1991-ben vásárolta 600 ezer Ft-ért. A gépkocsihasználatért járó átalányt már 1991-ben is kapta.

1992. március 31-éig nem kellett útnyilvántartást vezetnie, a jogszabályban meghatározott mértékig fizetett összeg (7,20 x 1000 + a normarendelet alapján az üzemanyagfogyasztás ellenértéke x 1000) adómentes igazolás nélkül elfogadott költség. Ennek majd az adóbevallásban szerepelnie kell, de adófizetési kötelezettsége ezután az összeg után nincs a magánszemélynek.

Április 1-jétől a kapott átalányösszeg olyan bevétel, amellyel szemben útnyilvántartás alapján lehet a költségeket elszámolni.

Az útnyilvántartás szerint a gépkocsi április 1-jétől december 31-ig 25 ezer km-t futott, ebből a hivatali célú használat 9000 km volt. A munkáltató költségtérítésként továbbra is 7,20 Ft-ot + 8 liter/100 km 92-es oktánszámú benzin ellenértékét fizetei. (A benzin egységára 60 Ft - itt a példában -, az áremelkedéstől eltekintünk.) Költségtérítés címén tehát a magánszemély április 1-jétől december 31-éig 108 000 Ft-ot kapott.

---

1 ADÓ VI. ÉVFOLYAM 7-8. SZÁM, 6. OLDAL

ELSZÁMOLHATÓ KÖLTSÉGEK:

Fenntartási költségek: az április 1-jétől felmerült, igazolt kiadások összege.

- CASCO díj (havi 1500 FT)	13 500 Ft
- kötelező biztosítás (negyedévenként 2500 Ft)	7 500 Ft
- gépjárműadó	2 000 Ft
- olajcsere, szervíz (Számlák alapján)	5 500 Ft
összesen:	28 500 Ft

Az amortizáció számításánál 1991. évre és 1992. első negyedévére az értékcsökkenést elszámoltnak kell tekinteni.

- a gépkocsi beszerzési ára:	600 000 Ft
- egész évre elszámolható értékcsökkenés	120 000 Ft
- az értékcsökkenés időarányos része	90 164 Ft
Az amortizáció és a fenntartási költség összesen: (90 164+28 500)=	118 664 Ft
- a hivatali célú hasznosításra jutó költség: (9000/25 000)x118 664=	42 719 Ft

Az üzemanyagköltség elszámolására a magánszemély a "lökettérfogat" szerinti normát választja, amely a gépkocsi 91/100 km (az alapnorma alapján csak 8 liter/100 km lehetne figyelembe venni). /Alapnormás elszámolás esetén különféle szorzókkal növelhető a megadott norma értéke. Így budapesti szolgálati hely esetében x 1,35, megyeszékhelyeken és 100 000 feletti lakosú városokban x 1,24, egyéb városokban x 1,15. Szerk./ Lásd: 2

Üzemanyagfelhasználás: (9000x9/100)=	810 l
Üzemanyagköltség: 810x60=	48 600 Ft
Az április-december hónapokban elszámolható összesen: (42 719+48 600)=	**91 600 Ft**

A magánszemély tehát a kapott 108 000 Ft bevételével szemben 91 319 Ft költséget számolhat el, 16 681 Ft jövedelme keletkezett, amely után összjövedelmével összevontan kell adóznia.

Üzemanyag lökettérfogat szerinti normája:

1000 cm^3-ig 8 liter
1000-1500 cm^3-ig 9 liter
1500 cm^3 fölött 10 liter benzin számolható el.

---

2 MAGYAR KÖZLÖNY 34.SZÁM /1992.ÁPR.1./ 1276. OLDAL

TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI TÖRVÉNYEK. RENDELKTEK

1991. évi XCII. törvény I.

A BETEGSZABADSÁGRÓL*

A társadalombiztosítás pénzügyi egyensúlyának biztosítása érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1.§ A Munka Törvénykönyvéről szóló 1967. évi II. törvény a következő 42/A.§ -sal egészül ki:

"42/A>§ (1) A dolgozót a betegsége miatti keresőképtelensége idejére - ide nem értve a társadalombiztosítási szabályok szerinti üzemi baleset és foglalkozási betegség miatti keresőképtelenséget - naptári évenként 10 munkanap betegszabadság illeti meg.

(2) A dolgozó keresőképtelenségét - a keresőképesség orvosi elbírálásáról szóló rendelkezéseknek megfelelően - kezelőorvos igazolja. Nem kell a keresőképtelenséget igazolni évente egy alkalommal, legfeljebb három napig terjedő betegszabadság esetén.

(3) A betegszabadság időtartamára a dolgozó részére átlagkeresetének legalább 75%-a jár.

*

3.§ A társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (a továbbiakban: T.) 19.§ -a a következő (2) bekezdéssel egészül ki és jelenlegi (2) és (3) bekezdésének számozása (3) és (4) bekezdésre változik:

"Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, ha a biztosítottnak külön törvény rendelkezése szerint betegszabadság jár, a T. 18.§ a) pontjában említett keresőképtelenség esetében táppénzre legkorábban a betegszabadságra való jogosultság lejártát követő naptól jogosult."

*

5.§ Ez a törvény 1992. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit első ízben az 1991. december 31-ét követően kezdődő keresőképtelenség esetén kell alkalmazni.

*****

1992. évi III. törvény **

A CSALÁDI PÓTLÉKRÓL SZÓLÓ 1990. ÉVI XXV. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁRÓL II.

1.§ A családi pótlékról szóló 1990. évi XXV. törvény 4.§ -a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg jelenlegi szövege (1) bekezdésre módosul:

"(2) Ha a gyermek együttélő szülők háztartásában van a családi pótlékot - együttes nyilatkozatuk alapján - bármelyik szülő igényelheti, mégpedig nyilatkozatuk szerint gyermekenként."

2.§ A Tv. 5. -ának helyébe a következő rendelkezés lép:

"5.§ (1) A családi pótlék havi összege gyermekenként:

I.MAGYAR KÖZLÖNY, 1992. JANUAR 1. 1.SZAM

* A TÖRVÉNYT AZ ORSZAGGYÜLÉS AZ 1991. DECEMBER 29-I ÜLÉSNAPJAN FOGADTA EL.

** A TÖRVÉNYT AZ ORSZAGGYÜLÉS AZ 1992. JANUAR 21-I ÜLÉSÉN FOGADTA EL.

II.MAGYAR KÖZLÖNY, 1992. JANUAR 28. 10. SZAM

a/ egygyermekes családnak
2 370 Ft
b/ egygyermekes egyedülállónak
2 820 Ft
c/ kétgyermekes családnak
2 820 Ft
d/ kétgyermekes egyedülállónak
3 250 Ft
e/ három- és többgyermekes családnak 3 250 Ft
f/ három- és többgyermekes egyedülállónak 3 400 Ft

(2) Az 1.§ (3)-(5) bekezdéseiben megjelölt intézeteket, illetve vezetőjét gyermekenként havi 2 820 Ft családi pótlék illeti meg.

(3) Havi 4 350 Ft a családi pótlék összege a tartósan beteg, illetve testi vagy értelmi fogyatékos gyermekek után."

3.§ Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba; rendelkezéseit első ízben az 1992. évi január hónapra járó családi pótlékra kell alkalmazni.

*****

A munkaügyi miniszter 3/1992. (II.14.) MüM rendelete III.

AZ 1992. ÉVI MUNKASZÜNETI NAPOK KÖRÜLI MUNKARENDRŐL

A Munka Törvénykönyve végrehajtásáról szóló 48/1979. (XII. 1.) MT rendelet 45.§ -ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1.§

(1) E rendelet hatálya kiterjed - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - minden munkáltatóra és az általuk foglalkoztatott munkavállalókra.

(2) E rendelet nem érinti a megszakítás nélkül üzemelő (folyamatos) és a rendeltetése folytán a munkaszüneti napokon is működő munkáltatónál, illetve az ilyen jellegű munkakörben foglalkoztatott munkavállalók munkarendjét.

2.§

Az 1992. évi munkaszüneti napok körüli - naptári munkarendtől való eltéréssel járó - munkarend a következő:

aug. 21-e péntek szabadnap,
aug. 29-e szombat munkanap,
dec. 19-e szombat munkanap,
dec. 24-e csütörtök szabadnap.

*

Dr. Kiss Gyula s. k., munkaügyi miniszter

*****

1992. évi IX. törvény

EGÉSZSÉGÜGYI SZOLGÁLTATÁS

16/A. (1) A biztosított egészségügyi szolgáltatásra a biztosítás fennállása alatt és annak megszűnését követő 90 napon belül jogosult. A biztosítás megszűnése után is jár az egészségügyi szolgáltatás annak, aki táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozási segélyben részesül.

(2) Az (1) bekezdésben említett időtartam alatt megkezdett egészségügyi szolgáltatás a jogosultság megszűnését követő 6. hónap végéig jár.

(2) A biztosított az egészségügyi szolgáltatás keretében térítés nélkül jogosult:

a) a betegség megelőzését szolgáló orvosi és lélektani

III. MAGYAR KÖZLÖNY, 1992. FEBRUAR 14. 16.SZÁM, 632. OLDAL

vizsgálat keretében, külön jogszabályban foglaltak szerint

aa) a felnőtt korosztály az életkornak és nemnek megfelelő rizikófaktorok által indukált betegségek megelőzése és korai felismerése céljából szűrővizsgálatra;

ab) a gyermekek életkoruknak megfelelően: az anyagcserére, az érzékszervek működésére, az értelmi képességre és az érzelmi állapotra vonatkozó, valamint teljes fizikális szűrővizsgálatra;

ac) a 14 éven aluli korosztály csoportos szűrés keretében évente 2 alkalommal, a 14 éven felüli korosztály pedig egyéni vizsgálat keretében évente egy alkalommal fogorvosi vizsgálatra;

ad) a rendszeres sporttevékenységet elkezdő és folytató személyek sportorvosi vizsgálatra korra való tekintet nélkül, kivéve az I. osztályú és nemzetközi minősítésű sportolókat;

b) betegség esetén az egészségügyi alapellátás keretében:

ba) háziorvosi és házi gyermekorvosi alapellátásra;

bb) fogorvosi ellátás keretén belül

- fogmegtartó gyermekfogászat,
- fogászati rendellenességek fogszabályozó kezelése, a funkció helyreállítása (6 éves kortól), kivéve ennek technikai költségeit,
- sürgősségi ellátás,
- fogmegtartó tevékenység,
- parodontológia,
- stomato-onkológiai primér szűrés és ellátás,
- fogsebészeti ellátás igénybevételére;

c) betegsége esetén járóbeteg szakellátásra;

d) kórházi (klinikai) ellátás keretén belül:

da) orvos előírása szerinti gyógykezelésre, ideértve a szükséges műtéteket is;

db) ápolásra;

dc) a gyógykezeléshez szükséges gyógyszerre, kötszerre, ideiglenes gyógyászati segédeszközre;

dd) étkezésre, ideértve az orvos által rendelt diétát is;

de) a rendelkezésre álló férőhelyen történő elhelyezésre, arra az időtartamra, amíg az elhelyezés orvosilag indokolt;

e) szülészeti ellátás keretén belül:

ea) terhesgondozásra;

eb) magzatvédő szűrővizsgálatokra;

ec) szülészeti ellátásra;

ed) orvosi indikáció alapján terhességmegszakításra;

ee) orvosi indikáció alapján - külön jogszabályban meghatározottak szerint - mesterséges megtermékenyítésre, legfeljebb 3 alkalommal;

f) az orvosi rehabilitáció keretén belül:

fa) orvosi vizsgálatra és kezelésre;

fb) az orvos által rendelt egyéb terápiára;

fc) a d) pontban említett ellátásokra, ha a rehabilitációra fekvőbeteg-intézményekben kerül sor;

g) szenvedélybetegekkel foglalkozó - az illetékes orvosszakmai kollégiumok által elismert - rehabilitációs ellátásra;

h) szanatóriumi ellátásra, ideértve a d) pontban említett szükséges ellátásokat is;

ha) akut esemény után rehabilitációs célzattal;

hb) krónikus megbetegedés esetén, ha a szanatóriumi kezeléstől funkcinális állapotjavulás, illetőleg állapotromlás megelőzése várható és a cél a beteg otthonában történő keze-

léssel nem érhető el, évente egy alkalommal maximum 4 hétre:

i) mentőszállítás keretében:
ia) mentésre;
ib) orvosi rendelés alapján történő betegszállításra.

*

7.§
(Öregségi nyugdíjról)

A T.44§ -a helyébe a következő rendelkezés lép:

"44.§ (1) Az öregségi nyugdíj összegét a nyugdíjazás évében a nyugdíj megállapításáig, valamint a nyugdíjazás évét közvetlen megelőző négy év alatt a főfoglalkozás keretében elért keresetnek (ideértve az ezen időszak alatt kifizetett jutalmat is) a magánszemélyek - ezen évekre vonatkozó és ezen összegekre eső - jövedelemadójával csökkentett összege havi átlaga alapján kell megállapítani.
Keresetként kell figyelembe venni minden olyan pénzbeli és természetbeni juttatást, amely után nyugdíjjárulékot kellett fizetni. Ha a nyugdíjjárulékot jogszabályban meghatározott összeg után kellett fizetni, ez az összeg számít keresetnek.
Keresetként kell figyelembe venni a havi átlagkereset megállapításánál alapul szolgáló keresettel azonos időre járó baleseti járadékot, valamint a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló rendelkezések alapján járó keresetkiegészítést is. Keresetként nem vehető figyelembe az 1988. előtti időre a 42/1983. (XI.12.) MT rendelet alapján kapott bérpótlék... A betegszabadság tartamára folyósított - legalább - 75% helyett az átlagkereset teljes összegét, az 1991. évi IV. törvényben biztosított juttatások folyósításának tartamára pedig a megállapításuk közvetlen vagy közvetett alapjául szolgáló átlagkereset, illetőleg minimális bér összegét kell keresetnek tekinteni.

(2) A havi átlagkereset megállapítása előtt az 1988-ban elért keresetet a magánszemélyek ez évre szóló és erre az összegre képzett jövedelemadójával történő csökkentése után 42%-kal növelni kell.

(3) Ha az igénylőnek sem az (1), sem a (6) bekezdésben megjelölt időtartam alatt nincs legalább 180 naptári napra keresete, a négyéves átlagszámítási időszakot azon naptári évre - és az azt megelőző naptári évekre - kell kitűzni, amelyben az igénylőnek legalább 180 naptári napra keresete volt. Az 1988. elé eső keresetet naptári évenként a (2) bekezdés szerinti szorzószám alkalmazásával ebben az esetben is növelni kell. Ha az előzőek alapján kiszámított havi átlagkereset nem éri el az öregségi nyugdíj megállapítása naptári évének első napján érvényes minimális bér összegét, ez utóbbit kell havi átlagkeresetként figyelembe venni.

*

(6) Az öregségi nyugdíj összegének meghatározásánál - amennyiben ez az igénylőre nézve kedvezőbb - az (1) bekezdésben meghatározott és a nyugdíjazás évét közvetlenül megelőző négy naptári év helyett a nyugdíjazás évét közvetlenül megelőző öt naptári év közül azt a négy naptári évet kell figyelembe venni, amelyekben elért kereset a legkedvezőbb. A (2) bekezdésben foglaltakat az 1988. évet megelőző években elért keresetekre is alkalmazni kell.

(7) A nyugellátásokat, baleseti nyugellátásokat évente a nettó átlagkereset növekedésének megfelelő mértékben kell emelni. Az emelésre évente két alkalommal, március és szeptember hó-

napban kerül sor. Az emelés legkisebb és legnagyobb összegéről, az adott időpontban esedékes emelés összegéről, továbbá a két emelésen túlmenő esetleges további emelésről, illetőleg az emelésre jogosultak köréről az Országgyűlés határoz, a végrehajtásról pedig a Kormány gondoskodik."

*****

1992. évi XX. törvény IV.

A MAGÁNSZEMÉLYEK JÖVEDELEMADÓJÁRÓL SZÓLÓ 1991. ÉVI XC. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁRÓL ***

1.§ A magánszemélyek jövedelemadójáról szóló 1991. évi XC. törvény 7.§ -a (1) bekezdésének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól, ha a törvény másként nem rendelkezik)

"3. Az állami szociális rendszer keretében, illetőleg az önkormányzat által nyújtott szociális és nevelési segély, a vakok személyi járadéka, a rokkantsági járadék, a sorkatona hozzátartozójának járó családi segély, a hadigondozási pénzellátások, valamint a megváltozott munkaképességű dolgozók rendszeres szociális, átmeneti és egészségkárosodási járadéka, a munkáltatótól, az érdekvédelmi szervezettől, a házastárs vagy egyeneságbeli rokon részére folyósított temetési segély, továbbá az önsegélyező feladatot is vállaló társadalmi szervezet, valamint szociális célú alapítvány által nyújtott szociális segély."

2.§ A tv. 7.§ -ának (1) bekezdése a következő 43. ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól, ha a törvény másként nem rendelkezik)

"43. Az önsegélyző egyesület és az önsegélyző alapítvány által egészségügyi és szociális céllal nyújtott természetbeni és pénzbeli ellátás, ha az alapítók, illetve a csatlakozók a hozzájárulásukat költségként nem számolták el, illetőleg ezzel összefüggő adóalapcsökkentő vagy adókedvezményt nem vettek igénybe."

*****

"A hívő ember bővelkedik áldásokkal: de aki hirtelen akar gazdagulni, büntetlen nem marad."

Példabeszédek 28:20

IV. MAGYAR KÖZLÖNY, 1992. ÁPRILIS 7. 36. SZÁM, 1360. OLDAL

*** A TÖRVÉNYT AZ ORSZÁGGYŰLÉS 1992. MÁRCIUS 31-I ÜLÉSNAPJÁN FOGADTA EL.

A MAGYARORSZAGI BAPTISTA EGYHAZ HIVATALOS CÍMJEGYZÉKE

1992. június 30. állapotnak megfelelően

Szövetségi elnök: Révész Árpád
Szövetségi főtitkár: Győri Kornél
Gazdasági igazgató: Varga Boldizsárné

I. A BAPTISTA LELKIPASZTOROK

Jelzések magyarázata

A/1. Lelkipásztorok, akik főállásban végzik a szolgálatot
A/2. Lelkipásztorok, akik mellékállásban végzik a szolgálatot
B/ Rendelkezési állományú lelkipásztorok
C/ Nyugállományú lelkipásztorok
D/ Külföldön szolgáló lelkipásztorok
E/ Magyarországon szolgáló külföldi missziómunkások
Zárójelben a szolgálati hely olvasható, ha az nem azonos a lakóhellyel.

A/1.csoport

ALMASI MIHALY dr.	Szigetszentmiklós Tel.: 24/ 65-619	2310 Kinizsi u.3. Fax:24/ 68-342
ALMASI TIBOR dr.	Hajdúböszörmény	4220 Gombos András u.12.
ASZTALOS IMRE	Budapest Tel.: 171-41-56	1161 Sándor u.26.
BALOG MIKLÓS	Pécs Tel.: 72/ 15-146	7627 Bokor u.52.
BARANYI LÁSZLÓ	Bagamér Tel: 52/ 88-099	4286 Bocskai u.23.
BARTOS ZOLTÁN	Bogyiszló	7132 Petőfi u.8.
BAYER GYÖRGY	Jánoshalma Tel.: 55	6440 Tompa u.18.
CSISZÁR ISTVÁN	Kétegyháza Tel.: 66/ 80-361	5741 Dózsa u. 52.
CSUHAI JÓZSEF	Szokolya	2624 Aradi u.3/a
DANI CSABA	Újfehértó Tel.: 20	4244 Eötvös József u.5.
DANI GYŐZŐ	Sarkad Tel.: 66/ 75-029	5720 Veres F.u.1.
DOBNER BÉLA	Budapest Tel.: 133-84-68	1084 József u.12.
FORTIN LÁSZLÓ	Budapest	1171 Péceli út 204. (Sülysáp)
FÓRIS ISTVÁN	Paks Tel.: 75/ 10-301	7030 Ságvári u.33.
FREI ANTAL	Tuzsér	4623 Kossuth u. 53.
FÜLEP SÁNDOR	Berettyóújfalu	4100 Eötvös u.2.
GERZSENYI LÁSZLÓ dr	Pécel	2119 Ráday Gedeon tér 7.fsz.2.
GYÖRI KORNÉL	Budapest Tel.: 180-69-92	1046 Lóverseny tér 4. III/7.
HÁLÓ GYULA	Csetény	8417 Petöfi u. 66.
HÁNYIK JÁNOS	Székesfehérvár	8000 Budai u.19.

	Tel.: 22/ 22-787	(Dunaújváros, Lajoskomárom)
HEGYI ANDRAS	Balatonszemes	8636 Fő u. 1.
	Tel: 84/ 45-360	
HETÉNYI ATTILA	Budapest	1074 Hársfa u.33.
	Tel.: 142-32-16	
HETÉNYI LAJOS	Baja	6500 Pázmány u.16.
HODOZSÓ JÁNOS	Méhkerék	5726 Napfény u. 48.
HUSZTA CSABA	Budapest	1181 Riesz u. 4. fsz.1.
		(Aszód, Kispest II.)
IMRE ALBERT	Székesfehérvár	8000 Eötvös u.14.
		(Velence)
KATONA LÁSZLÓ	Kiskörös	6200 Kálvin u.8.
	Tel.: 78/ 11-713	
KADAR ANDRAS	Vámospércs	4287 Kossuth u.11.
KIS ÁRPÁDNÉ	Budapest	1188 Címer u.82/b
		(Budakeszi)
KISS EMIL	Budapest	1174 Kölcsey u.47.
KISS TIBOR	Biharugra	5538 Erzsébet u.50.
KOTMAJER MIHALY	Nagyvarsány	4812 Kölcsey u.6.
	Tel.: 27.	
KOVÁCS GÉZA	Debrecen	4029 Szappanos u.23.
	Tel.: 52/ 18-061	
KOVÁCS IMRE	Tatabánya	2800 Mátyás K.u.19.
KOVÁCS LÁSZLÓ	Tarpa	4931 Széchenyi u.6.
M.KOVÁCS LÁSZLÓ	Salgótarján	3100 Május 1.u.59.
	Tel.: 32/ 14-507	
KULCSÁR TIBOR ifj.	Budapest	1221 Péter Pál u.17.
	Tel.: 226-75-87	
KÜBLER JÁNOS	Karcag	5300 József A.u.11.
	Tel.: 59/ 11-820	
LÁSZLÓ GÁBOR	Albertirsa	2730 Kolozsvár u.13.
	Tel.: 20/ 70-799	
LÁSZLÓ GÁBOR ifj.	Nagydobos	4823 Fő u. 107.
LÁSZLÓ IMRE	ócsa	2364 Kiss Ernö u.14.
LOVAS ANDRÁS	Budapest	1191 József A.u.70.
	Tel.: 127-53-82	
LUKÁCS GYULA	Fót	2151 Budai Nagy A. u. 1.
LUKÁCS TAMÁS	Budapest	1135 Jász u.58/a.
MÁCHER TIVADAR	Soltvadkert	6230 Árpád u.2.
	Tel.: 78/ 31-276	
MÁJNÁR ZSOLT	Törökszentmiklós	5200 Bocskai út 3-5.
		II.lp. II/7.
MELÁTH ATTILA	Vác	2600 Ibolya u. 12.
MÉSZÁROS KÁLMÁN ifj.	Székesfehérvár	8000 Széchenyi u.26.
	Tel.: 22/ 15-238	
MÉSZÁROS KORNÉL	Komló	7300 Csizmazia u.14.
MOLNÁR GÉZA	Budapest	1171 Zrínyi u.38.
	Tel.: 158-43-39	
MOLNÁR JÓZSEF	Tiszagyulaháza	4097 Zrínyi u. 2/b.
	Tel.: 55/ 91-769	
MÓNUS DÁNIEL	Csömör	2141 Ady E.u.41.
		(Szada, Veresegyház)
NAGY ZSIGMOND	Monor	2200 Köztársaság u.14.
		(Érd)
NEMESHEGYI ZOLTÁN	Budapest	1203 Ferenc u. 5.
	Tel.: 127-85-05	
NYÁRI ISTVÁN	Tahitótfalu	2021 Ifjúság u.13.
PAPP JÁNOS	Békéscsaba	5600 Október 6.u.4/1.
	Tel.: 66/ 22-842	
PAPP JÁNOS	Győr	9022 Bisinger sétány 22.
	Tel.: 96/ 25-054	

PAPP JÓZSEF	Budapest Tel.: 277-54-40	1215 Tanácsház u.35.
PERJESI ISTVÁN	Budapest	1182 Sallai u.132.
PETŐ ANDRÁS	Nyírbátor	4300 Hunyadi u.62.
PETRIK ÁDÁM	Őrbottyán	2162 Arany J.u.39. (Vácegres)
PLANK JÓZSEF	Orgovány Tel.: 76/ 76-146	6077 Kossuth u.59.
RÉVÉSZ ÁRPÁD	Budapest Tel.: 133-83-89	1082 Hock J.u.12.
RÉVÉSZ BENJÁMIN	Budapest Tel.: 169-51-27	1043 Kassai u.26.
RÉVÉSZ JÓZSEF	Felsőpetény Tel.: 32	2611 Mezö u.4.
RÉVÉSZ LAJOS	Őrbottyán Tel.: 27/ 60-314	2162 Táncsics u.73.
RÉVÉSZ LÁSZLÓ	Békés Tel.: 66/ 41-726	5630 Teleky u.39.
SZABÓ PÁL	Recsk	3254 Csevice u.1.
SZÁSZ FERENC	ózd	3600 Május 1.u.14.
SZEGEDI TIVADAR	Kiskunhalas	6400 Eötvös u.18.
SZILÁGYI SÁNDOR	Hajdúszoboszló Tel.: 52/ 61-154	4200 Puskin u.10.
SZILÁGYI SÁNDOR ifj	Miskolc Tel.: 46/ 350-134	3529 Soltész Nagy Kálmán út 46/a.
SZLEPÁK LAJOS	Kartal	2173 Felszabadulás u.96.
SZLOVÁK TIBOR	Budapest	1155 Obsitos u.26.
TENKELY BÉLA	Pécs-Somogy Tel.: 72/ 37-266	7691 Csap u.12.
TISZA ATTILA	Kaposvár Tel.: 82/ 13-514	7400 Temesvár u.8.
ÚJVÁRI FERENC	Kazincbarcika Tel.: 48/ 12-837	3700 Kiserdő sor 47.
VADÁSZ JÁNOS	Szeged Tel.: 62/ 17-922	6724 Hétvezér u. 5/b
VARGA BOLDIZSÁR	Dunaharaszti	2300 Vörösmarty u.13/a
VAS FERENC	Nyíregyháza	4400 Kossuth L.u.60.
VASADI LAJOS	Dömsöd Tel.: 158	2344 Szabadság u.125.
VÁGÓ ISTVÁN	Derecske Tel.: 326	4130 Ipar u. 16.
VICZIÁN JÁNOS dr.	Budapest Tel.: 160-09-16	1155 Mozdonyvezető u.8. (Neszmély)
ZENTAI LÁSZLÓ	Eger Tel.: 36/ 20-915	3300 Vörösmarty u.15.

A/2.csoport

BÁLINT JÓZSEF	Békéscsaba Tel.: 66/ 26-935	5600 Czuczor u.15.
DOBNER GYŐZŐ	Budapest Tel.: 163-86-70	1161 Mária u.31. (Pestújhely)
KISS FERENC dr.	Szentendre Tel.: 26/ 11-620	2000 Kovács L.u.27.
KOMÁROMY KÁROLY	Boldva Tel.: Mh. 46/ 42-923	3794 Felszabadítók u.113
KULCSÁR TIBOR	Budapest Tel.: Mh. 189-10-96	1047 Vörösmarty u.16. (Nagykőrös)
PETŐ ALBERT	Medgyesegyháza Tel.: Mh. 66/ 21-455	5666 Luther u.18.

B.csoport

FEKETE LÁSZLÓ	Kecskemét Tel.: 76/ 23-694	6000 Petőfi u.9.
FODOR JÁNOS	ócsa	2364 Malom köz 2/a.
HARGAS GYULA	Szokolya Tel.: 27/75-012	2624 Jókai u.40.
JÓFÖLDI GÁBOR	Kaposvár	7400 Bartók B.u.15.
KOVÁCS LÁSZLÓ	Aszód Tel.: 229	2170 Bocskai u.4.
KULCSÁR ALBERT	Budapest	1132 Visegrádi u.64.
MÉSZÁROS KÁLMÁN dr.	Budapest Tel.: 111-65-27	1137 Budai N.A.u.4.IV/3.
PATAI JÓZSEF	Szigetszentmiklós	2310 Kinizsi u.56.
PÁTKAI BÉLA	Tóalmás Tel.: 3	2252 Kókai u.2.
TÓKA GYULA	Pécel	2119 Bem u.28/a.

C/csoport

ALMÁSI KÁROLY	Kiskunhalas	6400 Míg K.u.56.
BÁNKUTI GYULA	Újfehértó	4244 Vasvári u.27.
BÉKEFI PÁL	Budapest	1171 Peregi u.12.
BOROS GERGELY	Gyula	5700 Sáros u.3.
CZEGLÉDI TIBOR	Szigetszentmiklós	2310 Komáromi köz 8.
FODOR FERENC	Balatonszemes	8636 Vörösmarty u.20.
GERGELY MIKLÓS	Békés	5630 Szív u.2.
GERZSENYI SÁNDOR	Pécs	7632 Aidinger u.18.VI.18.
HAJNAL JÓZSEF	Hajdúböszörmény Tel.: 55/ 71-349	4220 Nemzetőr u.11/a.
HERJECZKI ANDRÁS	Budapest Tel.: 185-78-82	1114 Szabolcska M.u.16/b
JUHÁSZ JÁNOS	Budapest Tel.: 112-33-21	1066 Zichy J.u.38.
KÁLDI JÓZSEF	Pécel	2119 Petőfi u. 4.
KÉMERI GYÖRGY	Kecskemét	6000 Bartók B. út 4.
LACZKOVSZKI JÁNOS	Budapest Tel.: 113-97-65	1084 Déri M.u.18.
LÁZI SÁNDOR	Budapest Tel.:271-91-62	1157 Páskom park 12.
MARSÁL JÁNOS	Budapest Tel.: 114-54-07	1082 Práter u.34.
MIZERÁK SÁNDOR	Balatonszemes	8636 Bem u.1.
NAGY BENJÁMIN	Csömör	2141 Árpád u.70.
NAGY FERENC	Budapest	1082 Baross u.103.
NAGY JÁNOS	Üröm	2096 Ady E.u.77.
NAGY NÁNDOR	Tiszagyulaháza	4097 Bartók B.u.19.
NÉMETH SÁNDOR	Őrbottyán	2162 Fő u.51.
PÁTKAS GÁBOR	Békés	5630 Drága u.15.
PÁTH GÉZA dr.	Budapest Tel.: 166-09-71	1113 Karolina u.39.
RÁCZ ISTVÁN	Székesfehérvár	8000 Sziget u.25.
RUSCSÁK GYÖRGY	Szentmártonkáta	2254 Bacsó B.u.37.
RUSZ DEMETER	Kétegyháza Tel.: 66/ 80-215	5741 Úttörö u.18.
SIPOS JÁNOS	Balatonszemes	8636 Széchenyi u.6.

Gyógyüdülő
Szilágyi Sándor Hajdúszoboszló 4200 Puskin u.10.
Tel.: 52/ 61-154

Tahi Tábor
Drenyovszki Pál Tahi 2022 Szentendrei út 85.

Levéltár
Kiss Emil Budapest 1062 Aradi u.48.
Tel.: 132-23-32/16

Könyvesbolt
Holmann Mátyás Budapest 1062 Aradi u.48.
Tel.: 132-23-32/21

Békehírnök szerkesztőség és kiadóhivatal
László Imre Budapest 1062 Aradi u.48.
Tel.: 132-79-85

Szolgatárs szerkesztősége
Kolozs Nagy János Budapest 1062 Aradi u.48.
Lukács Tamás Tel.: 132-79-85

Életjel szerkesztőség és kiadóhivatal
Háló Gyula Budapest 1062 Aradi u.48.
Tel.: 132-23-32/14

Vasárnapi Iskolai Híradó szerkesztőség és kiadóhivatal
Győri Lajos Budapest 1157 Hevesi Gy.utca 71.
Tel.: 164-74-61

Egyházzenei Tanfolyam
Beharka Pál Budapest 1191 József A.u.70.
Tel.: 147-52-82

MAGYARORSZAGI BAPTISTA IFJUSAGI SZÖVETSÉG /MABISZ/
Budapest Aradi u.48. 1062 Tel.:132-23-32/14

NEMZETKÖZI BAPTISTA LELKIMUNKAS-KÉPZŐ AKADÉMIA /IBLA/

Budapest Tapolcsányi u.7. 1022 Tel.:115-02-96 Fax.:115-26-86

****
****

SOMOGYI BARNABAS dr	Budapest Tel.: 169-13-57	1042 Árpád út 83.
SZAKACS IMRE dr.	Budapest Tel.: 166-07-62	1112 Őrség u.9/a
SZEBENI OLIVÉR	Budapest Tel.: 177-54-75	1191 Széchenyi u.6. 1/3.
SZÜCS JÓZSEF	Budapest	1161 Nap u.63.

D/csoport

CZIMER EDIT	Heimat 24/d-7 1000 Berlin 37 - BDR Tel.: 49/ 30-815-7185
FAZEKAS LÁSZLÓ dr.	4124 Sticnev Avenue Cleveland Ohio 44109 Tel.: 1-216-467-6495 USA
FÜREDI KAMILLA	P.O.Box 300 Freetown Sierra Leone W.A.
HERJECZKI GÉZA dr.	1362 Chandler St. Lincoln Park, Ditroit Michigan M.I.48146 USA Tel.: 1-313-382-3735
OLÁH LAJOS	43 Yorkshire Rd.Scarborough,Ontario M1K 3B7 Canada Tel.: 1-416-752-1687

E.csoport

ERROL SIMMONS dr.	Budapest Tel.: 115-87-59	1025 Mandula u.25.
DAVID BODENHEIMER	Budapest Tel.: 180-59-25	1025 Törökvészi út 123.
ED JORDAN dr.	Szeged	6753 Budai N.A. u.117.
LEWIS KRAUSE	Budapest Tel.: 165-10-81	1118 Budaőrsi út 13.II/9
JEFF RIDDLE	Budapest	1204 Kossuth L.u.44-46.III/17

I N T É Z M É N Y E K

Országos Központ	Budapest Tel.: 132-2332 112-7626 Fax.: 131-0194	1062 Aradi u.48.
Teológiai Akadémia	Budapest Tel.: 135-41-24	1022 Tapolcsányi 7.
Szeretetházak		
Serestyén Sándorné	Hajdúböszörmény Tel.: 55-11963	Külsőhadházi út.1. 4220
Csvila András	Kiskörös Tel.: 78/ 12-702	6200 Szücs J.u.14.
Bethesda üdülő		
Gyaraki Mihályné	Balatonföldvár	8623 Spúr I.u.21.